

รายงานกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่าน และการเรียนรู้เด็กอายุทิสติก วัย 3 – 10 ปี โดยครอบครัวและผู้ปกครอง

๑๗ นาฏอักษรอน ลันทาร

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตกรุงเทพฯ ๕ ชั้นห้องเรียนบูริ

รายงานกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่าน และการเรียนรู้เด็กอothิสติก วัย 3 – 10 ปี โดยครอบครัวและผู้ปกครอง

โดย นางอรุณรัตน์ อันนาท
คุณครูการศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 ลังกาอุตสาหกรรมบุรี

คำนำ

โครงการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้เด็กอothิศติก วัย 3-10 ปี โดยครอบครัวและผู้ปกครอง เป็นการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการอ่านให้เด็กอothิศติก เพราะการอ่านสำหรับเด็กอothิศติก นับเป็นเรื่องยากลำบาก นอกจากนั้นเด็กอothิศติกส่วนใหญ่เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสังคม ความบกพร่องด้านพฤติกรรมและอารมณ์ ความบกพร่องด้านการรับรู้ รวมทั้งความบกพร่องด้านจินตนาการ อันจะมีผลต่อความสามารถด้านการอ่านของเด็กอothิศติก การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่งเพื่อสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในทักษะวิชาด้านอื่นๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป

ในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะทางการอ่านให้กับเด็กอothิศติกนั้น หากครอบครัว ผู้ปกครองและครู ไม่มีความเข้าใจในลักษณะทางการเรียนรู้ของเด็กย่อมเป็นเรื่องยากลำบาก ครอบครัว ผู้ปกครองและครูควรที่จะมีเทคนิคที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านให้กับเด็กกลุ่มนี้ เช่น กลวิธีการรับรู้ผ่านการเห็น การสอนเชิงพุทธิกรรม เรื่องเชิงสังคม หรือการผสมผสานประสาทสัมผัส จากเทคนิควิธีการที่หลากหลายเหล่านี้ทำให้เด็กอ่านออกเสียงได้ในระดับหนึ่ง และนำไปสู่การรักการอ่านและการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

ขอขอบพระคุณท่านที่ปรึกษาโครงการ ท่าน ดร.มิลิเวลล์ ธรรมแสง ผู้อำนวยการห้องสมุด
ศูนย์ฯ มหาปัญญา (การศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่ให้คำปรึกษาการจัดทำโครงการ
ขอขอบคุณ คณาจารย์และผู้ปกครองที่เข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้เด็ก
เด็กอothิศติก โดยครอบครัวและผู้ปกครอง ในครั้งนี้

นางอุทัยวรรณ ขันทหาร

ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 จังหวัดสุพรรณบุรี

สารบัญ

บทนำ	หน้า
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	22
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
สมมติฐานการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามคำศัพท์เฉพาะ	3
บทที่ 2	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ความหมายของเด็กออทิสติก	5
หลักสูตรและแนวทางให้ความช่วยเหลือ	10
ความสำคัญของการอ่าน	12
รูปแบบและเทคนิคการสอน	13
บทที่ 3	
วิธีดำเนินการวิจัย	29
ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	29
การออกแบบการดำเนินงาน	29
เครื่องมือในการดำเนินงาน	30
ขั้นตอนการดำเนินงาน	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
การนำเสนอผลการดำเนินงาน	32
บทที่ 4	
การประเมินผลการจัดกิจกรรม	40
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40

สารบัญ

หน้า

บทที่ 5

สรุปผล การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	59
แนวทางในการดำเนินงาน	59
สรุปผลและอภิปรายผล	59
ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ของเด็กอัธิสติก	62
ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป	62

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษา

โครงการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้เด็กอัธิสติก วัย 3-10 ปี โดยครอบครัวและผู้ปกครอง
แบบคัดกรองบุคคลอัธิสติก

กำหนดการจัดกิจกรรม

รายชื่อนักเรียนอัธิสติกเข้าค่าย และครูประจำกลุ่ม

รายชื่อครูผู้เข้าร่วมโครงการ

แบบประเมินผล

แบบสอบถามติดตามผลการรักการอ่านของนักเรียน (สำหรับผู้ปกครอง)

แบบสอบถามติดตามผลการรักการอ่านของนักเรียน (สำหรับครู)

คู่มือนักเรียน

ประมวลภาพกิจกรรม

อุทยานการเรียนรู้

บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช 2545 มาตรา 10 ได้บัญญัติว่า “การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอ กันในการรับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รู้ด้วยตัวเอง ให้อ่านเขียนและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นพิเศษ ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นๆ ให้ทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

เด็กอหิสติกเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสังคม บกพร่องด้านพฤติกรรมและอารมณ์ บกพร่องด้านการรับรู้และการผสมผสานประสบการณ์สัมผัสทั้งห้า บกพร่องด้านจินตนาการ ซึ่งแสดงให้เห็นโดยการมีพฤติกรรมที่ผิดปกติจากเด็กวัยเดียวกัน เช่น การแยกตัวอยู่โดยลำพังในโลกของตัวเอง เสมือนกับมีกำแพงที่มองไม่เห็นกันตัวเด็กเหล่านี้ออกจากสังคมรอบข้าง ทำให้เด็กขาดการรับรู้จนไม่สามารถเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบตัวเหมือนเด็กทั่วไปในวัยเดียวกัน ไม่สามารถสื่อความหมายกับบุคคลรอบข้าง เมื่อถึงวัยที่ควรจะพูดเด็กยังคงพูดไม่ได้ทั้งๆ ที่ไม่มีความผิดปกติทางการได้ยิน เด็กอหิสติกบางคนอาจพูดเลียนแบบเป็นคำๆ ได้ โดยไม่รู้ความหมายในระเบียงแรก ต่อมาก็เริ่มพูดภาษาของตนเองที่ผู้อื่นฟังไม่เข้าใจ เด็กไม่สามารถเข้าใจคำสั่งง่ายๆ ได้ เล่นกับใครไม่เป็น เล่นของเล่นไม่เป็น เนื่องจากขาดจินตนาการ และมีพฤติกรรมซ้ำๆ บานงอย่างทั้งกระทำและความคิด นอกจากนี้ เด็กอหิสติก บางคนมีภาวะไวต่อการรับความรู้สึกมากเกินไป แสดงออกโดยการหลีกหนีการสัมผัส (Tactile defensiveness) ต่อด้านการรับความรู้สึกทางกายสัมผัส หลีกหนีเสียงบางอย่าง ไวต่อแสงบางอย่างเป็นต้น ทำให้เด็กบางคนมีพฤติกรรมการแสดงออกหดหายรูปแบบ เช่น ไม่นอนสนับตาผู้อื่น เดิน夷่ำปลายแท้ๆ หลีกหนีการกอด ชอบสวมใส่เสื้อผ้าที่มีเนื้อผ้านิดใดชนิดหนึ่ง ไม่ชอบอยู่ท่ามกลางผู้คนมากๆ นอกจากนี้เด็กยังมีปัญหาการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ทำให้ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เป็นต้น พฤติกรรมที่กล่าวมาข้างต้นเป็นปัญหาสำคัญที่พบในเด็กอหิสติก ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ทักษะพื้นฐานทางวิชาการอันจะมีผลต่อความสามารถด้านการอ่านของเด็กอหิสติก ซึ่งการอ่าน มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจน死และจนกระทั่งถึงวัย暮年การอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่างๆ

ทั่วโลก เพราะปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสาร และเรายังสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาตนเอง นอกจากนี้การอ่านยังเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนการสอนทุกระดับชั้วชั้น การศึกษา เพราะกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียนต้องอาศัยทักษะทางการอ่านมาเชื่อมโยงให้ผู้อ่านมีความเข้าใจเนื้อหาที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ ดังนั้นการอ่านจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาตนของมนุษย์

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่าเด็กอุทิสติกจำเป็นที่จะต้องได้รับการศึกษาเป็นพิเศษ ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กอุทิสติกนั้น ครอบครัวและผู้ปกครองถือว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุด เพราะครอบครัวและผู้ปกครองเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดและเป็นบุคคลที่เด็กอุทิสติกมีความคุ้นเคยและวางใจมากที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำงานวิจัยเรื่อง “โครงการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้เด็กอุทิสติก วัย 3 – 10 ปี โดยครอบครัวและผู้ปกครอง” เพื่อเป็นการส่งเสริมการรักการอ่านของเด็กอุทิสติกและเป็นทางเลือกหนึ่งในการพัฒนาการอ่านและการเรียนรู้ของเด็กอุทิสติก และเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2545 ทั้งนี้ ผลการวิจัยที่จะเกิดขึ้นก็จะได้อำนวยประโยชน์ต่อครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง ครอบครัว และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กอุทิสติกได้มีความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติ และเจตคติที่สร้างสรรค์ต่อการพัฒนาการอ่าน และทักษะอื่น ๆ ของเด็กอุทิสติกต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีผลต่อการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้สำหรับเด็กอุทิสติก ในโรงเรียนร่วมระดับชั้วชั้นที่ 1 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้สำหรับเด็กอุทิสติก
2. ได้รูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านสำหรับเด็กอุทิสติก

4. สมมุติฐานการวิจัย

เด็กอุทิสติกจะเกิดการรักการอ่านเพิ่มขึ้นหลังจากใช้รูปแบบการให้ความช่วยเหลือเด็กอุทิสติกแบบบูรณาการทั้งการสอนเชิงสังคม การรับรู้ผ่านการเห็น และการสอนเชิงพฤติกรรมในการส่งเสริมการอ่าน

5. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนี้ ผู้วิจัยใช้การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีปัญหาการอ่าน ตามวัตถุประสงค์ในการศึกษา จากเด็กอุทิสติก ในโรงเรียนเรียนร่วมระดับช่วงชั้นที่ 1 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี และเด็กอุทิสติกที่มารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 จำนวน 12 คน

2. ตัวแปรของ การวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีผลต่อการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ของเด็กอุทิสติก

2.2 ตัวแปรตาม ผลการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ของเด็กอุทิสติก

3. ระยะเวลาในการวิจัย ปีการศึกษา 2549 (ภาคเรียนที่ 1)

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เด็กอุทิสติก หมายถึง เด็กอุทิสติกที่เรียนร่วมอยู่ในโรงเรียนเรียนร่วมระดับช่วงชั้นที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี และเด็กอุทิสติกที่มารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน

2. โรงเรียนเรียนร่วม หมายถึง โรงเรียนที่จัดให้เด็กอุทิสติกได้เรียนร่วมกับเด็กทั่วไป ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี

3. ระดับช่วงชั้นที่ 1 หมายถึง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3

4. การอ่านและการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการทำงานของระบบประสาทหลาຍฯ ด้านร่วมกัน โดยต้องอาศัยประสบการณ์และความสามารถในการจำ เข้าใจ คิด วิเคราะห์ รูป สัญลักษณ์ ของตัวอักษรต่างๆ แล้วแปลความหมายของตัวอักษรออกมานเป็นคำศัพท์ ประโยชน์ ความคิด เรื่องราว หรือบอกเล่าเหตุการณ์ต่างๆ ให้เข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ตลอดจนสามารถนำความรู้เหล่านั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และการอ่านยังเป็นทักษะขั้นพื้นฐานที่จำเป็นรวมถึงเป็นเครื่องมือสำคัญ ต่อการแลกเปลี่ยนความรู้ การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในด้านต่างๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ทักษะ หรือความรู้ใหม่ๆ ได้

5. รูปแบบการให้ความช่วยเหลือเด็กออทิสติก หมายถึง กระบวนการ ขั้นตอน วิธีการ รูปแบบการสอน หรือการจัดสภาพแวดล้อม ที่นำมาใช้อย่างเป็นระบบในการส่งเสริมเด็กออทิสติกให้ เกิดการรักการอ่าน ตลอดจนส่งเสริมให้เด็กออทิสติกเกิดการเรียนรู้ทักษะที่บกพร่องต่างๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะทางสังคม เพื่อให้เด็กออทิสติกสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม ได้อย่างอิสระและมีความสุข

6. แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) หมายถึง แผนการให้บริการทางการศึกษาพิเศษรายบุคคลที่จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรให้กับนักเรียนพิการหรือที่มี ความบกพร่องเป็นเฉพาะบุคคล โดยพ่อ แม่ หรือผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดทำ ซึ่งจะต้องมีราย ละเอียดเกี่ยวกับระดับความสามารถของนักเรียนในปัจจุบัน ตลอดจนกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับ บริการ และความช่วยเหลืออื่นๆ ทางการศึกษาให้เป็นเฉพาะบุคคล รวมทั้งแนวทางการจัด การเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล

7. ครอบครัวและผู้ปกครอง หมายถึง พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ ป้า น้า อ้า หรือผู้ที่มีสิทธิ์ ในการดูแลเด็กออทิสติกตามกฎหมาย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เด็กออทิสติก

1.1 ความหมายของเด็กออทิสติก

นักการศึกษาหลายท่านและหน่วยงานต่างๆ ได้ให้ความหมายของเด็กออทิสติก มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ได้แก่

เด็กที่ไม่สามารถใช้ภาษาหรือคริยาท่าทางคิดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ได้อย่างเป็นปกติโดยทั่วไป จะไม่สามารถพูดได้ ชอบอยู่ตามลำพัง แยกตัวเองจากคนรอบข้าง ไม่มีความสนใจ หรือตอบสนองกับปฏิกริยาของผู้คนรอบตัว เล่นไม่เป็น ขาดจินตนาการ และมีพฤติกรรมซ้ำๆ ซากๆ (ปรัชญา ลิ่มสุวัฒน์ 2547)

เด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาประเภทหนึ่ง เด็กกลุ่มนี้ต้องการ การศึกษาในลักษณะที่แตกต่างไปจากการศึกษาที่ให้กับเด็กปกติ เพราะเด็กกลุ่มนี้มีความบกพร่องในพัฒนาการด้านการสื่อความหมาย ไม่ว่าจะเป็นการใช้สื่อหน้าท่าทางหรือการใช้ภาษาถ้อยคำ มีปัญหาทางสังคม และมีพฤติกรรมที่ซ้ำๆ (พดุง อารยะวิญญุ 2546)

เด็กที่มีอาการผิดปกติทางพัฒนาการของเด็กที่แสดงพฤติกรรมให้เห็นว่าเด็กไม่สามารถพัฒนาด้านสังคม การสื่อความหมาย และขาดจินตนาการ โดยจะปรากฏให้เห็นได้ในระยะ 3 ขวบแรก ของชีวิต ซึ่งเป็นผลมาจากการผิดปกติทางหน้าที่ของระบบประสาทบางส่วนที่เกิดขึ้นจากหล่ายสาเหตุ (เพ็ญแข ลิ่มศิลา 2540)

เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสังคม การสื่อความหมายและจินตนาการแสดงให้เห็นโดยการมีพฤติกรรมที่ผิดปกติไปจากเด็กในวัยเดียวกัน (สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี 2546)

เด็กที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการด้านสังคม ภาษาและการสื่อความหมาย พฤติกรรมอาจมี แต่ก็มีสาเหตุเนื่องมาจากการทำงานในหน้าที่บางส่วนของสมองที่ผิดปกติไป และความผิดปกตินี้พบได้ก่อนวัย 30 เดือน (คณะกรรมการคัดแยกและจำแนกความพิการเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ 2543)

จากคำกล่าวข้างต้นเด็กออทิสติก คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางสังคม การสื่อสาร พฤติกรรมอาจมี แต่ก็มีสาเหตุกว่าเด็กในวัยเดียวกัน ตลอดจนมีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ผิดแปลงไปจากเด็กในวัยเดียวกัน โดยมีลักษณะเด่น คือ

ถักษณะพฤติกรรมทางสังคม

- แยกตัวจากบุคคลอื่น
- “ไม่เด่นกับเด็กคนอื่น” ขาดการพัฒนาทางการเล่นแบบเด็กและการสร้างจิตนาการ
- “ไม่สนตาผู้อื่น” มองผ่านหรือมองคนอื่นเหมือนไม่รับรู้ว่ามีคนอยู่ตรงหน้า
- ขาดความสนใจบุคคลรอบข้าง “ไม่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น” อยู่ในโลกส่วนตัว
- ใจรวมกลุ่มเฉพาะเมื่อมีผู้มากระตุ้นหรือช่วยเหลือ
- “ไม่รู้จักการรอคอย

ถักษณะพฤติกรรมสื่อความหมาย

- พูดช้า ๆ พูดเลียนแบบเหมือนนกแก้วกวนกุนทอง
- พัฒนาการทางด้านการพูดที่ล่าช้า ใช้ภาษาและวิธีสื่อสารที่คนอื่นไม่เข้าใจ
- “ไม่สามารถเริ่มพูดหรือสนทนากับคนอื่นได้”
- พูดภาษาคนเอง “ไม่สามารถพูดออกเสียงเป็นคำ ๆ ที่มีความหมาย
- “ไม่ตอบสนองเสียงเรียก ทำคล้ายไม่ได้ยิน
- พูดเลียนเสียงผู้พูด ทวนคำ หรือวิช้ำ ๆ กัน แทนที่จะพูดประโยคธรรมชาติ
- ใช้ภาษาทำทางเช่น เมื่อต้องการสั่งได จะจับมือให้ผู้ใหญ่ทำแทนในสิ่งที่ต้องการ

ถักษณะพฤติกรรมและการมีส่วนร่วม

- สามาธิสั่น มีความสนใจเป็นช่วง ๆ
- อารมณ์แปรปรวนรู้สึกวิตกกังวลเมื่อต้องเปลี่ยนกิจกรรมที่ทำเป็นประจำ
- มีการเคลื่อนไหวที่แปลงๆ เช่น กระดิกนิ้ว สะบัดมือเป็นประจำ เดินเบย่งปลายเท้า
- ชอบหมุนตัว นั่งหรือโยกตัวไปมา ช้ำ ๆ หรือบ่อย ๆ
- ลอกเลียนแบบไม่เป็น ทำทำทางต่าง ๆ ตามไม่ได้
- “ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง
- ชันผิดปกติหรือนั่งนิ่งผิดปกติ
- ควบคุมตนเองไม่ได้
- ทำพฤติกรรมช้ำ ๆ เช่น ชอบเล่นหมุนวัดๆ ปั่นวัดๆ

1.2 ระดับอาการออทิสติก

จากพฤติกรรมดังกล่าวข้างต้นสามารถจำแนกระดับความรุนแรงอาการออทิสติกไว้ก้าวๆ 3 ระดับ ดังนี้

1.2.1 ระดับกลุ่มที่มีอาการน้อย (Mild Autism) หรือบางครั้งเรียกว่ากลุ่มที่มีศักยภาพสูง (High Functioning Autism) ซึ่งจะมีระดับสติปัญญาปกติหรือสูงกว่าปกติ มีพัฒนาการทางภาษาดีกว่ากลุ่มอื่น อาจจะมีความสามารถบางอย่างแฝงอยู่หรือเป็นอัจฉริยะ แต่ยังมีความบกพร่องในทักษะทางสังคม การรับรู้อารมณ์ ความรู้สึกของบุคคลอื่น

1.2.2 ระดับกลุ่มที่มีอาการปานกลาง (Moderate Autism) ในกลุ่มนี้จะมีความล่าช้าในพัฒนาการทางภาษา การสื่อสาร ทักษะทางสังคม การเรียนรู้ รวมทั้งการช่วยเหลือตนเอง และมีปัญหาพฤติกรรมการกระตุ้นตนเองพอสมควร แต่สามารถพัฒนาจนสามารถช่วยเหลือตนเองได้ และอาจจะเรียนในระบบโรงเรียนได้ระดับหนึ่ง

1.2.3 ระดับกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (Severe Autism) จะมีความล่าช้าในพัฒนาการเกือบทุกด้าน อาจจะเกิดร่วมกับภาวะความพิการอื่น เช่น ปัญญาอ่อน รวมทั้งมีปัญหาพฤติกรรมที่รุนแรง มีพัฒนาการล่าช้า เรียนรู้อะไรไม่ได้มาก หากไม่ได้รับการกระตุ้นพัฒนาการตั้งแต่แรกจะพัฒนาได้แค่ช่วยเหลือตนเองได้บ้าง

1.3 ลักษณะสติปัญญาและการเรียนรู้ของเด็กออทิสติก

1.3.1 สติปัญญา

สติปัญญาของเด็กออทิสติกมีหลายระดับ เช่นเดียวกับเด็กทั่วไปแต่ส่วนมากแล้วเด็กกลุ่มนี้จะมีสติปัญญาค่อนข้างต่ำ (low functioning) ประมาณร้อยละ 75 มี IQ ต่ำกว่า 70 เด็กเหล่านี้จะมีคะแนนต่ำมากในส่วนของทักษะการใช้ภาษาและการใช้เหตุผล (เพราะขาดทักษะดังกล่าว IQ จึงต่ำ) สมัยก่อนเชื่อกันว่าเด็กเหล่านี้ไม่ค่อยมีความสามารถในการเรียนรู้แบบเดียวกับเด็กทั่วไป แต่ปัจจุบันนี้กลับพบว่าความสามารถที่ด้อยที่สุดของเขาก็คือขาดสมรรถภาพในการเชิงประมวลข้อมูลข่าวสาร เด็กออทิสติกกลุ่มสติปัญญาสูง (high functioning) จะมีความรู้คำศัพท์ในระดับที่ใช้ได้เท่ากับเด็กทั่วไป หรือเกินเท่าเด็กทั่วไป ยกเว้นเด็กที่มีความสามารถสูงมากจริงๆ จึงจะมีความสามารถสูงเกินเด็กปกติ (ซึ่งมีจำนวนน้อยมาก) แต่ก็ยังมีอาการบางอย่างที่บ่งชี้ความเบี่ยงเบนไปจากปกติ

1.3.2 ลักษณะการเรียนรู้

เด็กออทิสติกมีความแตกต่างจากการเรียนของเด็กซึ่งมีพัฒนาการปกติธรรมชาติเพราจะเขามีลักษณะสำคัญ คือ ข้าคิด – ข้าทำ และต่อต้านการเปลี่ยนแปลงใดๆ ดังนั้นการเปลี่ยนบทเรียน เปลี่ยนหัวข้อจึงเป็นเรื่องที่เด็กออทิสติกรับไม่ได้ อีกทั้งยังขาดแรงกระตุ้นและแรงเสริมเชิงสังคมอีกด้วย มักขาดความสามารถในการเขื่อมโยงความรู้เก่าสู่ความรู้ใหม่ ขาดความเข้าใจความรู้ที่เป็นนามธรรม และขาดความสามารถในการวิเคราะห์ประมวลข้อมูลข่าวสาร โดยทั่วไปเด็กเหล่านี้ชอบพฤติกรรมและการเรียนรู้ที่ซ้ำๆ เช่นการฝึกทักษะที่ต้องทราบซ้ำ (drills) จุดเด่นของเด็กออทิสติก คือ มีทักษะในการจำระยะยาว โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่างๆ เช่น ชื่อ ตัวเลข วัน เวลา เด็กออทิสติกเมื่อสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ แล้วจะจดจำสิ่งที่เรียนรู้นั้นไว้ได้นานมาก

1.4 เด็กออทิสติกกับปัญหาทางการศึกษา

1.4.1 เด็กออทิสติกจะมีการสนใจเป็นระยะเวลาที่สั้นมาก

เนื่องจากเด็กออทิสติกมีความผิดปกติทางด้านพัฒนาการเกี่ยวกับการสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลทั่วไป จนเหมือนมีคำแพงที่เราไม่สามารถเห็นได้มากันระหว่างเด็กออทิสติกกับเราไว้ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กเหล่านี้ไม่สนใจและมีปฏิสัมภัยกับบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะในเด็กออทิสติกที่มีอายุต่ำกว่า 5 ขวบ จะพบว่ามีพฤติกรรมที่ไม่อยู่นิ่ง มีการเคลื่อนไหวทุกส่วนของร่างกายมากผิดปกติ และมีการเคลื่อนไหวโดยไร้จุดมุ่งหมาย ทำให้ช่วงความสนใจสั้น แล้วออกแนวง่ายต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัว ส่วนการสนใจสิ่งหนึ่งสิ่งเดียว นานๆ เช่น ชอบดูโฆษณาซ้ำๆ แล้วซ้ำๆ แล้วนั้นก็เป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติของเด็กออทิสติกเช่นกัน

การนำวิธีการสอนพัฒนาประสาทสัมผัสมมาเพื่อช่วยให้เด็กออทิสติกที่มีความบกพร่องทางประสาทสัมผัส เนื่องจากเด็กกลุ่มนี้ดังกล่าวมีปัญหาในการเรียนรู้ มีความวิตกกังวล ตื่นเต้นกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่อยู่รอบตัวจนเกินไป ได้กลับเข้าสู่ภาวะแห่งความสงบลง สามารถตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมได้ดีเมื่ออารมณ์ของเด็กสงบลงไม่แสดงอาการพลุกพล่านวุ่นวาย เด็กจะมีสมาธิในการเรียนรู้สามารถพัฒนาการอ่านได้ดีขึ้น

1.4.2 ปัญหาในการสื่อความหมายและภาษา

เด็กออทิสติกจะมีพัฒนาการทางด้านการสื่อความหมายไม่ดี จะไม่สามารถเข้าใจความหมายของคำพูด หรือคำสั่ง ได้ดีเท่ากับเด็กทั่วไปในวัยเดียวกัน มักจะถามคำตามที่เข้าใจและไม่สนใจในคำตอบ บางครั้งจะกลับไปอยู่ในโลกของตนเองอีกเป็นครั้งคราว โดยการพูดภาษาของตนเองที่คนทั่วไปฟังไม่เข้าใจ

การช่วยเหลือการสั่งให้เด็กทำอะไรควรเป็นคำสั่งง่ายๆ ข้อความสั้นและเป็นคำสั่งเดียวคำพูดต้องไม่ซับซ้อน เด็กจึงจะสามารถทำได้ ให้จำไว้ว่าแม้เด็กอุทิสติกสามารถจะพูดตามได้เป็นประโยคยาๆ หรือร้องเพลงได้จนจบเพลง แต่นั้นเป็นเพียงการลอกเลียนแบบเท่านั้น โดยเด็กจะไม่รู้ความหมายหรือเข้าใจในการพูดของคนเองเลย

1.4.3 เด็กอุทิสติกเรียนรู้โดยการลอกเลียนแบบ

ถ้าพบว่าเด็กอุทิสติกมีความยากลำบากที่จะเข้าใจคำสั่ง การช่วยเหลือก็คือให้เด็กอื่นที่รู้เรื่องหรือเข้าใจทำตัวอย่างให้ดู และให้เด็กอุทิสติกทำตาม ใช้คำสั่งสั้นๆ ง่ายๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งของรอบตัว ก่อนจะเด็กปฏิบัติตามได้ จึงเป็นคำสั่งที่ยาวขึ้น แต่เห็นได้ชัดว่าเด็กอุทิสติกมีความแตกต่างจากเด็กปัญญาอ่อน แม้ว่าการเข้าใจคำสั่งหรือการลอกเลียนแบบการพูดจะทำได้ช้ากว่า เด็กอุทิสติกจะมีความสามารถมากกว่าในการทำกิจกรรมในด้านศิลปะความละเอียดอ่อน เช่น การเขียนรูปต่างๆ โดยช่วยจับมือเด็กให้เขียนตามก่อน เด็กอุทิสติกจะทำได้เร็วกว่าและดีกว่า เด็กบางคนที่มีความสามารถเด่นทางด้านนี้ จะสามารถคาดคะพาระหว่างของจริงที่วางไว้ให้ดูเป็นตัวอย่างได้ดี ฉะนั้นควรวางแผนให้เด็กอุทิสติกได้เรียนร่วมกับเด็กปกติในวัยเดียวกัน เพื่อให้เด็กอุทิสติกได้ลอกเลียนแบบจากเด็กปกตินั่นเอง

1.5 ความสามารถในการรับรู้ของเด็กอุทิสติก

พฤติกรรมของเด็กอุทิสติกในระบบทรรกที่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสม จะไม่สามารถรับรู้ธรรมชาติของสิ่งเร้าผ่านทางอวัยวะรับความรู้สึก เช่น ตา หู จมูก ปากและผิวนหนัง เมื่อพิจารณาถึงความสามารถของเด็กอุทิสติกกับเด็กปกติจะเห็นได้ว่า เด็กอุทิสติกจะมีความสามารถที่จะจำสิ่งต่างๆ ได้ดีกว่าเด็กปกติซึ่งเป็นความสามารถพิเศษเฉพาะตัวที่พบรู้ได้ในเด็กอุทิสติก ควรนำสิ่งเหล่านี้มาใช้เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน เพราะเด็กอุทิสติกจะมีการเล่นที่ช้าๆ ติดต่อกันอยู่ตลอดเวลาเหมือนเครื่องจักร เด็กอุทิสติกที่มีอายุน้อยมากจะมีการเล่นที่ช้าๆ ได้ครั้งละนานๆ หลายชั่วโมง ถ้าเด็กอุทิสติกอายุมากขึ้นการมีพฤติกรรมช้าๆ จะลดลง แต่จะมีพฤติกรรมที่ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงในกิจวัตรประจำวัน การจะช่วยเหลือให้เด็กลดพฤติกรรมช้าๆ ก็ทำได้โดยใช้กิจกรรมอื่นที่เด็กสนใจมากแทนที่จะน้อย

2. หลักสูตรและแนวทางในการให้ความช่วยเหลือ

2.1 หลักสูตรการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มและการเตรียมความพร้อม

หลักสูตรการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มและการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กอัทิสติก ควรจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความบกร่วงในด้านสังคม พฤติกรรม อารมณ์ ภาษาและการสื่อสาร การเรียนรู้ และจินตนาการ โดยกำหนดให้มีการพัฒนา 9 ทักษะ ดังนี้

1. ทักษะความสนใจ
  2. ทักษะการรับรู้
  3. ทักษะการเลียนแบบ
  4. ทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่
  5. ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก
  6. ทักษะการช่วยเหลือตนเอง
  7. ทักษะการสื่อสารและใช้ภาษา
  8. ทักษะด้านสังคม
  9. ทักษะพื้นฐานทางวิชาการ
- ความใส่ใจ ความตั้งใจ หรือมีสามาชิกในการปฏิบัติกรรม
  - ความสามารถในการรับแปลความหมายและตอบสนองต่อสิ่งเร้า
  - ความสามารถในการแสดงพฤติกรรมตามด้านแบบ
  - ความสามารถในการใช้แขนขา ศีรษะและลำตัวในการเคลื่อนไหวอย่างประสานสัมพันธ์และสมดุล
  - ความสามารถในการใช้มือ การประสานสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ และการเคลื่อนไหวอวัยวะที่ใช้ในการพูด
  - ความสามารถในการปฏิบัติภาระประจำวันในด้านต่างๆ
  - ความสามารถในการรับแปลความหมายและส่งข้อมูลเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สีหน้า ท่าทาง และคำพูด
  - ความสามารถในการควบคุมตนเอง มีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มนบุคคลรวมถึงสามารถปฏิบัติตามกฎ กติกา มาตรฐาน
  - ความสามารถในการสังเกต เปรียบเทียบ คิดและแก้ไขปัญหา

2.2 วิธีสอนและแนวทางในการนำบัดเด็กอัทิสติก

วิธีสอนและแนวทางการนำบัดเด็กอัทิสติกมีด้วยกันหลายแนวทางทั้งแนวทางที่มีอยู่เดิมและแนวทางที่ใช้ในปัจจุบัน ให้เลือกเพื่อนำบัดตามความเหมาะสม

1. **Sensory Integration** (วิไลวรรณ ณัจักร, 2544) วิธีนี้จะใช้ในนักกิจกรรมบำบัดโดยจะถูกใช้กับเด็กอัทิสติกที่มีลักษณะการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เข้ามาระดับต้นประสานสัมผัสอย่างไม่เหมาะสม โดยจะใช้การกระตุ้นประสานสัมผัสต่างๆ เช่น การบีบบัด สัมผัส การเหวี่ยงในทิศทางต่างๆ เป็นต้น โดยเชื่อว่าเมื่อมีการกระตุ้นประสานสัมผัสต่างๆ แล้ว เด็กจะมีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ ดีขึ้น และมีพัฒนาระบบที่ดีขึ้น

2. Treatment and Education of Autistic and related Communication handicapped Children (TEACCH) (ผดุง อารยะวิญญา, 2546) เป็นวิธีที่เน้นในเรื่องการฝึกทักษะเด็กออทิสติกอย่างเป็นระบบมีโครงสร้างที่แน่นอน เน้นการวางแผนการศึกษาที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน มีการจัดการกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว เด็กอย่างเป็นระบบเอื้อต่อการเรียนรู้ เทคนิคนี้มีประโยชน์ค่อนข้างมาก และจัดควบคู่ไปกับการจัดการค้านพฤติกรรมไปด้วย จะได้ประโยชน์อย่างยิ่ง

3. The Picture Exchange Communication System (PECS) (เบญญา ชลาร์นนท์, 2547) คือชุดของการฝึกด้านการสื่อสารทางเลือกที่มีลักษณะเฉพาะที่พัฒนาขึ้นสำหรับเด็กออทิสติก และเด็กที่มีความบกพร่องทางการสื่อสาร PECS แบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน โดยครูจะต้องสอนตามลำดับดังนี้

ขั้นที่ 1 การสื่อสาร “อย่างไร”

ขั้นที่ 2 การขยายความต่อเนื่องในการสื่อสาร

ขั้นที่ 3 การคัดแยกภาพเพื่อนำไปสื่อสาร

ขั้นที่ 4 การสร้างประโยค

ขั้นที่ 5 การตอบคำถาม “เรอต้องการอะไร”

ขั้นที่ 6 การแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์อื่น

4. เทคนิคพฤติกรรมวิเคราะห์เชิงประยุกต์ (ABA) (ผดุง อารยะวิญญา, 2546) เป็นเทคนิคของ Dr.Lovaas ได้นำเอาวิธีการปรับพฤติกรรมไปประยุกต์ใช้ในการทดลองกับเด็กออทิสติก ซึ่งกล่าวได้ว่า Dr.Lovaas เป็นผู้ศึกษาด้านการปรับพฤติกรรมอย่างจริงจัง และเป็นผู้นักเบิกนำเทคนิคนี้ไปนำบัดเด็กออทิสติก ได้ประสบความสำเร็จ เทคนิคในการปรับพฤติกรรมนี้มีประสิทธิภาพเป็นอย่างยิ่งในการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และยังช่วยให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมใหม่เหมาะสม

5. Mind Reading (เบญญา ชลาร์นนท์, 2547) การอ่านใจใส่ เป็นกระบวนการที่นำมาใช้ในการสอนเด็กออทิสติกให้เข้าใจอารมณ์ของผู้อื่นรวมไปถึงการคาดเดาว่าผู้อื่นคิดอะไรอยู่ในใจโดยวิธีการที่เป็นขั้นตอนสอดคล้องกับพัฒนาการทางอารมณ์ของเด็ก วิธีอ่านใจมี 3 ขั้นตอนใหญ่ ๆ คือ การสอนให้เข้าใจอารมณ์ของผู้อื่น การสอนให้เข้าใจสภาวะข้อมูล การสอนให้รู้จักการเล่นสมมุติ

6. Social Story (เบญญา ชลาร์นนท์, 2547) เรื่องเกี่ยวกับสังคม เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ใช้ในการสอนทักษะทางสังคมแก่เด็กออทิสติก และเด็กอื่นที่ขาดทักษะทางสังคม เรื่องเกี่ยวกับสังคมอาจเป็นเรื่องหรือข้อความที่อธิบายเกี่ยวกับสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งในสังคมซึ่งจะช่วยเหลือให้เด็กออทิสติกเข้าใจสถานการณ์นั้นได้ดียิ่งขึ้น

3. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในทักษะวิชา ด้านอื่น ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และนำมาใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไปนักการศึกษาได้ก่อตัวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

เสริมศรี หอทิมารากุล (2539) กล่าวว่า นอกจากการอ่านจะเป็นทักษะสำคัญของการแสวงหาความรู้แล้ว การอ่านยังมีความสำคัญในด้านอื่น ๆ อีกดังนี้

1. การอ่านเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะต้องการหาความรู้ในสาขาวิชา ต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือ
2. การอ่านเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้สึกและความต้องการระหว่างบุคคลกับบุคคล
3. การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เป็นผู้ที่สำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะได้อ่านเอกสารความรู้ในการปรับปรุงงานของตนเองอยู่เสมอ
4. การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เพราะถ้าเราอ่านได้ก็สามารถทำความเข้าใจร่วมกับคนอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นให้ผ่านไปได้อย่างราบรื่น

วรรณ โสมประษฐ (2537) สรุปความสำคัญของการอ่าน ได้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการ ต่างๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ
2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ทั้งในด้านการกิจส่วนตัวและการประกอบอาชีพการทำงาน ต่างๆ ในสังคม
3. การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุงและพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด
4. การอ่านสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง ฯลฯ
5. การอ่านทั้งหลายจะส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูดปราศรัย การบรรยายหรือการอภิปรายปัญหา ต่างๆ นับว่าเป็นการเพิ่มนุклิกภาพและความน่าเชื่อถือของตนเอง

6. การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ เป็นการช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่างๆ ในอดีต เช่น ศิลาจารึก ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญ วรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้อนุชนรุ่นหลังรู้จักอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

จากความสำคัญของการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการเรียน เพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียน ศึกษา ค้นคว้า หากความรู้ในด้านอื่น ๆ ต่อไปและสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ การดำเนินชีวิต ให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

4. รูปแบบและเทคนิคการสอน

จากการนำเสนอในเรื่องลักษณะพฤติกรรม ลักษณะทางสติปัญญา การเรียนรู้ ปัญหาทางการศึกษา ความสามารถในการรับรู้ หลักสูตรและแนวทางในการนำบัดเด็กออกทิศติกนั้น เพื่อให้เด็กออกทิศติกการอ่าน เกิดการเรียนรู้และพัฒนาในแนวทางที่ถูกต้อง ลดอุปสรรคในการเรียนรู้ และเกิดพัฒนาการทางการอ่านด้วยขั้นทางคณะผู้วิจัยจึงขอนำเสนอรูปแบบและเทคนิคการสอนต่อไปนี้

1 กลวิธีการรับรู้ผ่านการเห็น

ทักษะทางการเห็นมีความเกี่ยวข้องกับสัมฤทธิผลในการอ่านมากกว่าทักษะด้านอื่นๆ เนื่องจากความสามารถในการจดจำภาพของตัวอักษรได้แม่นยำ ย่อมจะอ่านได้ดีกว่าเด็กที่ไม่สามารถจดจำตัวอักษรได้ตัวอักษรใดเป็นตัวใด เช่น จำตัว เป็น จ จำตัว ถ เป็น ก จำตัว พ เป็น พ หรือ จำตัว ล เป็น ส เป็น ตัน การฝึกฝนให้เด็กสามารถจำแนกภาพได้ทำให้เด็กสามารถจำตัวอักษรและจำคำได้ดียิ่งขึ้น และความสามารถในการจำตัวอักษรดี การจำคำได้ช่วยให้อ่านได้เร็วขึ้น ผู้วิจัยเชื่อว่าการจำแนกภาพโดยการใช้เครื่องมือที่มีตัวอักษรเขียนกำกับด้วย จะนำไปสู่การจดจำตัวอักษรและจำคำซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการอ่านและการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น โดยมีเทคนิควิธีการอู้ 2 เทคนิค คือเทคนิคการสอนด้วยการสื่อสารโดยรูปภาพ (PECS) เทคนิคการให้ความช่วยเหลือด้วยวิธี TEACCH

1.1 เทคนิคเพ็คส์ (การสอนด้วยการสื่อสารโดยรูปภาพ)

1.1.1 ความหมายของเพ็คส์ (PECS)

เพ็คส์ (PECS) ย่อมาจาก Picture Exchange Communication System เป็นการสอนการสื่อสารกับเด็กออกทิศติกโดยการใช้ภาพในการสื่อสาร ซึ่งในขั้นตอนแรกจะเริ่มจากการแลกเปลี่ยนภาพกับสิ่งของระหว่างคู่สนทนา 2 คน โดยไม่มีการพูดคุย และในขั้นตอนต่อมาครูจะเริ่มพูดคุยกับ

เด็กทีละน้อย ในตอนแรกเด็กอาจยังไม่ได้ตอบแต่ต่อมาเด็กจะเริ่มได้ตอบโดยใช้ภาษาท่าทาง และใช้ภาษาพูดในที่สุด

1.1.2 จุดมุ่งหมายของเพ็คส์

เพื่อใช้สอนการสื่อสารระหว่างเด็กกับที่สติกกับผู้ปกครอง ครูหรือกับผู้อื่น ทำให้เด็กเข้าใจกระบวนการสื่อสารและสามารถสื่อสารกับผู้อื่น โดยใช้รูปภาพหรือ สัญลักษณ์ต่าง ๆ เข้ามาช่วยจนเด็กให้สามารถพูดสื่อสารกับผู้อื่นได้ ตลอดจนเด็กสามารถเริ่มต้นเป็นผู้สื่อสารกับผู้อื่นในชีวิตประจำวันได้

1.1.3 ประโยชน์ของเพ็คส์

1. PECS สอนให้เด็กสามารถสื่อสาร โดยตอบกับผู้อื่น ได้ทันทีทันใด
2. PECS สอนให้เด็กเป็นผู้เริ่มต้นการสนทนา หรือการสื่อสารกับผู้อื่นได้
3. เด็กไม่จำเป็นต้องมีทักษะเบื้องต้นในการสื่อสาร
4. PECS สอนให้เด็กสามารถแยกแยะบัตรภาพ บัตรคำได้
5. PECS สอนให้เด็กสามารถสร้างประโยคที่ใช้ในการสื่อสารได้

1.1.4 วิธีสอน

เบญญา ชาลาวรรณท์ (2547 : 36-51) กล่าวถึงวิธีสอนไว้ว่า PECS แบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ครูจะต้องสอนตามลำดับ และจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนย่อขอย่างเคร่งครัด ขั้นตอนต่าง ๆ มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสื่อสาร “อย่างไร”

เป้าหมาย: เมื่อเห็นสิ่งที่ต้องการได้มาก นักเรียนจะหยิบภาพของสิ่งนั้น ยื่นมือไปหาคู่สันทนาผู้ฝึก และปล่อยภาพลงในมือของคู่สันทนา/ผู้ฝึกตามขั้นตอน 1 helyn 2 ยื่น 3 ปล่อย

เทคนิคการสอน

1. ใช้ครูผู้ฝึก 2 คน คนหนึ่งคือครูคู่สันทนา และอีกคนคือครูผู้ช่วย/ผู้กระตุ้นเดือน
2. ให้คุณภาพที่ละเอียด
3. อย่าฝึกเพียงครั้งเดียว ให้เตรียมโอกาสที่จะฝึก 30 – 40 ครั้งตลอดทั้งวัน โดยให้จัดโอกาส สถานการณ์ให้นักเรียนขอสิ่งของที่ต้องการได้
4. ใช้สิ่งที่นักเรียนอยากได้มากหรือเรียกว่าสิ่งเสริมแรงหลากหลายประเภท เช่น อาหาร ของเล่นฯลฯ
5. สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย เช่น มือและแขนอ่อนแรงหรือเป็นอัมพาต อาจใช้เครื่องมือหรือสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น เครื่องดูดภาพช่วยในการหยิบของนักเรียน

หน้าที่ของครูสานหนา

1. ชี้นำนักเรียนให้ทำกิจกรรม
2. ให้สิ่งเสริมแรงแก่นักเรียนที่สามารถเอาภาพมาแลกของภายในครั้งวินาที
3. ใช้การชนซึ่งเป็นสิ่งเสริมแรงเชิงสังคมความคุ้กคันสิ่งเสริมแรงที่เป็นรูปธรรม
4. เปิดฝ่ายมืออย่างเหมาะสม ขณะเดียวกับเวลาที่นักเรียนปล่อยสิ่งของลงให้ในมือ

หน้าที่ของครูผู้ช่วย / ผู้gradeต้นเตือน

1. รอให้นักเรียนเป็นคนเริ่ม
2. ให้การกระตุ้นเตือนทางภาษาถันนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนเปลี่ยนภาพกับของ ไม่ใช้ การกระตุ้นเตือนทางภาษา
3. ค่อย ๆ ถอนการกระตุ้นเตือนอย่างมีระบบ

ขั้นตอนที่ 2 การขยายความต่อเนื่องในการสื่อสาร

เป้าหมาย: นักเรียนเดินไปที่สมุดสื่อสารหรือกระดาษสื่อสาร ดึงภาพออกมานำเสนอ / ผู้ช่วย / ผู้ฝึก ทำให้ผู้ฝึกให้ความสนใจแล้วปล่อยภาพลงในมือผู้ฝึก

เทคนิคการสอน

1. เมื่อนักเรียนผ่านการฝึกขั้นตอนที่ 1 ได้สำเร็จ ซึ่งจะต้องผ่านเกณฑ์ คือ นักเรียนจะต้องเป็นผู้เริ่มและทำการขอของโดยใช้ภาพแลกเปลี่ยน ได้อย่างน้อยร้อยละ 80 ในสถานการณ์ต่างๆ ตลอดทั้งวัน โดยครูผู้ช่วยไม่ต้องให้การกระตุ้นเตือน จึงจะถือว่านักเรียนผ่านและพร้อมที่จะได้รับการฝึกขั้นที่ 2
2. ในขั้นตอนที่ 2 เป็นการให้สอนนักเรียนมีความเพียรพยายามที่จะสื่อสาร โดยจัดให้มีโอกาสที่จะสื่อสารในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ หลากหลาย โดยใช้ของเล่น/สื่อต่าง ๆ หลากหลายและสื่อสารกับครูสานหนาหลาย ๆ คนในสภาพแวดล้อมที่มีอุปสรรคหลากหลาย
3. ในขั้นตอนนี้ ยังใช้ทีละภาพในการสื่อสาร และควรพิจารณาดังนี้
  - 3.1 ใช้สิ่งของหรือสิ่งเสริมแรงหลายๆ ประเภท ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ว่าการให้ภาพแก่ครูเป็นการสื่อสารให้ครูรู้ว่านักเรียนต้องการสิ่งของต่างๆ หลายอย่าง
  - 3.2 ประเภทของสิ่งของหรือสิ่งเสริมแรงควรเป็นสิ่งที่แตกต่างจากสิ่งแรกที่ใช้ เช่น ในการฝึกครั้งแรกใช้คุกคิก การฝึกครั้งต่อไปก็ควรเปลี่ยนไปใช้ของเล่น
  4. สิ่งสำคัญยิ่ง คือ จะต้องให้นักเรียนใช้ระบบการสื่อสารนี้กับผู้ใหญ่คนอื่นๆ หลากหลายคนจนกระทั่งใช้กับเพื่อนได้ จะนี้ควรให้นักเรียนใช้ระบบการสื่อสารกับคนอื่นหรือสมาชิกในครอบครัว

5. ในการช่วยให้นักเรียนใช้ทักษะในสถานการณ์อื่นได้ เช่น ให้นักเรียนเดินทางครุ่นคิดตามมุมต่างๆ ในห้องเรียน เพื่อนำเอาภาพไปให้ จะช่วยให้นักเรียนเพิ่มความพยายามมากขึ้นที่จะน้อยกว่าที่จะสามารถแลกเปลี่ยนภาพกับสิ่งของ/สิ่งเสริมแรงที่ต้องการได้ จะนั่นครูก็จะนั่งห่างจากนักเรียนมากขึ้น

สรุปหลักการของขั้นตอนนี้ คือ

1. เพิ่มระยะทางระหว่างครุ่นคิดตามกับนักเรียน (ใช้ผู้ฝึก 2 คน เหนืออกับขั้นที่ 1)
2. เพิ่มระยะทางระหว่างภาพ (สมุดสื่อสาร) กับนักเรียน
3. เปลี่ยนครุ่นคิดตามเป็นคนอื่นๆ แทนครุคนเดิม
4. เปลี่ยนที่ที่ครุ่นคิดตามนั่งหรือยืนไปตามที่ต่างๆ ในห้อง
5. เปลี่ยนสิ่งของ/สิ่งเสริมแรงที่นักเรียนชอบ/อยากรู้ได้ ให้เป็นคนละประเภท เช่น จากขนมเป็นของเล่น จากของเล่นเป็นเพลง

ขั้นตอนที่ 3 การคัดแยกภาพเพื่อนำไปสื่อสาร

เป้าหมาย : นักเรียนเลือกภาพจากสมุดสื่อสาร ได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับของที่ตนเองต้องการแล้วนำให้ผู้ฝึก

เทคนิคการสอน

1. เริ่มโดยวางของ 2 สิ่งและภาพ 2 ภาพ โดยให้สิ่งหนึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนอยากรู้มากและอีกสิ่งหนึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนไม่อยากได้ การกระทำเช่นนี้จะทำให้เห็นความแตกต่างได้อย่างชัดเจน เช่น ขนมกับถุงเท้าโดยที่เด็กรู้จักถุงเท้าแต่ไม่อยากได้ ครูอาจวางแผนของให้นักเรียนเห็นหรือเอาของให้นักเรียนในขั้นตอนนี้ ครูไม่จำเป็นต้องใช้การกระตุนทางวาจาเลย เช่น จะไม่ถามว่า “หนูอยากรู้อะไร”

2. ถ้านักเรียนเลือกภาพขนม และทันทีที่นักเรียนสัมผัสภาพขนม ครูอาจพูดว่า “ค่ะ/ครับ” ด้วยน้ำเสียงเบิกบานและเมื่อนักเรียนให้ภาพขนมแก่ครู ครูก็จะให้ขนมนักเรียนทันที

3. หากนักเรียนเอื้อมไปจับภาพถุงเท้า และทันทีที่นักเรียนสัมผัสภาพ ครูอาจพูดว่า “หรอ” และเมื่อครูรับภาพถุงเท้า ครูก็จะหยิบถุงเท้าให้นักเรียน ครูควรใช้น้ำเสียงราบรื่น เพื่อที่จะไม่เป็นการให้สิ่งเสริมแรงแก่นักเรียน เพราะหากครูใช้น้ำเสียงบอกรับว่า “ไม่ถูก” นักเรียนก็จะเรียนรู้ที่จะคัดแยกภาพได้ยากขึ้น

4. เมื่อครูให้ถุงเท้าโดยทั่วไปนักเรียนจะคุยถุงเท้าและคุยหน้าครู นักเรียนบางคนอาจลูกบี้นแล้ว โยนของที่ไม่ต้องการทิ้ง หรือบางคนอาจเริ่มโวยเย หากเป็นเช่นนี้ แสดงว่าดี เพราะผลของการปฏิสัมพันธ์กับครู(ได้ถุงเท้า) ไม่สอดคล้องกับความคาดหวังของนักเรียน ครูควรเริ่มฝึกใหม่ทันทีและ

เมื่อได้ภาพที่ถูกต้อง ครูจะต้องให้ของที่นักเรียนต้องการทันที เมื่อฝึกไปรษะหนึ่งครั้งแล้วที่ภาพเพื่อที่นักเรียนจะไม่ยึดເเอกสารวางแผนของภาพเป็นตัวของใบ แทนที่จะมองที่เนื้อหาสาระของภาพ

5. ขณะที่นักเรียนเริ่มสัมผัสภาพ ครูควรให้สิ่งเสริมแรงที่เป็นคำพูด เพราะการเริ่มสัมผัสภาพเป็นการบ่งชี้ว่านักเรียนเริ่มกระบวนการคัดเลือก แทนที่จะรอจนนักเรียนให้ภาพ แล้วจึงให้สิ่งที่นักเรียนอยากรู้เพื่ออาจใช้เวลานาน

ขั้นตอนที่ 4 การสร้างประโยชน์

เป้าหมาย : นักเรียนขอสิ่งที่ต้องการโดยใช้วิธีหรือประโยชน์ที่เป็นภาพ/สัญลักษณ์ โดยเดินไปที่สมุดสื่อสารแล้วหยิบภาพ/สัญลักษณ์แทนสิ่งที่ต้องการ นำไปติดบนแบบประโยชน์ แล้วถึงแบบประโยชน์จากกระดาษสื่อสาร เดินไปหาครูคู่สนทนาก่อนแล็บประโยชน์ให้ครู หลังจากขั้นตอนที่ 4 โดยทั่วไปนักเรียนจะใช้ประโยชน์บนกระดาษสื่อสารได้มากกว่า 20 ประโยชน์ และสามารถสื่อสารกับคู่สนทนากลับหากาญจน์

เทคนิคการสอน

1. ต้องสอนนักเรียนให้เรียนรู้ 2 ทักษะสำคัญที่ใช้ในการสื่อสาร คือ การบอกเล่า หรือการขอ
2. สอนนักเรียนให้ใช้วิธีง่ายๆหรือวิธีเริ่มต้นประโยชน์ เช่น “หนู/ผมต้องการ....” “หนูเป็น....” “หนูเห็น....”

3. สอนทักษะใหม่ที่ลະทักษะ

4. ขั้นตอนในการฝึกมี 7 ขั้นย่อย

- 4.1 หยิบสมุดสื่อสาร
- 4.2 ดึงวิธีภาพ/สัญลักษณ์ แทนวิธี “หนู/ผมต้องการ....” จากสมุดสื่อสาร
- 4.3 ติดภาพ/สัญลักษณ์ “หนู/ผมต้องการ....” บนแบบประโยชน์บนกระดาษสื่อสาร
- 4.4 ดึงภาพสิ่งของที่ต้องการจากสมุดสื่อสาร
- 4.5 ติดภาพสิ่งของที่ต้องการบนแบบประโยชน์บนกระดาษสื่อสาร
- 4.6 ดึงแบบประโยชน์จากกระดาษสื่อสาร
- 4.7 เอาแบบประโยชน์ไปให้คู่สนทนาเพื่อแลกของที่ต้องการ

วิธีฝึก

1. ครูคู่สนทนากันภาพให้นักเรียน
2. รอให้นักเรียนชี้ไปที่ภาพแรก ครูอ่าน “หนู/ผมต้องการ....”

3. รอให้นักเรียนเข้าไปที่ภาพต่อไป โดยครูหยุดตรงช่วงระยะนี้ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะเริ่มพูด หากนักเรียนไม่พูดภายใน 3-5 วินาที ครูคู่สอนหน้าดำเนินการต่อไป คือ อ่านคำและให้แรงเสริมการแลกเปลี่ยนภาพโดยการให้สิ่งของที่นักเรียนอยากได้

4. ให้แรงเสริมในจำนวนที่แตกต่างกัน คือ หากนักเรียนพูดคำอุกมา นักเรียนจะได้สิ่งเสริมแรงมากขึ้น คือให้เป็นจำนวนมากขึ้น หรือให้เล่นได้นานขึ้น หรือได้รับการชมเชย (ด้านสังคม) และหากนักเรียนไม่พูด นักเรียนก็ยังคงได้สิ่งเสริมแรงเพื่อนฐาน เพราะนักเรียนสื่อสารกับครูคู่สอนหน้าได้แล้ว

5. อย่ามุ่งเน้นการพูดเมื่อใช้เพ็คส์ ซึ่งในตัวของมันเป็นเทคนิคการสื่อสารที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและอย่ารอจนกว่านักเรียนจะพูดตามครูและสามารถเอาแอบประโภคมาแลกได้อ่างถูกต้อง จึงจะให้สิ่งของที่นักเรียนอยากได้ เพราะจะทำให้นักเรียนคับข้องใจและจะทำให้นักเรียนหยุดสื่อสาร ให้ใช้วิธีการให้สิ่งเสริมแรงในจำนวนที่ต่างกัน (differential reinforcement) ดังนี้ หากนักเรียนแลกเปลี่ยนภาพแต่ไม่พูด ให้สิ่งเสริมแรงที่นักเรียนต้องการ หากนักเรียนพูดให้สิ่งเสริมแรงเพิ่มมากขึ้น เพื่อช่วยให้นักเรียนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ เป็นเวลานานกว่าปกติ เมื่อนักเรียนทำขั้นตอนที่ 4 ได้แล้ว ก็จะดำเนินการต่อในขั้นตอนที่ 5 และ 6 โดยสอนคำศัพท์เพิ่มเติมไปพร้อมกัน

ขั้นตอนที่ 5 การตอบคำถาม “เรอต้องการอะไร”

เป้าหมาย : นักเรียนจะขอสิ่งของต่าง ๆ หลากหลายอย่างต่อเนื่องและตอบคำถาม “เรอต้องการอะไร” เป็นการตอบเมื่อถาม

หลักการ

1. สอนทักษะที่เอาไว้ใช้ประโยชน์ได้ทันทีต่อเนื่อง โดยพัฒนาทักษะการตอบ/อธิบาย/บอก ซึ่งจะนำไปสอนต่อในขั้นตอนที่ 6

2. เมื่อนักเรียนอธิสติกที่ได้รับการฝึกเพิ่มมาถึงขั้นตอนนี้ โดยทั่วไปจะสามารถตอบสนองต่อสิ่งเสริมแรงหรือสิ่งของที่อยากได้ที่ได้รับหลังจากที่เอากาฬสิ่งของไปแลกกับครูคู่สอนหน้า

3. การสอนให้นักเรียนตอบสนองได้โดยธรรมชาติหรือโดยสัญชาตญาณเป็นเรื่องยาก เพราะการบอกหรือตอบในลักษณะนี้ นักเรียนมักจะได้สิ่งเสริมแรงเชิงสังคมมากกว่าสิ่งของที่อยากได้ที่เป็นรูปธรรม ฉะนั้นจะต้องสอนทักษะใหม่ 2 ทักษะตามขั้นตอนดังนี้ คือ 1 ตอบคำถาม และ 2 อธิบาย/บอกโดยสอนให้ตอบคำถามก่อน แล้วจึงสอนให้อธิบาย/บอก

4. ในขั้นตอนที่ 5 นี้ จะเป็นครั้งแรกที่ครูใช้คำถามตรง “เรอต้องการอะไร” และเมื่อฝึกขึ้นนี้ก็อาจลืมที่จะพัฒนาทักษะการขอที่สามารถทำได้โดยธรรมชาติ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างโอกาส หลากหลายที่นักเรียนจะใช้การขอตามธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง โดยต้องมีการเตรียมการดังนี้

4.1 กระดานสื่อสาร พร้อมบัตรภาพ/สัญลักษณ์ “หนู/หมมต้องการ....”

4.2 แบบประเมิน

4.3 ภาพของสิ่งของที่ติดอยู่บนหน้าปักสมุดสื่อสาร

4.4 จัดเตรียมสิ่งของที่นักเรียนอยากได้หรือสิ่งเสริมแรงเอาไว้ห่างๆ อย่าง แต่ต้องไม่ให้นักเรียนเห็นได้เอง

ขั้นตอนการฝึก

ขั้นที่ 1 การไม่รอช้า (zero second delay) ครูให้นักเรียนเห็นสิ่งที่นักเรียนอยากได้พร้อมกับภาพแทนสิ่งของและภาพ/สัญลักษณ์/วลี “หนู/หมมอยากได้....” บนสมุดสื่อสาร

1. ครูซึ่งหรือเค้าที่วลี/ภาพ/สัญลักษณ์ “หนู/หมมอยากได้....” พร้อมกับถามว่า “ชอบอยากได้อะไร”

2. เนื่องจากการขอสิ่งที่อยากได้นั้นเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและเรียนรู้มาแล้ว นักเรียนก็สามารถหยิบภาพ/สัญลักษณ์/วลี “หนู/หมมอยากได้....” และทำตามขั้นตอนการขอสิ่งที่ต้องการได้ครบถ้วนสมบูรณ์

3. หากนักเรียนไม่ทำ ให้ใช้การกระตุนเตือนทางกาย คือ ข่วยขับมือนักเรียนเคลื่อนไปที่ภาพ/สัญลักษณ์/วลี “หนู/หมมอยากได้....”

4. ใช้การกระตุนเตือนทางกายที่มีประสิทธิภาพ คือ ข่วยขับมือนักเรียนเคลื่อนไปที่ภาพ/สัญลักษณ์/วลี “หนู/หมมอยากได้....” เพื่อช่วยให้นักเรียนปฏิบัติได้ต่อเนื่อง

ขั้นที่ 2 เพิ่มเวลาในระหว่างการใช้คำถาม “ชอบต้องการอะไร” และการซึ่หรือเค้าที่ภาพ/สัญลักษณ์/วลี “หนู/หมมอยากได้....”

1. ฝึกโดยเริ่มถาม “ชอบต้องการอะไร” และให้หยุด 1-2 วินาที ก่อนที่จะเข้าไปที่ภาพ/สัญลักษณ์/วลี “หนู/หมมอยากได้....”

2. ระยะเวลาระหว่างการกระตุนเตือนทั้งสองครั้ง ควรจะนานเป็น 2-3 วินาที และนานขึ้นเรื่อยๆ เมื่อฝึกต่อเนื่องต่อไป

3. วัตถุประสงค์ คือ ให้นักเรียนสามารถตอบสนองได้โดยไม่ต้องใช้การกระตุนเตือน/ตัวช่วย

4. ทุกครั้งที่นักเรียนตอบคำถาม ให้สิ่งเสริมแรงหรือสิ่งที่นักเรียนอยากได้

5. ให้นักเรียนตอบคำถามก่อนที่ครูจะเข้าไปที่ภาพ/สัญลักษณ์/วลี “หนู/หมมต้องการ....” ให้สิ่งเสริมแรงเพิ่มมากขึ้น เช่น ให้รับประทานขนมมากขึ้น หรือให้หลาຍชิ้นขึ้น หรือชมอย่างจริงใจ

ขั้นที่ 3 ให้สัมภาระว่างการตามให้นักเรียนตอบกับการขอของนักเรียนที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ

1. ในขั้นนี้ครูจะถาม “เรอต้องการอะไร” แต่ต้องระลึกว่าจะต้องสร้างโอกาสให้นักเรียนได้ใช้การขอที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ

2. ใช้เทคนิคการแก้ไขข้อผิดพลาด (error correction) การใช้เทคนิคดึงการให้การกระตุ้นเดือนช้าลงเป็นเทคนิคการเรียนรู้ที่ไม่มีข้อผิดพลาด เพราะจะนั่นหากนักเรียนไม่ตอบคำถามทันทีก็หมายถึงการกระตุ้นเดือน/ดัวช่วยที่ใช้ไม่มีประสิทธิภาพ ครูกาวเลือกการกระตุ้นเดือนอย่างอ่อนๆ ทั้งนี้โดยเตรียมการดังนี้

2.1 เตรียมให้นักเรียนมีโอกาสที่จะสื่อสารในทุกสถานที่ ทุกสิ่งแวดล้อม และทุกกิจกรรม โดยนักเรียนสามารถเดินไปที่สมุดสื่อสารและเดินไปหาครูส่วนหนนาได้

2.2 สร้างโอกาสให้ได้สื่อสารอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งวัน

2.3 คาดหวังให้นักเรียนสื่อสารตลอดวัน

ขั้นตอนที่ 6 การแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์อื่น

เป้าหมาย : นักเรียนตอบคำตาม “เรอต้องการอะไร” “เรอเห็นอะไร” “เรอมีอะไร” “เรอได้ยินเสียงอะไร” “นี่อะไร” และขอได้อย่างธรรมชาติ รวมทั้งอธิบาย/บอกได้

หลักการ

1. จากขั้นตอนที่ 1 - 5 ในการฝึกโดยใช้เพ็คส์นั้น ได้สอนให้นักเรียนใช้วิธีเริ่มต้นประโยค (sentence starter) ที่นักเรียนเอาไว้ใช้ในการขอและตอบคำตาม

2. วัตถุประสงค์ของขั้นตอนที่ 6 คือ การที่นักเรียนแสดงให้เห็นว่าสามารถตอบและอธิบาย/บอกได้อย่างธรรมชาติหรือด้วยตนเอง หากจะเริ่มฝึกในขั้นตอนนี้ตรงทักษะการอธิบาย/บอกให้ตามธรรมชาติหรือด้วยตนเองก็อาจทำได้ยาก ดังนั้นจึงควรเริ่มฝึกขั้นตอนที่ 6 นี้ จากสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้มาแล้ว โดยให้ตอบคำถามง่าย ๆ เช่น “เรอเห็นอะไร” เมื่อนักเรียนเรียนรู้ที่จะตอบ/อธิบาย/บอกได้อย่างง่าย ๆ แล้ว จึงฝึกให้นักเรียนอธิบาย/บอกอย่างเป็นธรรมชาติหรือด้วยตนเอง

ขั้นตอนการฝึก

ขั้นที่ 1 ตอบคำถามด้วยการอธิบาย/บอก

1. ในการเตรียมการฝึกครั้งแรก ให้คำนึงถึงประเภทของกิจกรรมที่จะใช้ในการสอน การอธิบาย/บอก

2. วัตถุประสงค์ คือ นักเรียนสามารถอธิบาย/บอกได้ด้วยตนเอง (เป็นโดยธรรมชาติ) จึงต้องคิด กิจกรรมที่จะช่วยให้เด็กพัฒนาทักษะการอธิบาย/บอก

3. ตัวอย่าง เด็กผู้หญิงคนหนึ่งกำลังเรียนรู้ที่จะอธิบาย/บอก พ่อ แม่ ที่ให้อาหาร เด็กคงไม่ อธิบาย/บอก/เกี่ยวกับผ้าปูโต๊ะ ผ้าผนัง เพดาน หรือเก้าอี้ แต่เด็กจะอธิบาย/บอก/เกี่ยวกับนาฬิกาที่ดัง บอกเวลาทุกชั่วโมง สุนัขที่วิ่งเข้ามาและเห่าเสียงดัง หรือแก้วน้ำส้มที่คั่วหก เป็นต้น เหตุการณ์ใน สิ่งแวดล้อม เช่นนี้ทำให้เด็กอธิบาย/บอก เพราะเป็นเรื่องใหม่/แปลก เป็นสิ่งที่ไม่คาดหวัง เป็นสิ่งที่ทำ ให้ตกใจหรือประหลาดใจ เพราะฉะนั้นเมื่อเตรียมผิดต้องให้คำนึง 3 ข้อ ข้างต้น

4. ตัวอย่างกิจกรรมที่นำไปใช้ได้

4.1 กล่องลีกลับ/ถุงลีกลับ เอาของที่นักเรียนคุ้นเคยใส่ แล้วหยิบออกมารีบซื้นเพื่อ ให้นักเรียนอธิบาย/บอก

4.2 คุณสมบัติที่มีภาพสิ่งของที่นักเรียนคุ้นเคย

4.3 คุณค่า/o หรือแผ่นซีดีที่นักเรียนชอบ

4.4 คุณนั้งสี/oภาพที่นักเรียนคุ้นเคยและชอบ โดยเฉพาะหนังสือ 3 มิติ

4.5 ไปเดินเล่นด้วยกัน (ตามทางที่ครูได้จัดให้มีสิ่งที่ทำให้นักเรียนแปลกใจ ฯลฯ)

4.6 พึงเสียงที่นักเรียนสนใจ/ชอบ

5. เมื่อเตรียมกิจกรรม/สิ่งแวดล้อมแล้ว ให้จัดหน้าสมุดสื่อสารให้ง่าย เช่น จัดหมวดหมู่ภาพ เพื่อช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้น

ขั้นที่ 2 กัดแยก/แยกแบ่งภาพ/สัญลักษณ์/วลี

1. เริ่มฝึกโดยใช้ภาพ/สัญลักษณ์/วลี “หนู/pmต้องการ....” กับ “หนู/pmเห็น....” บนหน้า สมุดสื่อสารบนค้านช้าย เอาภาพสิ่งของที่นักเรียนคุ้นเคยมาเติมบนหน้าสมุดสื่อสาร

2. นักเรียนต้องแยกแบ่งและเลือกว่าจะหยิบภาพ/สัญลักษณ์/วลี “หนู/pmต้องการ...” หรือ “หนู/pmเห็น....” เมื่อครูถาม

3. ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการสื่อสารด้วยการขอคุ้ยคนเอง/ตามธรรมชาติ โดยครูสร้าง โอกาสให้นักเรียนได้ฝึก

4. การอธิบาย/บอกคุ้ยคนเองหรือตามธรรมชาติ

4.1 เป็นเป้าหมายสุดท้ายในขั้นตอนที่ 6 ที่จะให้เกิดขึ้น

4.2 ตอนแรกนักเรียนตอบคำถาม

4.3 ต่อ ๆ ไปนักเรียนตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อม เพื่อที่จะได้ รับสิ่งเสริมแรงเชิงลักษณะจากครูผู้สอน

4.4 สร้างเหตุการณ์ที่น่าสนใจเพื่อช่วยให้นักเรียนตอบสนอง

4.5 ค่อย ๆ ถอนการใช้คำามนำ

1.2 รูปแบบการให้ความช่วยเหลือด้วยทีช (TEACCH)

1.2.1 ความหมายของ TEACCH

TEACCH ย่อมาจาก (Treatment and Education of Autistic and related Communication handicapped Children) เป็นแนวการสอนเด็กอัตโนมัติและเด็กที่มีความบกพร่องทางการสื่อสาร โดยเน้นการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับเด็กและการสอนอย่างเป็นขั้นตอนง่าย ๆ

1.2.2 จุดมุ่งหมายของ TEACCH

พดุง อารยะวิญญาณ (2546) กล่าวว่า TEACCH มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ เพื่อให้บุคคลอัตโนมัติสามารถดำรงอยู่ได้อย่างเป็นอิสระ โดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นตลอดจนครอบครัวและผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจวิธีการช่วยเหลือเด็ก โดยการกำหนดตารางเวลา เช่น ตารางเวลาทำกิจวัตรประจำวัน ตารางเวลาทำกิจกรรมหน้าเสาธง

1.2.3 ประโยชน์ของ TEACCH

เด็กอัตโนมัติสามารถเรียนรู้ได้ดีโดยผ่านการเห็น เนื่องจากเด็กอัตโนมัติมีข้อจำกัดทางพัฒนาการทางสังคม การสื่อสาร อารมณ์ และจินตนาการล่าช้ากว่าเด็กในวัยเดียวกัน ตลอดจนมีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ผิดแปลงไปจากเด็กในวัยเดียวกัน จึงควรให้เด็กใช้การเห็นในการรับรู้และเรียนรู้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อเด็กเข้าใจลึกลงที่เห็นจะช่วยให้เด็กมีการรับรู้ที่ดีขึ้น เช่น การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนออกแบบเป็นขั้นง่าย ๆ ประมาณ 2-3 ขั้นตอน โดยมีรูปภาพประกอบจะทำให้เด็กเรียนรู้ได้ดี

1.3 การนำกลวิธีการรับรู้ผ่านการเห็นมาช่วยพัฒนาเด็กอัตโนมัติ

เพราะว่ากลวิธีการรับรู้ผ่านการเห็นจะสอดคล้องกับลักษณะของเด็กอัตโนมัติ กล่าวคือ

1. เด็กอัตโนมัติเรียนรู้ได้จากการใช้การเห็น (Visual Learner) แต่มีปัญหาจากการฟังเนื่องจากไม่เข้าใจภาษา เด็กอัตโนมัติบางคนจำเหตุการณ์ที่เกิดในอดีตได้เป็นอย่างดีเมื่อเวลาผ่านไปหลายเดือน แต่การจำนั้นด้วยตนเอง เวลาผ่านไปเขายังจำเหตุการณ์นั้นได้

2. เด็กอัตโนมัติเรียนรู้ได้ จากกิจกรรมที่เป็นกิจวัตรที่มีการปฏิบัติเช่นเดินทุกวัน เมื่อเด็กมีหักษะในกิจกรรมที่เป็นกิจวัตรเบื้องต้นแล้วค่อยเปลี่ยนเป็นกิจกรรมที่ยากขึ้น ดังนั้นครู/ผู้ปกครองจึงเริ่มต้นสอนในกิจกรรมที่เป็นกิจวัตรประจำวันแล้วจึงค่อยๆเปลี่ยนเป็นกิจกรรมที่ละน้อย จึงจะทำให้เด็กเรียนรู้ในลิستที่ใหม่ได้ดีขึ้น

3. เด็กอัตโนมัติมีปัญหาในการรับรู้ทางภาษา คือ ฟังแล้วไม่เข้าใจความหมายหรือไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้บางคนอ่านหนังสือได้แต่ไม่สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน หรือ

วิชาการต่างๆที่ตนมองอ่านได้ ทำให้ไม่เข้าใจระเบียบของสังคม ระเบียบของโรงเรียน เด็กบางคนแม้จะมีทักษะในการแสดงออกทางภาษาสูงก็ตาม เช่น เด็กบางคนพูดเก่ง แต่เป็นการพูดที่ไม่มีความหมาย

2. การสอนเชิงพุทธกรรม

2.1 ความหมายของการสอนเชิงพุทธกรรม

ศรีสมร กสิวัฒน์ (2543) กล่าวว่า การสอนเชิงพุทธกรรม หมายถึง การใช้จิตวิทยาเชิงพุทธกรรมเข้ามาช่วยเมื่อครูต้องการจะสอนทักษะใหม่ให้แก่ผู้เรียนที่มีความบกพร่องระดับรุนแรง ในการที่จะสอนทักษะใหม่จำเป็นต้องวางแผนการสอนอย่างเป็นระบบ โดยที่บางครั้งอาจไม่เคยสังเกตมาก่อน อย่างไรก็ตามสำหรับเด็กอหิสติกที่บกพร่องระดับรุนแรงนั้น การนำเทคนิคการสอนเชิง พุทธกรรม มาใช้อย่างเป็นระบบจะช่วยให้เด็ก มีความสนใจ และสามารถมากขึ้นในการที่จะทำกิจกรรมหรือเรียนรู้เรื่องใหม่ๆ ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ดีขึ้น การสอนเชิงพุทธกรรม จะประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญหลายๆ องค์ประกอบ ดังนี้

2.2 เหตุการณ์ก่อนหน้าและสภาพสถานการณ์

เหตุการณ์ก่อนหน้า คือ ตัวกระตุ้นให้เกิดพุทธกรรมใดพุทธกรรมหนึ่ง โดยปกติพุทธกรรมจะไม่เกิดขึ้นอย่างเดียวโดยเดียว เราจะนอนไม่หลับ กิน พูด ทำงาน ขับรถ ฯลฯ โดยไร้เหตุผล นักจะมีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นในทันทีทันใดก่อนหน้าพุทธกรรมนั้น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหน้าที่เราจะแสดงพุทธกรรมใดๆ นั้น เรียกว่า เหตุการณ์ก่อนหน้า ตัวอย่าง เหตุการณ์ก่อนหน้าของพุทธกรรมนอนหลับ อาจจะเป็นความรู้สึกเหนื่อยล้า

สภาพสถานการณ์ คือการบ่งบอกถึงสภาพแวดล้อมของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหน้าและพุทธกรรมที่เกิดขึ้นในเวลาถัดมา ตัวอย่าง ความรู้สึกเหนื่อยล้า อาจเกิดขึ้นในตอนกลางคืนก่อนถึงเวลานอน กรณีเช่นนี้พุทธกรรมนอนหลับจึงเกิดขึ้นอย่างเหมาะสม สภาพแวดล้อมที่ว่า ตอนกลางคืนก่อนถึงเวลานอนเรียกว่า สภาพสถานการณ์

2.3 การวิเคราะห์งาน

งานที่มีความยุ่งยากซับซ้อนเกินกว่าที่เด็กจะเรียนรู้ได้ในขั้นตอนเดียว จำเป็นต้องแตกย่อยออกเป็นขั้นตอนเล็ก ๆ เพื่อที่เด็กจะสามารถทำงานให้สำเร็จทีละขั้นตอน การวิเคราะห์งานด้วยวิธีที่รับกับถึงถ้วนจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น ในขณะที่วิเคราะห์งาน ครูต้องทบทวนขั้นตอนต่อไปนี้ เพื่อให้ขั้นตอนครอบคลุมทุกส่วนของงานที่จำเป็นต่อการถ้าไว้ไปสู่พุทธกรรมที่พึงประสงค์

- ข้อที่แล่น จัดนิยพุติกรรมที่พึงประสงค์ให้ชัดเจน
 ข้อที่สอง จัดนิยขึ้นต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่พุติกรรมที่พึงประสงค์
 ข้อที่สาม ทำการประเมินความสามารถพื้นฐานหลาย ๆ ครั้งจากขั้นตอนต่าง ๆ และปรับปรุง
 ขั้นตอนเหล่านี้ให้สอดคล้องกับการตอบสนองของนักเรียนแต่ละราย

2.4 การกระตุ้นเตือน

การที่เด็กไม่สามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง เด็กต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่น เพื่อให้สามารถทำกิจกรรมได้ เมื่อเด็กเริ่มมีทักษะในการทำงานนั้นเพิ่มขึ้น เราจะลดการให้ความช่วยเหลือน้อยลงจนกระทั่งเด็กสามารถทำงานลำาเร็จได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือ การกระตุ้นเตือน แบ่งเป็น 3 ประเภท

1. การกระตุ้นเตือนทางกาย คือ การใช้มือนำทางให้เด็กทำงานส่วนที่ยากโดยครูจะจับมือหรือข้อมือของเด็ก และนำทางให้เด็กเคลื่อนไหวร่างกายหรืออวัยวะส่วนนั้น
2. การกระตุ้นเตือนด้วยท่าทาง คือ การกระทำที่ครูบ่งชี้ให้เด็กรู้ว่าต้องการให้ทำอะไร เช่น ครูอาจบ่งชี้ถิ่นที่ต้องการให้เด็กกระทำด้วยการชี้ไปที่วัสดุฝึก หรืออาจช่วยเหลือมากกว่านั้นโดยการสาธิตทำงานนั้นให้เด็กดูเป็นตัวอย่าง
3. การกระตุ้นเตือนด้วยภาษา คือ การออกคำสั่งหรือขอร้องด้วยคำพูดในการลองสอนแต่ละครั้งครูจะเริ่มทำงานด้วยคำสั่ง ครูอาจพูดชำนาญเพื่อเร้าให้เด็กทำงานต่อไป

2.5 การประเมินและการให้แรงเสริม

แรงเสริม คือสิ่งที่ใช้เพื่อให้เด็กเกิดพุติกรรมที่พึงประสงค์ ซึ่งอาจจะเป็นสิ่งที่เด็กพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ การเกิดแรงเสริมอาจจะเกิดขึ้นจากการวัดที่ได้รับจากบุคคลอื่น เช่น คำชมเชยของเล่น อาหาร หรือรางวัลที่เกิดจากความพอใจส่วนตัว เช่น ความสุขจากการเล่นกีฬา แรงเสริมแบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ

แรงเสริมเชิงบวก คือ สิ่งที่เราให้เด็กเมื่อเด็กทำกิจกรรมสำเร็จตามวัตถุประสงค์/หรือเป้าหมายเพื่อให้เด็กทำกิจกรรมนั้นเข้าอีก เช่น เมื่อเราให้เด็กอ่านบัตรคำว่า “ขนม” เราจะนำขนมที่เด็กชอบมาเป็นแรงเสริม เมื่อไรที่เด็กอ่านบัตรคำว่า “ขนม” ได้เราจะให้ขนมกับเด็กทันทีเพื่อให้เด็กอ่านบัตรคำบ่อยๆ

แรงเสริมเชิงลบ คือ การนำสิ่งที่เด็กไม่ชอบมาเป็นแรงเสริมให้เด็กสามารถทำกิจกรรมสำเร็จตามวัตถุประสงค์/หรือเป้าหมาย เช่น เมื่อเรากำลังฝึกให้เด็กพูดคำว่า “ไม่” เพื่อให้เด็กรู้จักการปฏิเสธ เราจะนำสิ่งที่เด็กไม่ชอบมาให้เด็กเพื่อให้เด็กพูดคำว่า “ไม่”

การประเมินแรงเสริม การให้แรงเสริมอย่างเป็นระบบ จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ครูต้องทราบว่าจะใช้อะไรเป็นแรงเสริม เพราะว่าบุคคลแต่ละคนอาจต้องการแรงเสริมที่ต่างกัน เราสามารถหาสิ่งของที่เป็นแรงเสริมที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคนได้ด้วยวิธีการ 3 วิธี คือ

1. พิจารณาจากประสบการณ์เดิมของนักเรียนคนนั้น ว่าชอบอะไรหรือไม่ชอบอะไร
2. จัดแรงเสริมให้นักเรียนเลือกริ้งละลายๆตัวเลือก เช่น บน น้ำดื่ม รถของเล่น
3. จัดแรงเสริมให้นักเรียนเลือกตัวเลือกริ้งละลายๆตัวเลือก เช่น บน หรือรถของเล่น

2.6 การคลำล้อมกล่อมเกล้า

การคลำล้อมกล่อมเกล้า คือ การที่ครูสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องระดับรุนแรง ครูจะค่อยๆ สร้างสมพฤติกรรมใหม่ขึ้นจากการกระตุ้นเตือน และให้รางวัลแก่พฤติกรรมนำทางที่เกิดต่อเนื่องกันจนกระหึ่งไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ เพราะแต่ละระบบของการพัฒนาการถือได้ว่าเป็นการสร้างสมพฤติกรรมที่ง่ายไปสู่พฤติกรรมที่ยุ่งยากซับซ้อน

2.7 การสาขิตและการเลียนแบบ

การสาขิตและการเลียนแบบ คือ การสอนวิธีการเลียนแบบให้แก่นักเรียนที่มีความบกพร่องระดับรุนแรง ซึ่งยังไม่สามารถเลียนแบบผู้อื่นได้บัน្ត ครูจะเป็นผู้สาขิตหรือทำหน้าที่เป็นแบบอย่าง หรือแม่แบบ ทั้งนี้แม่แบบมือญี่ส่องชนิด คือแม่แบบที่เป็นท่าทางหรือกิริยาอาการ และแม่แบบที่เป็นเสียงและคำพูด

ในการที่นักเรียนจะตอบสนองต่อแม่แบบที่เป็นท่าทาง นักเรียนต้องให้ความสนใจต่อแม่แบบ เมื่อแม่แบบเป็นท่าทาง ครูจะต้องได้รับความสนใจจากนักเรียนเช่นกัน ในการสอนให้นักเรียนเลียนเสียงและคำพูดนั้น ก็ใช้รูปแบบทำนองเดียวกันกับการเลียนแบบท่าทาง

3. การผสมผสานประสาทสัมผัส(Sensory Integration)

3.1 ความหมายของการผสมผสานประสาทสัมผัส

การผสมผสานประสาทสัมผัส(Sensory Integration) หมายถึง การใช้ประสาทสัมผัสหลายๆ ด้านร่วมกันและการจัดระบบการใช้ประสาทสัมผัสเพื่อให้การรับรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.2 ประโยชน์ของการผสมผสานประสาทสัมผัสมากข่าวัยเด็กออทิสติก

การผสมผสานประสาทสัมผัสมากข่าวัยให้เด็กออทิสติก เพื่อช่วยให้เด็กออทิสติกที่มีความบกพร่องทางประสาทสัมผัส เนื่องจากเด็กกลุ่มนี้ดังกล่าวมีปัญหาในการเรียนรู้ มีความวิตกกังวล ดื่นเด้นกับเหตุการณ์ หรือสิ่งที่อยู่รอบตัวจนเกินไปได้กลับเข้าสู่ภาวะแห่งความสงบลง สามารถตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมได้ดี เมื่ออารมณ์ของเด็กสงบลงไม่แสดงอาการพลุกพล่านวุ่นวายเด็กจะมีสมาธิ

ในการเรียนรู้สามารถพัฒนาการอ่านได้ดีขึ้น การใช้ประสาทสัมผัสจำเป็นต้องฝึกทักษะหลายๆด้าน เช่น การเห็น โดยในเด็กที่ว่าไปจะแสดงพฤติกรรมโดยเริ่มจากการจ้องมอง การสำรวจ และเมื่อต้องการก็จะหยิบจับ แต่เด็กอุทิสติกที่มีภาวะตื่นตัวต่ำต่อสิ่งเร้าทางการเห็น ก็จะไม่มีพฤติกรรมการจ้องมอง การสำรวจ หรือหยิบ จับ ขึ้นมาสำรวจเลย ในทางตรงกันข้ามเด็กอุทิสติกที่มีภาวะตื่นตัวสูงต่อสิ่งเร้าทางการเห็น ก็จะแสดงพฤติกรรมการสำรวจต่อวัตถุนั้นมากกว่าปกติ เหมือนไม่เคยเห็นมาก่อนเป็นสิ่งที่เปลกใหม่มอยู่ตลอด การกระตุ้นการผสมผสานประสาทสัมผัส ช่วยปรับระดับความตื่นตัวทางการเห็นให้มีความเหมาะสมมีความพร้อมในการเรียนรู้และการอ่านดีขึ้น

4. เรื่องเชิงสังคม (Social Story)

เบญญา ชลธาร์นนท์ (2547 : 52-56) กล่าวถึงเรื่องเชิงสังคมไว้ว่า บุคคลอุทิสติกจำนวนมาก มีความบกพร่องด้านการรับรู้เชิงสังคมและความสามารถในการคิดในลักษณะที่จำเป็นต่อการที่จะสามารถมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่เหมาะสมได้ ซึ่งได้มีการอธิบายถึงความลำบากของบุคคลอุทิสติก ที่จะสามารถคาดเดาความคิดหรือมุมมองของบุคคลอื่น ในทฤษฎีของจิต (the theory of mind) ทำให้มีความพยายามที่จะพัฒนาเทคนิคหรือที่จะช่วยให้บุคคลอุทิสติกอ่านและเข้าใจสถานการณ์ทางสังคมได้ Gray (อ้างถึงในเบญญา ชลธาร์นนท์, 2547) ได้พัฒนาเทคนิคเรื่องเชิงสังคมขึ้น ในคริสตศักราช 1991 ซึ่งเป็นการนำเรื่องเชิงสังคมมาใช้สอนทักษะทางสังคมให้แก่บุคคลอุทิสติกให้สามารถปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม เช่น สามารถตอบคำถาม ได้ อะไร เมื่อไร ที่ไหน และทำไมในสถานการณ์ทางสังคมได้ ดังมีสาระสำคัญต่อไปนี้

4.1 วัตถุประสงค์ ของการนำเรื่องเชิงสังคมมาใช้สอน

เรื่องเชิงสังคมเป็นเรื่องสั้น กล่าวถึงลักษณะเฉพาะหรืออธิบายสถานการณ์ ความคิดรวบยอด หรือทักษะทางสังคม เช่น โดยบุคคลที่รับผิดชอบและ/หรืออยู่ในครอบครัวเดียวกับบุคคลอุทิสติก ซึ่งสามารถแต่งเรื่องได้มากนanya แต่โดยทั่วไปเจียนเพื่อวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

1. ตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหาเพื่อช่วยบุคคลอุทิสติกให้ได้รับข้อมูลเชิงสังคม เช่น พ่อ แม่ อาจสังเกตว่าลูกนี้มีปัญหาที่จะนั่งรถไปไหนมาไหน เเล่นกับเด็กคนอื่น หรือแสดงอาการณ์ ออกมายังน้ำปั่นหัวเหล่านี้มาตั้งเป็นหัวข้อและเจียนเรื่องเชิงสังคมขึ้น

2. ช่วยอธิบายให้บุคคลอุทิสติกเข้าใจสถานการณ์ต่างๆ ได้ถูกต้องเพราบ้างครั้ง บุคคลอุทิสติก ตามคำถามหรือพูดออกมากำทำให้ครุ่นค่าน้ำเข้าใจสถานการณ์นั้นๆ ผิด

3. เจียนเรื่องเชิงสังคมเพื่อรับรู้ความสำเร็จของบุคคลอุทิสติก เรื่องเชิงสังคมเพื่อรับรู้ความสำเร็จนี้ควรเป็นเรื่องแรกของเขา ควรเป็นเรื่องที่อธิบาย/บอกเกี่ยวกับทักษะหรือสถานการณ์ที่เขา

ประสบความสำเร็จและไม่มีปัญหา การเขียนชุมชนจะมีความหมายสำหรับบุคคลอุทิสติกมากกว่าการบอกด้วยว่าเขา อย่างน้อยเรื่องที่เขียนขึ้น จำนวนครั้งหนึ่งควรกล่าวถึงความสำเร็จเชิงบวก รายละเอียดของเรื่องที่เขียนขึ้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง (self esteem) ของบุคคลอุทิสติก

4.2 องค์ประกอบสำคัญที่สุดของเรื่องเชิงสังคม

องค์ประกอบสำคัญที่สุดของเรื่องเชิงสังคม คือ

1. ประเพกประโยคพื้นฐาน 4 ประเพก
2. อัตราความถี่ที่เขียนบอกร
3. แต่ละประโยคเขียนในลักษณะต่างกันแต่มีความสำคัญพอ ๆ กัน

4.2.1 ประโยคพื้นฐานที่นำมาใช้ในการเขียนเรื่องเชิงสังคม

ประโยคพื้นฐานมี 4 ประเพก คือ 1. ประโยคพรรณนา/บอกรเล่า (descriptive) 2 ประโยค มุมมอง (perspective) 3. ประโยคชี้นำ/ควบคุม (directive) และ 4. ประโยคยืนยัน/รับรอง (affirmative) ซึ่งแต่ละประเพกมีหน้าที่เฉพาะ และแต่ละประเพกที่นำไปใช้ในเรื่องเชิงสังคมจะสอดคล้องกับสัดส่วนของประเพกประโยคที่มีการกำหนดไว้ ดังนั้นการทำความเข้าใจประเพกของประโยคในเรื่องเชิงสังคม หน้าที่ของประโยคและความสัมพันธ์กับผลกระทบของประโยคต่อเรื่องที่เขียน เป็นขั้นตอนแรกในการที่จะเขียนเรื่องเชิงสังคมที่มีประสิทธิภาพได้

ประเพกที่ 1 ประโยคพรรณนา/บอกรเล่า เป็นประโยคที่อธิบายว่าบุคคลทำอะไรในแต่ละสถานการณ์ทางสังคม เป็นการบอกเล่าความจริงไม่แสดงความเห็น หรือตั้งสมมุติฐาน ใช้บอกรเล่า หัวข้อเรื่องโดยทั่วไปเป็นประโยคที่ตอบคำถาม ใคร อะไร ทำไม เมื่อไร ใช้อธิบายสภาพทางสังคม อธิบายขั้นตอนของการทำกิจกรรม

ตัวอย่าง

1. “ฉันชื่อ.....” (โดยทั่วไปจะเป็นประโยคแรกของเรื่องเชิงสังคม)
2. “บางครั้ง คุณยายอ่านเรื่องให้ฟัง”
3. “เด็ก ๆ ชอบเล่นในสนามเด็กเล่น”

ประเพกที่ 2 ประโยค มุมมอง เป็นประโยคที่ใช้อธิบายความนึกคิดภายในของบุคคลอื่น เช่น ความรู้/ความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ความเห็น แรงจูงใจ หรือสภาพทางกาย/สุขภาพ โดยทั่วไปจะใช้ประโยคเหล่านี้กล่าวถึงบุคคลอื่น ไม่ใช่บุคคลอุทิสติก โดยอธิบายว่าบุคคลอื่นตอบสนองต่อสถานการณ์นั้น ๆ อย่างไร

ตัวอย่าง

1. “ครูของฉันเก่งเลข” (ความรู้/ความคิด)
2. “น้องสาวของฉันชอบพังเพลงถูกทุ่ง” (ความรู้สึก)
3. “เด็กบางคนเชื่อว่าเทวดามีจริง” (ความเชื่อ)
4. “เด็กหลายคนชอบรับประทานไก่ย่าง” (ความเห็น)

ประเภทที่ 3 ประโยชน์ชั้นนำ/ควบคุม เป็นประโยชน์ที่ใช้บอกข้อเสนอแนะหรือทางเลือกให้ใช้ตอบสนองสถานการณ์หรือความคิดครอบบยอด เป็นประโยชน์ที่ชี้นำพฤติกรรมของบุคคลอุทิสติกอย่างค่อยเป็นค่อยไป ผู้เขียนต้องเขียนอย่างระมัดระวัง โดยให้ความสำคัญกับการที่บุคคลอุทิสติกแปลความตามตัวอักษรต้องเขียนโดยใช้ภาษาเชิงบวก เพื่อบอกให้รู้ว่าพฤติกรรมที่ต้องการคืออะไร ตัวอย่าง

เริ่มต้นประโยชน์ชั้นนำ/ควบคุมด้วยคำว่า “ฉันจะ...” หรือ “ฉันสามารถ...” อาจชี้นำบุคคลอุทิสติกให้เข้าใจได้ เพราะเขาอาจเชื่อว่าตนเองทำได้โดยไม่เพื่อว่าอาจจะทำพิศก์ได้ ฉะนั้นควรใช้ประโยชน์เหล่านี้แทน “ฉันจะพยายาม...” หรือ “ฉันจะลองทำ...” เช่น “ฉันจะพยายามนั่งอยู่กับที่” “ฉันจะขอให้แม่หรือพ่ออุด” “เมื่อไปถึงสนามเด็กเล่นฉันอาจตัดสินใจเลือกเล่นซิลาร์หรือของเล่นอื่น” เป็นต้น ครูต้องระมัดระวังในการใช้ประโยชน์ชั้นนำ/ควบคุม กล่าวคือ ไม่จำกัดตัวเลือก และการใช้ประโยชน์ชั้นนำ/ควบคุมก็เพื่อต้องการบอกใบ้ให้บุคคลอุทิสติกรู้ว่าควรจะตอบสนองอย่างไร

ประเภทที่ 4 ประโยชน์ยืนยัน/รับรอง เป็นประโยชน์ที่ใช้เสริมความหมายประโยชน์อื่น ๆ มักจะกล่าวถึงคุณค่าหรือความเห็นที่กลุ่มคนในวัฒนธรรมหนึ่งๆ มีความรู้สึกร่วมกัน โดยทั่วไปประโยชน์ยืนยัน/รับรองมักจะเป็นประโยชน์ใช้เขียนยืนยันความถูกต้อง ความสำคัญ การกระทำที่ควรปฏิบัติ เป็นต้น

- ตัวอย่าง (ประโยชน์ที่เป็นตัวเข้ม คือ ประโยชน์ยืนยัน/รับรอง)
1. “เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ที่คนส่วนใหญ่รับประทานอาหารก่อนนอนหวาน” (เน้นจุดสำคัญ)
  2. “เป็นสิ่งสำคัญมาก ที่ฉันพยายามรักเข้มขัดขณะนั่งเบาะหน้า” (โยงถึงกฎหมาย)
  3. “เด็กควรเล่นกระดานลิ้นทีละคน เพราะเป็นสิ่งที่ควรทำเนื่องจากมีความปลอดภัย” (เป็นกฎของสนาม)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ เด็กออทิสติกที่เรียนร่วมในโรงเรียนเรียนร่วมระดับช่วงชั้นที่ 1 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี และเด็กออทิสติกที่มารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 5 ที่มีปัญหาการอ่าน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนออทิสติกในโรงเรียนเรียนร่วมระดับช่วงชั้นที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี และเด็กออทิสติกที่มารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 จำนวน 12 คน ที่มีปัญหาการอ่าน โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีปัญหาการอ่าน ตามวัตถุประสงค์ในการศึกษา ซึ่งมีขั้นตอนการคัดเลือกดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้บริหารและครูผู้สอนเด็กออทิสติกในโรงเรียนเรียนร่วมในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ในการประเมินความสามารถพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

2 ผู้วิจัย ครูผู้สอน พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และผู้บริหาร ร่วมกันจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้กับนักเรียนออทิสติกที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. การออกแบบการดำเนินงาน

การดำเนินงานครั้งนี้เป็นการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการอ่าน และการเรียนรู้ของเด็กออทิสติก โดยให้ครอบครัวและผู้ปกครองมีส่วนร่วม ในการกำหนดรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนและการให้ความช่วยเหลือสำหรับเด็กออทิสติกที่เรียนร่วมอยู่ในโรงเรียนเรียนร่วมระดับช่วงชั้นที่ 1 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี และเด็กออทิสติกที่มารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5

3. เครื่องมือในการดำเนินงาน

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการ

3.1.1 หลักสูตรการเตรียมความพร้อม และหลักสูตรสำหรับบุคคลอหิ划ติก ระดับการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2547

3.1.2 เอกสารแนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้และการอ่าน ดังนี้

3.1.2.1 แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน

3.1.2.2 แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม

3.1.2.3 แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและการสื่อสาร

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินผลการดำเนินการ

2.1 แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

2.2 สมุดบันทึกพัฒนาการนักเรียนในระหว่างการทำตามกิจกรรมและสถานการณ์ที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการรักการอ่าน

2.3 การนำเสนอผลการดำเนินงานโดยครูผู้สอน พ่อ แม่ และผู้ปกครอง และมีการวิพากษ์พร้อมทั้งการให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานจากผู้เชี่ยวชาญ

4. ขั้นตอนการดำเนินงาน

การดำเนินงานครั้งนี้แบ่งการดำเนินงานออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1. จัดสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

ขั้นที่ 1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของบุคคลอหิ划ติก เพื่อให้เข้าใจถึงลักษณะความบกพร่องของบุคคลอหิ划ติกที่เป็นอุปสรรคขั้นวางแผนการอ่าน รวมทั้งหลักสูตร แนวคิด ทฤษฎี รูปแบบ และวิธีการ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการอ่าน

ขั้นที่ 2. กำหนดกรอบแนวคิดและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ แนวทาง กระบวนการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการอ่าน ดังนี้

ที่	กิจกรรม	กลุ่มเป้าหมาย	สิ่งที่ได้รับ
1	มารู้จักเด็กอหิสติกกันเถอะ - ภาวะอหิสซึมคืออะไร	ครู พ่อ แม่ ผู้ปกครอง บุคลากรทางการศึกษา (ครุการศึกษาพิเศษ)	ผู้เข้าร่วมพูดคุยมีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องอหิสติก
2	มีวิธีปฏิบัติและช่วยเหลือได้อย่าง ไร - กลวิธีการรับรู้ผ่านการเห็น - การสอนเชิงพฤติกรรม - การนำเรื่องเชิงสังคมมา ช่วย สอน - การทดสอบภาษา สัมภาษณ์	ครู พ่อ แม่ ผู้ปกครอง บุคลากรทางการศึกษา (ครุการศึกษาพิเศษ)	ผู้เข้าร่วมพูดคุยมีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องวิธีปฏิบัติและช่วยเหลือ เด็กอหิสติก
3	กิจกรรมเข้าค่ายส่งเสริมการรัก [*] การอ่านสำหรับเด็กอหิสติก	เด็กอหิสติก ครู พ่อ แม่ ผู้ปกครอง บุคลากร ทางการศึกษา (ครุการศึกษาพิเศษ)	นำประสบการณ์ที่ได้มารับประทาน หนังสือส่งเสริมการอ่านสำหรับ เด็กอหิสติก เรื่อง - น้องยืนไปโรงพยาบาล - สุพรรณน่าเที่ยว - สมุดบันทึกพัฒนาการเด็กเป็น [*] รายบุคคล
4	นำหนังสือส่งเสริมการรักการอ่าน สำหรับเด็กอหิสติก เรื่อง - เมื่อน้องยืนไม่สบาย - สุพรรณน่าเที่ยว ไปทดลองใช้กับเด็กอหิสติก กลุ่มเป้าหมาย	ครู พ่อ แม่ ผู้ปกครองเด็กอหิสติก	เด็กอหิสติกมีทักษะการอ่านดีขึ้น

ที่	กิจกรรม	กลุ่มเป้าหมาย	สิ่งที่ได้รับ
5	นำเสนอผลการดำเนินงาน พร้อมทั้งมีการวิพากษ์และข้อเสนอแนะ หนังสือส่งเสริมการรักการอ่าน สำหรับเด็กอุทิศติก	ครู พ่อ แม่ ผู้ปกครอง บุคลากรทางการศึกษา (ครุการศึกษาพิเศษ)	ได้หนังสือส่งเสริมการอ่านสำหรับเด็กอุทิศติก เรื่อง - เมื่อน้องยืนไม่สบาย - สุพรรณน่าเที่ยว และสมุดบันทึกพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคล
6	สรุปผล/รายงานผลการดำเนินงาน ต่อสำนักงานอุทyanการเรียนรู้	ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา สำนักงานอุทyan การเรียนรู้	สรุปผล/รายงานผลการดำเนินงาน
7	จัดทำหนังสือส่งเสริมการรักการอ่านสำหรับเด็กอุทิศติก นำส่งอุทyanการเรียนรู้	สำนักงานอุทyan การเรียนรู้	หนังสือส่งเสริมการอ่านสำหรับเด็กอุทิศติก

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาผลการดำเนินการด้วยเครื่องมือที่สร้างขึ้นดังนี้

- แบบประเมินผลตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล
- สมุดบันทึกพัฒนาการเด็กอุทิศติกในระหว่างการทำตามกิจกรรมและสถานการณ์ที่จัดขึ้น
- แบบติดตามผลการรักการอ่านของเด็กอุทิศติกหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม

6. การนำเสนอผลการดำเนินงาน

การนำเสนอผลการดำเนินงานครั้งนี้ ผู้ดำเนินงานจะนำผลการศึกษารูปแบบการให้ความช่วยเหลือที่ส่งเสริมการอ่านสำหรับเด็กอุทิศติกที่เรียนร่วมอยู่ในโรงเรียนเรียนร่วมระดับช่วงชั้นที่ 1 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี ที่ได้จากการนำเสนอผลการดำเนินงานโดยครูผู้สอน พ่อ แม่ และผู้ปกครอง ซึ่งมีการวิพากษ์พร้อมทั้งการให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานจากผู้เชี่ยวชาญเผยแพร่ให้กับบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินงานกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กอัธิสติก โดยครอบครัวและผู้ปกครอง

ครอบครัว ผู้ปกครอง และครูนับเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการอ่าน และการเรียนรู้ให้เด็กอัธิสติก หากครอบครัว ผู้ปกครอง และครู ไม่มีความรู้ความเข้าใจในลักษณะของเด็กอัธิสติก ย่อมเป็นการยากลำบากในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการรักการอ่านสำหรับเด็ก ครอบครัว ผู้ปกครอง และครู จึงควรที่จะมีความรู้ความเข้าใจ แนวทางการให้ความช่วยเหลือและการพัฒนาเด็กอัธิสติก ดังนี้ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๕ จึงได้ร่วมมือกับสำนักงานอุทายานการเรียนรู้ จัดกิจกรรมต่างๆเพื่อส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ของเด็กอัธิสติก ดังนี้

1. จัดอบรมให้ความรู้กับครอบครัว ผู้ปกครอง และครูในโรงเรียน

การจัดอบรมให้ความรู้กับครอบครัว ผู้ปกครอง และครูในโรงเรียน เรื่อง “มารู้จักเด็กอัธิสติกกันเถอะ” เพื่อให้ครอบครัว ผู้ปกครอง และครู มีความรู้ความเข้าใจ

- ลักษณะพฤติกรรมและการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการรักการอ่านและพัฒนาการเรียนรู้
- การประเมินความสามารถของเด็กอัธิสติก
- เทคนิคแนวทางวิธีการส่งเสริมการอ่านและการเรียน
- เทคนิควิธีการให้ความช่วยเหลือ

อันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในตัวเด็กอัธิสติก และมีกำลังกาย กำลังใจ ในการพัฒนาศักยภาพเด็กอัธิสติกต่อไป

2. ประชุมคณะกรรมการในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่าน

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้สำหรับเด็กอัธิสติก ย่อมเป็นไปได้ อย่างลำบากยิ่ง ทั้งนี้ปัญหาของเด็กกลุ่มนี้ คือ เป็นเด็กที่มีความบกพร่องด้านสังคม พฤติกรรม อารมณ์ จิตใจ การและภาษาอย่างรุนแรง โดยเฉพาะการเข้าใจความหมายและการสื่อความหมาย จึงทำให้เด็กเกิดปัญหาในการที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ จากปัญหาดังกล่าวทำให้เด็กอัธิสติกขาดความกระตือรือร้นที่จะอ่านหนังสือ

จากลักษณะดังกล่าว คณะกรรมการจึงได้จัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กอัธิสติก โดยครอบครัวและผู้ปกครอง

โดยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จากสถานการณ์จริง เพื่อให้นักเรียนสามารถลีกถึงสิ่งที่พบเห็น และนำมาค่าเป็นเรื่องราวที่สนใจ เมื่อนักเรียนมีความสนใจก็เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการ อยากรู้ อยากอ่านออกเสียงได้ ซึ่งหากนักเรียนพบว่าตนเองสามารถที่จะอ่านออกเสียงได้ ด้วยตนเอง ก็จะทำให้นักเรียนเกิดความรักความสนใจในการอ่านเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นประสบการณ์ ที่จัดควรเป็นสิ่งที่เป็นความสนใจของเด็กและผู้ปกครอง ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนรู้นอก สถานที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุดทางหนึ่ง

3. กิจกรรมเข้าค่ายส่งเสริมการรักการอ่านสำหรับเด็กอุทิศติก

การจัดกิจกรรมค่ายส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กอุทิศติกโดยครอบครัว และผู้ปกครอง ระหว่างวันที่ 27 – 28 พฤษภาคม 2549
กิจกรรมที่ดำเนินงาน ได้แก่

ที่	กิจกรรม	รายละเอียด
1	ปฐมนิเทศ	อธิบายการอยู่ค่าย การทำกิจกรรมการอยู่ค่าย แจกคู่มือการเข้าค่าย
2	เรียนรู้นอกสถานที่	กิจกรรม “เมื่อหนูป่วย” และ กิจกรรม “ไปเที่ยววัดพระลอຍ”
3	จับมือไว้ไปด้วยกัน	ลอดชี้ฟู กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์
4	การทบทวนประสบ การณ์	ระนายสีรูปภาพ ฝึกเขียนคำศัพท์ ฝึกอ่านคำศัพท์ และถ่ายทอด ประสบการณ์
5	กิจกรรมสันทนาการ	เกมส์ต่างๆ เปิดใจผู้ปกครอง
6	กายบริหาร	ออกกำลังกาย
7	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้	วิทยากรให้ความรู้และร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการให้ ความช่วยเหลือเด็กอุทิศติกแบบต่างๆ กับผู้ปกครอง
8	ถ่ายโよงประสบการณ์	แบ่งกลุ่มลำดับเหตุการณ์กิจกรรม “เมื่อหนูป่วย” และ กิจกรรม “ไปเที่ยววัดพระลอຍ” ด้วยภาพ นำเสนอผลงานของกลุ่ม
9	มอบสิ่งเสริมแรง	มอบรางวัลให้กับเด็กอุทิศติก

กิจกรรมที่ 1 การปฐมนิเทศ

รูปแบบกิจกรรม อธิบายการอยู่ค่าย การทำกิจกรรมการอยู่ค่าย แจกคู่มือการเข้าค่าย ผลที่เกิดจากกิจกรรม

ผู้ปกครอง ครุ และเด็กอพิสติกเข้าใจวิธีการอยู่ค่าย และสามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆตามโครงการได้อย่างมีความสุข

กิจกรรมที่ 2 เรียนรู้นักสถานที่

มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของสังคมต้องอาศัยและมีความเป็นอยู่ที่เกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน และต้องการเพื่อน เพราะมนุษย์มีพื้นฐานความสามารถที่แตกต่างกันจึงจำเป็นที่พ่ออาชีพซึ่งกันและกัน เช่น ในวัยเด็ก จะต้องการเพื่อนเล่น เพื่อนเรียน เพื่อนร่วมกิจกรรม เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะต้องการ เพื่อนคู่คิด เพื่อนร่วมงาน การที่มนุษย์จะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มนุษย์ต้องสามารถปรับตัวเข้า หากันเข้าใจกัน

ตลอดจนเข้าใจภูระเบียงต่าง ๆ ของสังคม เด็กอพิสติกก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคมแต่เนื่อง จากเด็กอพิสติกเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสังคม ขาดความสนใจบุคคลรอบข้าง ไม่มีปฏิสัมพันธ์ กับผู้อื่น อยู่ในโลกส่วนตัว เมื่อต้องเปลี่ยนกิจกรรมที่ทำเป็นประจำ จะมีอารมณ์ แปรปรวนรู้สึกตกกังวล

รูปแบบกิจกรรม “เมื่อหนูป่วย”

ก่อนจะเลือกสอนสถานการณ์นี้ให้ทำการสำรวจความต้องการของพ่อแม่ผู้ปกครอง เนื่องด้วย ในการณ์ที่เด็กอพิสติกเจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ เช่น ปวดหัว ตัวร้อน ปวดฟันจำเป็นต้องไปหา หมอ จะเป็นเหตุการณ์ที่พ่อ แม่ ผู้ปกครอง รู้สึกว่าอยุ่งยากมากกว่าที่เด็กจะยอมให้หมอทำการตรวจ รักษา เพราะเด็กจะแสดงอาการต่อต้าน กรีดร้องโวยวาย ในสถานการณ์นี้ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และ ครุใช้การนูรณาการเทคนิคและวิธีการให้ความช่วยเหลือเด็กอพิสติกที่มีอยู่ เช่น เรื่องเชิงสังคม การสอนเชิงพฤติกรรม การทดสอบระบบประสาทสัมผัส และการเรียนรู้ผ่านการเห็น (ทีช) เข้า ด้วยกันในการกระตุนให้เด็กอพิสติกได้เรียนรู้และฝึกอ่านคำ/สะกดคำศัพท์ต่างๆที่เด็กจะต้องพบตลอด จนสร้างความคุ้นเคยกับสภาพสถานการณ์เมื่อ เด็กต้องไปหาหมอจริงๆ

ผลที่เกิดจากกิจกรรม

1. เด็กออทิสติกเกิดการเรียนรู้สภาพสถานการณ์ เหตุการณ์ และเครื่องมือทางการแพทย์ จากสถานการณ์จริง
2. เด็กออทิสติกฝึกสะกดคำ/อ่านศัพท์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการแพทย์ และสถานีอนามัย

3. เด็กออทิสติกเกิดการเรียนรู้และปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆในการไปพบหมอได้ เช่น ขั้นตอนการรับบัตรคิว ขั้นตอนการตรวจรักษา และขั้นตอนการรับยา

รูปแบบกิจกรรม “ไปเที่ยววัดพระลอย”

ในสถานการณ์นี้จะใช้การบูรณาการ เรื่องเชิงสังคม การผสานระบบประสาทสัมผัสและ กลวิธีการรับรู้ผ่านการเห็น (ระบบการสื่อสารด้วยภาพ) เข้ามาช่วยกระตุ้นเพื่อให้

1. เด็กออทิสติกสามารถตอบและอธิบาย/บอกสิ่งที่เห็นหรือได้ยินมาได้อย่างเป็นธรรมชาติด้วย ตนเอง เช่น เมื่อครู่ถามว่าหนูเห็นอะไร เด็กก็จะนำบัตรภาพมาติดบนແคนประโยชน์ เพื่อบอกสิ่งที่ตน เห็น/ได้ยิน หรือ ครูอาจจะถามว่าปลาศัยอยู่ที่ไหน เด็กก็จะนำบัตรภาพมาติดบนແคนประโยชน์เพื่อ ตอบคำถาม

2. เด็กออทิสติกได้เรียนรู้ประเพณี การไปทำบุญที่วัด จากสถานการณ์จริง

3. เด็กออทิสติกเรียนรู้เกี่ยวกับสัตว์ต่างๆที่มีอยู่ในวัดพระลой เช่น ปลา ลิง จากของจริง

4. เด็กออทิสติกได้ฝึกอ่านคำและสะกดคำศัพท์ต่างๆที่เด็กได้พบเห็นจากสถานการณ์จริง

ผลที่เกิดจากกิจกรรม

1. เด็กออทิสติกเกิดการเรียนรู้ และเข้าใจ ทักษะทางสังคม เรื่อง การไปทำบุญที่วัด จาก สถานการณ์จริง

2. เด็กออทิสติกรู้จักสัตว์ชนิดต่างๆที่มีอยู่ในวัดพระลอยและรู้ว่าสัตว์แต่ละชนิดกินอะไรเป็น อาหาร

3. เด็กออทิสติกฝึกอ่านคำและสะกดคำศัพท์ต่างๆที่เด็กได้พบเห็นจากสถานการณ์จริง

4. เด็กออทิสติกสามารถสร้างประโยชน์คำตอบและประโยชน์บอกเล่าจากเหตุการณ์/สถานการณ์ ที่เด็กได้พบเจอ

กิจกรรมที่ 3 กิจกรรม จับมือไว้ไปด้วยกัน

รูปแบบกิจกรรม การนำการผสานประสานเสียงสัมผัส และเรื่องเชิงสังคมมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมลดความซึ้ง และกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

ผลที่เกิดจากกิจกรรม

- เด็กอหิสติกที่มีความบกพร่องทางประสานเสียงสัมผัส มีปัญหาในการเรียนรู้ มีความวิตกกังวล ตื่นเต้นกับเหตุการณ์ หรือสิ่งที่อยู่รอบตัวได้กลับเข้าสู่ภาวะแห่งความสงบ สามารถตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมได้ดี ทำให้มีสมารถในการเรียนรู้ของสมองและสามารถพัฒนาการอ่านได้ดีขึ้น
- เด็กอหิสติกมีทักษะทางสังคมดีขึ้น สามารถทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่นเป็นกลุ่มได้ เข้าใจกฎระเบียบของการทำงานเป็นกลุ่ม และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม

กิจกรรมที่ 4 การทบทวนประสบการณ์

รูปแบบกิจกรรม การนำการสอนเชิงพฤติกรรมมาช่วยในการจัดกิจกรรมระบบรายสีรูปภาพ ฝึกเขียนคำศัพท์ ฝึกอ่านคำศัพท์ และถ่ายทอดประสบการณ์

ผลที่เกิดจากกิจกรรม

- เด็กอหิสติกมีสมารถในการทำงานเพิ่มขึ้น
- เด็กอหิสติกสามารถเขียนคำศัพท์ และอ่านคำศัพท์ต่างๆ ได้ดีขึ้น
- เด็กอหิสติกสามารถนำคำศัพท์ที่ได้พบจากประสบการณ์จริงมาแต่งประโยค เพื่อเล่าสิ่งที่ตนได้ประสบมา

กิจกรรมที่ 5 กิจกรรมนันทนาการ

รูปแบบกิจกรรม ครอบครัว ผู้ปกครอง ครู และเด็กอหิสติกร่วมเล่นเกมต่างๆ ด้วยกัน และให้ผู้ปกครองได้แสดงความรู้สึก

ผลที่เกิดจากกิจกรรม

- ผู้ปกครอง ครู และเด็กอหิสติกมีความเพลิดเพลินในการทำกิจกรรมต่างๆ ทั้ง เกม คนตุ๊กตา นันทนาการ ตลอดจนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและการสนับสนุนกัน
- เด็กอหิสติกมีการพัฒนาทักษะทางสังคม ทำให้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างเหมาะสม มีน้ำใจนักกีฬา และเกิดการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมต่างๆ

กิจกรรมที่ 6 กายบริหาร

รูปแบบกิจกรรม การนำการพัฒนาประสานประสานสัมผัส มาประยุกต์ในการจัดกิจกรรม การออกกำลังกาย

ผลที่เกิดจากกิจกรรม

1. เด็กออทิสติกเกิดการผ่อนคลาย ทำให้มีสมาธิ มีความพร้อมที่จะรับเอาสิ่งเร้าภายนอก ให้ตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือความต้องการภายใน ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาระบบประสานสัมผัส และ การเรียนรู้ของสมอง

2. เด็กออทิสติกมีการควบคุมตนเองได้ดีขึ้น เมื่อควบคุมตนเองได้ก็จะทำให้เด็กตั้งใจและมี ส่วนร่วมทำกิจกรรมออกกำลังกายร่วมกับผู้อื่น ซึ่งจะทำให้เด็กเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน อันส่งผลให้สามารถลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม) และเพิ่มพฤติกรรมที่ พึงประสงค์ (พฤติกรรมที่ดี)

กิจกรรมที่ 7 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้

รูปแบบกิจกรรม วิทยากรให้ความรู้และร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์การใช้เทคนิค การให้ความช่วยเหลือรูปแบบต่างๆ มาส่งเสริมเด็กออทิสติกกับผู้ปกครองและครู

ผลที่เกิดจากกิจกรรม

1. ผู้ปกครอง ครู และบุคลากรทางการศึกษา สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมและสามารถจัด กิจกรรมที่ส่งเสริม และพัฒนาการอ่านและการเรียนรู้ของเด็กออทิสติกได้อย่างเหมาะสม

2. ผู้ปกครอง ครู และบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเทคนิควิธีการให้ ความช่วยเหลือรูปแบบต่างๆ เช่น กลวิธีการรับรู้ผ่านการเห็น เรื่องเชิงสังคม การสอนเชิงพุทธิกรรม การพัฒนาประสานสัมผัส ตลอดจนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริม ให้เกิดการรักการอ่านและการเรียนรู้ของเด็กออทิสติก

3. ผู้ปกครองนำความรู้ที่ได้ไปสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของสมาชิกในครอบครัว

กิจกรรมที่ 8 ถ่ายโยงประสบการณ์

รูปแบบกิจกรรม แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มเพื่อช่วยกันดำเนินเหตุการณ์กิจกรรม “มี่อนูปวัย” และ กิจกรรม “ไปเที่ยววัดพระลอ” ด้วยภาพ พร้อมทั้งเขียนบอกเล่าให้ภาพประกอบ โดยมีผู้ปกครอง และครูช่วยให้คำแนะนำ และนำผลงานของกลุ่มออกมานำเสนอ

ผลที่เกิดจากกิจกรรม

1. เด็กออทิสติกช่วยกันเขียนแต่งประ邈คเพื่อลำดับเหตุการณ์ต่างๆตามกิจกรรม“เมื่อตอนป่วย” และ กิจกรรม “ไปเที่ยววัดพระลอ” ที่ตนเองประสบมาได้อย่างถูกต้อง ทำให้เกิดความมั่นใจในการเขียนเพื่อบอกเล่าสิ่งต่างๆในชีวิตประจำวันของตนเอง อันจะส่งผลถึงการที่จะกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาน
2. เด็กออทิสติกสามารถอ่านประ邈คที่ช่วยกันเขียนเพื่อบอกเล่าเหตุการณ์ต่างๆตามกิจกรรม “เมื่อตอนป่วย” และ กิจกรรม “ไปเที่ยววัดพระลอ” ที่ตนเองประสบมาได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะทำให้เกิดความภูมิใจและมีความมั่นใจในการอ่านหนังสือ ทำให้เกิดการรักการอ่านขึ้น สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาตนเองตลอดจนสามารถมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่เหมาะสมได้
3. เด็กออทิสติกสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น มีวิธีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและ การช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

กิจกรรมที่ 9 มอบสิ่งเสริมแรง

รูปแบบกิจกรรม

มอบรางวัลให้กับเด็กออทิสติก เพื่อทำให้เด็กเกิดความสนใจที่อยากจะทำกิจกรรมต่างๆที่ผู้ปกครองและครูจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ต่อไป

ผลที่เกิดจากกิจกรรม

เด็กออทิสติกเกิดความภูมิใจเกี่ยวกับทักษะหรือสถานการณ์ที่เขาประสบความสำเร็จและไม่มีปัญหา และเห็นคุณค่าของตนเอง อันจะส่งผลต่อความมั่นใจในการเขียน การอ่านหนังสือต่อไป เมื่อเด็กมีความมั่นใจในการอ่านหนังสือจะทำให้เด็กมีความต้องการที่จะอ่านหนังสือต่างๆเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดนิสัยการรักการอ่านขึ้น

อุทյานการเรียนรู้

บทที่ 4

การประเมินผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กอุทิศติก โดยครอบครัวและผู้ปกครอง

การประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กอุทิศติก โดยครอบครัวและผู้ปกครอง ได้จัดทำแบบสอบถามการดำเนินงานตาม โครงการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ จำนวน 3 ฉบับ คือ

1. แบบสอบถามการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่าน สำหรับครูและผู้ปกครอง
2. แบบสอบถามการติดตามผลการรักการอ่านของนักเรียน สำหรับครู
3. แบบสอบถามติดตามผลการรักการอ่านของนักเรียน สำหรับผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1. แบบสอบถามการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่าน สำหรับครู

รายการประเมิน	5	4	3	2	1
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านมีความพึงใจในการเข้าค่ายส่งเสริมการรักการอ่านครั้งนี้หรือไม่	50	35	15	-	-
2. หากมีการจัดกิจกรรมเข้าค่ายอีกครั้ง ท่านสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่	47	33	20	-	-
3. กิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการส่งเสริมการรักการอ่าน	35	37	20	8	-
4. กิจกรรมในการเข้าค่ายครั้งนี้ สนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น	20	50	19.5	10.5	-
5. ท่านคิดว่านักเรียนมีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม	28	47.5	23	1.5	-
6. รูปแบบการจัดกิจกรรมมีความต่อเนื่อง ชัดเจน เหมาะสม	48	42	10	-	-
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์ และเอกสารมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรม	32	45	20.5	2.5	-
8. ความรู้ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม ท่านสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หรือไม่	31	52.5	16.5	-	-
9. การจัดกิจกรรมควรที่จะมีความต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นการอ่าน	34.5	56.25	9.25	-	-
10. การจัดกิจกรรมควรมีการนิเทศ ติดตามผล ประเมินผล	50.75	49.25		-	-

จากตาราง 1 พบว่า การจัดกิจกรรมครรภ์มีการนิเทศ ติดตามผล ประเมินผล ถึงมากที่สุด ร้อยละ 50.75 ความพอดในการเข้าค่ายส่งเสริมการรักการอ่าน มากที่สุดถึงร้อยละ 50 รูปแบบการจัดกิจกรรมมีความต่อเนื่อง ชัดเจน เหมาะสม มากที่สุดถึงร้อยละ 48 สนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุดถึงร้อยละ 47 การจัดกิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ส่งเสริมทักษะในการอ่านมากที่สุดถึงร้อยละ 35 การจัดกิจกรรมครรภ์ที่จะมีความต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นการอ่าน มากที่สุดถึงร้อยละ 34.5 การใช้สื่อ อุปกรณ์ มีความเหมาะสม มากที่สุดถึงร้อยละ 32 ความรู้ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์ มากที่สุดถึงร้อยละ 31 ท่านคิดว่านักเรียนมีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม มากที่สุดถึงร้อยละ 28 กิจกรรมสนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น มากที่สุดถึงร้อยละ 20

ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมเพิ่มเติม

1. กิจกรรมที่ท่านคิดว่าควรที่จะมีในการเข้าค่ายได้แก่อะไรบ้าง
  - 1.1. การวาดภาพแต่งเรื่อง
  - 1.2. การวางแผนร่วมกัน
  - 1.3. กิจกรรมที่นักเรียนเป็นผู้ลงมือกระทำ
2. ท่านคิดว่าวิธีการใดที่จะสนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น
  - 2.1. การจูงใจ เช่น หนังสือที่มีรูปภาพประกอบสวยงาม น่าสนใจ ทำให้เด็กอยากรารามเนื้อหาที่บรรยายภาพ หนังสือนิทาน หนังสือนอกห้องเรียนที่มีสีสัน เรื่องราว รูปภาพที่สวยงาม
  - 2.2. การให้กำลังใจอย่างสม่ำเสมอ และการเข้าใจนักเรียน
  - 2.3. มีสื่อและกิจกรรมที่น่าสนใจ พร้อมทั้งฝึกฝนให้เด็กได้หัดอ่านบ่อย ๆ จำเด็กสามารถอ่านคำนี้ได้คล่อง
3. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ
  - 3.1. กิจกรรมในค่ายครั้งนี้นักเรียนจะพัฒนาการอ่านของเด็กแล้ว ยังพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารและพัฒนาทักษะทางสังคมได้อีกด้วย
  - 3.2. การจัดกิจกรรมนี้อย่างต่อเนื่อง เพราะเด็กอุทิศตัวได้แสดงออกอย่างภาคภูมิใจ ทำให้เด็กเกิดความมั่นใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนมากขึ้น

ตารางที่ 2. แบบสอบถามการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่าน ผู้ปกครอง

รายการประเมิน	5	4	3	2	1
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านมีความพ่อใจในการเข้าค่ายส่งเสริมการรักการอ่าน ครั้งนี้หรือไม่	55	45	-	-	-
2. หากมีการจัดกิจกรรมเข้าค่ายอีกครั้ง ท่านสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่	54	36	10	-	-
3. กิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการส่งเสริมการรักการอ่าน	44	41	15	-	-
4. กิจกรรมในการจัดเข้าค่ายครั้งนี้ สนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น	25	58	17	-	-
5. ท่านคิดว่านักเรียนมีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม	33	47	16	-	-
6. รูปแบบการจัดกิจกรรมมีความต่อเนื่อง ชัดเจน เหมาะสม	51	42	7	-	-
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์ และเอกสาร มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับกิจกรรม	38	45	17	-	-
8. ความรู้ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม ท่านสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หรือไม่	34	53.5	12.5	-	-
9. การจัดกิจกรรมควรที่จะมีความต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นการอ่าน	35	57	8	-	-
10. การจัดกิจกรรมควรมีการนิเทศ ติดตามผล ประเมินผล	52	48	-	-	-

จากตาราง 2 พนวจ ความพ่อใจในการเข้าค่ายส่งเสริมการรักการอ่าน มากที่สุดถึงร้อยละ 55 สนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม มากที่สุดถึงร้อยละ 54 การจัดกิจกรรมควรมีการนิเทศ ติดตามผล ประเมินผล ถึงมากที่สุด ร้อยละ 52 รูปแบบการจัดกิจกรรมมีความต่อเนื่อง ชัดเจน เหมาะสม มากที่สุดถึงร้อยละ 51 การจัดกิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ส่งเสริมทักษะในการอ่าน มากที่สุดถึงร้อยละ 44 การใช้สื่อ อุปกรณ์ มีความเหมาะสม มากที่สุดถึงร้อยละ 38 การจัดกิจกรรมควรที่จะมีความต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นการอ่าน มากที่สุดถึงร้อยละ 35 ความรู้ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์ มากที่สุดถึงร้อยละ 34 ท่านคิดว่านักเรียนมีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม มากที่สุดถึงร้อยละ 33 กิจกรรมสนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น มากที่สุดถึงร้อยละ 25

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลในการอ่านหนังสือ ที่นักเรียนจากหนังสือเรียน ของนักเรียน จำแนกตามเหตุผล ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

เหตุผลในการอ่านหนังสือ	ก่อนร่วมกิจกรรม		หลังร่วมกิจกรรม
	ร้อยละ	ร้อยละ	
ชอบ	24.9	33.2	
ช่วยให้เพื่อนทำการบ้าน	0	0	
อ่านตามเพื่อน	16.6	16.6	
ครูให้อ่าน	24.9	33.2	
พ่อแม่ผู้ปกครองให้อ่าน	33.2	59.5	
ช่วยเพิ่มพูนความรู้	0	0	
ได้รับความสนุกสนานและเพลิดเพลินจากการอ่าน	33.2	41.5	
ช่วยให้อ่านหนังสือได้รวดเร็วและคล่องขึ้น	0	0	
อื่นๆ.... ปกหนังสือมีภาพสวยดี	8.3	8.3	

จากตารางที่ 3.2 เหตุผลในการอ่านหนังสือที่นักเรียนจากหนังสือเรียนของนักเรียน พบร่วมกับ

ก่อนร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเลือกอ่านหนังสือมากที่สุด คือ ได้รับความสนุกสนานและเพลิดเพลินจากการอ่านและพ่อแม่ผู้ปกครองให้อ่าน คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมาได้แก่ ความชอบอ่านและครูให้อ่าน คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมาได้แก่อ่านตามเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 16.6 และเห็นหน้าปกสวยดี คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

หลังร่วมกิจกรรม พบร่วมกับ นักเรียนส่วนใหญ่มีเหตุผลในการอ่านหนังสือมากที่สุด คือ พ่อแม่ผู้ปกครองให้อ่าน คิดเป็นร้อยละ 59.5 รองลงมาคือ ได้รับความสนุกสนานและเพลิดเพลินจากการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาได้แก่ มีความชอบในการอ่านและครูให้อ่าน คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมาได้แก่อ่านตามเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 16.6 และปกหนังสือมีภาพสวย คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 3.3 แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่นักเรียนไม่อ่านหนังสือ จำแนกตามเหตุผลทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

เหตุผลที่นักเรียนไม่อ่านหนังสือ	ก่อนร่วมกิจกรรม		หลังร่วมกิจกรรม
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ชอบฟังมากกว่าอ่าน	8.3	8.3	
ไม่มีเวลาอ่าน	0	0	
ไม่มีหนังสืออ่าน	0	0	
อ่านแล้วไม่เข้าใจ	49.8	24.9	
ชอบคุณมากกว่าอ่าน	83	74.7	
ไม่ชอบอ่าน	41.5	16.6	
หนังสือที่มีอยู่ไม่ถูกใจ	24.9	8.3	
อื่นๆ.....	0	0	
ไม่ชอบอ่านหนังสือที่อ่านไปแล้ว	8.3	0	
อ่านไม่ออก	0	0	

จากตารางที่ 3.3 เหตุผลที่นักเรียนไม่อ่านหนังสือ พนวจ

ก่อนร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่มีเหตุผลที่ไม่ชอบอ่านหนังสือมากที่สุด คือ ชอบคุณมากกว่าอ่าน คิดเป็นร้อยละ 83 รองลงมาได้แก่ อ่านแล้วไม่เข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมาได้แก่ ไม่ชอบอ่าน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาได้แก่ หนังสือที่มีอยู่ไม่ถูกใจ คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมาได้แก่ชอบฟังมากกว่าอ่าน และไม่ชอบอ่านหนังสือที่อ่านไปแล้วเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

หลังเข้าร่วมกิจกรรม พนวจ นักเรียนส่วนใหญ่มีเหตุผลที่ไม่อ่านหนังสือมากที่สุด คือ ชอบคุณมากกว่าอ่าน คิดเป็นร้อยละ 74.7 รองลงมาได้แก่ อ่านแล้วไม่เข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมาได้แก่ไม่ชอบอ่านเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.6 และหนังสือที่มีอยู่ไม่ถูกใจและชอบฟังมากกว่าอ่านเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 3.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการอ่านหนังสือนอกห้องเรียนของนักเรียน จำแนกตามความถี่ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ความถี่ในการอ่านหนังสือนอกห้องเรียน	ก่อนร่วมกิจกรรม		หลังร่วมกิจกรรม
	ร้อยละ	ร้อยละ	
อ่านทุกวัน	24.9	24.9	
อ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	8.3	16.6	
อ่านเดือนละครั้ง	0	0	
อ่าน 2-3 วัน/ครั้ง	33.2	58.1	
อ่าน 2-3 สัปดาห์/ครั้ง	0	0	
อื่นๆ.....	0	0	
ตามป้ายโฆษณา	8.3	8.3	
ไม่อ่านเลย	8.3	0	

จากตารางที่ 3.4 ความถี่ในการอ่านหนังสือนอกห้องเรียนของนักเรียน พบร่วม

ก่อนร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่มีความมีความถี่ในการอ่านมากที่สุด กึ่ง 2-3 วัน/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมา ได้แก่ อ่านทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 24.9 และอ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ไม่ อ่านเลย และตามป้ายโฆษณา เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 8.3

หลังร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่มีความมีความถี่ในการอ่านมากที่สุด กึ่ง 2-3 วัน/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.1 รองลงมา ได้แก่ อ่านทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมาได้แก่ อ่านสัปดาห์ ละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.6 และ ตามป้ายโฆษณา คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 3.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการอ่านหนังสือของนักเรียน จำแนกตามเหตุทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ความถี่ในการอ่านหนังสืออื่นๆที่ไม่ใช่หนังสือเรียน	ก่อนร่วมกิจกรรม		หลังร่วมกิจกรรม
	ร้อยละ	ร้อยละ	
อ่านทุกวัน	16.6	16.6	
อ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	8.3	24.9	
อ่านเดือนละครั้ง	0	0	
อ่าน 2-3 วัน/ครั้ง	33.2	41.5	
อ่าน 2-3 สัปดาห์/ครั้ง	8.3	8.3	
อื่นๆ .. ไม่อ่านเลย	8.3	0	

จากตารางที่ 3.5 ความถี่ในการอ่านหนังสืออื่นๆที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน พบร่วมกับ

ก่อนร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่มีความถี่ในการหนังสืออื่นๆที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุด คือ อ่าน 2-3 วัน/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมา ได้แก่อ่านทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 16.6 และไม่อ่านเลย อ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และอ่าน 2-3 สัปดาห์/ครั้งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

หลังร่วมกิจกรรม พบร่วมกับนักเรียนส่วนใหญ่มีความถี่ในการหนังสืออื่นๆที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุด คือ อ่าน 2-3 วัน/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมา ได้แก่อ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมา ได้แก่อ่านทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 16.6 และอ่าน 2-3 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

อุทัยนการเรียนรู้

ตารางที่ 3.6 แสดงจำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือมากที่สุดจำแนกตามเหตุทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ช่วงเวลาที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือมากที่สุด	ก่อนร่วมกิจกรรม		หลังร่วมกิจกรรม
	ร้อยละ	ร้อยละ	
เช้า	8.3	16.6	
กลางคืน	33.2	58.1	
กลางวัน	24.9	24.9	
เมื่อมีเวลาว่าง	49.8	49.8	
อื่นๆ .. ตามความพอใจ	16.6	8.3	

จากตารางที่ 3.6 ช่วงเวลาที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือมากที่สุดของนักเรียน พบร่วง

ก่อนร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ช่วงเวลาอ่านหนังสือมากที่สุด คือ เมื่อมีเวลาว่าง คิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมา ได้แก่ เมื่อมีเวลากลางคืน คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมาได้แก่ กลางวัน คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมาได้แก่ ตามความชอบใจ คิดเป็นร้อยละ 16.6 และช่วงเวลา เช้า คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

หลังร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่ ใช้ช่วงเวลาอ่านหนังสือมากที่สุด คือ ช่วงเวลากลางคืน คิดเป็นร้อยละ 58.1 รองลงมาได้แก่ ช่วงเวลาว่าง คิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมาได้แก่ ช่วงเวลา กลางวัน คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมาได้แก่ ช่วงเวลาเช้า คิดเป็นร้อยละ 16.6 และตามความพอใจ คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

อุทัยนการเรียนรู้

ตารางที่ 3.7 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานที่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือมากที่สุดจำแนกตามเหตุทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

สถานที่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือมากที่สุด	ก่อนร่วมกิจกรรม		หลังร่วมกิจกรรม
	ร้อยละ	ร้อยละ	
ห้องสมุดของโรงเรียน	8.3	24.9	
ในโรงเรียน	8.3	8.3	
บ้านเพื่อน	0	0	
ห้องเรียน	8.3	8.3	
บ้านตนเอง	58.1	83	
นอกห้องเรียน	0	0	
อื่นๆ.....ได้ทุกที่	16.6	16.6	

จากตารางที่ 3.7 สถานที่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือมากที่สุด พบร่วง

ก่อนร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่ชอบสถานที่ที่อ่านหนังสือมากที่สุด คือ บ้านตนเอง คิดเป็นร้อยละ 58.1 รองลงมา ได้แก่ ได้ทุกที่ คิดเป็นร้อยละ 16.6 และห้องสมุดของโรงเรียน ในโรงเรียน และห้องเรียนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

หลังร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่ชอบสถานที่ที่อ่านหนังสือมากที่สุด คือ บ้านตนเอง คิดเป็นร้อยละ 83 รองลงมา ได้แก่ ห้องสมุดของโรงเรียนและ คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมา ได้แก่ ได้ทุกที่ คิดเป็นร้อยละ 16.6 และในโรงเรียน ที่ห้องเรียนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

อุทյานการเรียนรู้

**ตารางที่ 3.8 แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลในการเลือกหนังสืออ่านของนักเรียน
(หนังสือที่ชอบอ่าน) จำแนกตามเหตุ ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม**

เหตุผลในการเลือกหนังสืออ่านของนักเรียน (หนังสือที่ชอบอ่าน)	ก่อนร่วมกิจกรรม		หลังร่วมกิจกรรม
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
เรื่องน่าสนใจ	8.3		8.3
เนื้อเรื่องน่าสนใจ	0		0
คำแนะนำของครู	8.3		16.6
ป กน่าสนใจ	41.5		49.8
มีภาพประกอบน่าสนใจ	66.4		83
คำแนะนำของเพื่อน	0		0
อื่นๆ.....	0		0

จากตารางที่ 3.8 เหตุผลในการเลือกหนังสืออ่านของนักเรียน(หนังสือที่ชอบอ่าน) มากที่สุด พนว่า ก่อนร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเลือกอ่านหนังสือมากที่สุด เพราะหนังสือมีภาพประกอบน่าสนใจ คิดเป็น ร้อย 66.4 รองลงมา ได้แก่ ป กน่าสนใจ คิดเป็น ร้อยละ 41.5 และเรื่องน่าสนใจและคำแนะนำของครู คิดเป็นร้อยละเท่ากันคือ 8.3 ตามลำดับ

หลังร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเลือกอ่านหนังสือมากที่สุด เพราะหนังสือมีภาพประกอบน่าสนใจ คิดเป็น ร้อยละ 83 รองลงมา ได้แก่ ป กน่าสนใจ คิดเป็น ร้อยละ 49.8 รองลงมา ได้แก่ คำแนะนำของครู คิดเป็นร้อยละ 16.6 และเรื่องน่าสนใจ คิดเป็น ร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

3.9 ข้อเสนอแนะอื่นๆ (จะทำอย่างไรให้หนูรักการอ่าน)

1. หากนักเรียนที่น่าสนใจหลายஆຍ่างมาให้เด็กอ่าน
2. หนังสือหรือคำบรรยายน้อย ๆ แต่มีภาพประกอบที่สวยงามเยอะๆ
3. หากนักเรียนที่เกี่ยวกับเรื่องที่เด็กสนใจ
4. ให้รางวัลเมื่อเด็กอ่านหนังสือจบ
5. จัดสภาพแวดล้อมภายในบ้านให้น่าอ่านหนังสือ ความมีหนังสือใหม่มาให้เด็กอยู่เสมอ

ตารางที่ 4. แบบสอบถามติดตามผลการรักการอ่านของนักเรียน สำหรับครู

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกหนังสือที่ชอบอ่าน จำแนกตามประเภทของหนังสือ ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ประเภทหนังสือ	ก่อนร่วมกิจกรรม		หลังร่วมกิจกรรม
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
หนังสือเรียน	16.6		24.9
หนังสือพิมพ์	8.3		8.3
แผ่นพับ	8.3		8.3
นิตยสาร/วารสาร	8.3		8.3
บอร์ดประชาสัมพันธ์	8.3		8.3
นิทาน	16.6		24.9
การ์ตูน	24.9		33.2
โฆษณา	8.3		24.9
อื่นๆ.... ไม่มี/มีภาพประกอบ	0		0

จากตารางที่ 4.1 ประเภทหนังสือที่นักเรียนชอบอ่านก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม พบร้า

ก่อนร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมา ได้แก่ หนังสือเรียนและหนังสือนิทาน คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ 16.6 และชอบอ่านโฆษณา หนังสือพิมพ์ หนังสือนิตยสาร/วารสาร แผ่นพับ และบอร์ดประชาสัมพันธ์เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

หลังร่วมกิจกรรม พบร้า หนังสือที่นักเรียนส่วนใหญ่ชอบอ่านมากที่สุด ได้แก่ หนังสือการ์ตูน คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมา ได้แก่ หนังสือนิทาน หนังสือเรียน และโฆษณาเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 24.9 และหนังสือพิมพ์ แผ่นพับ นิตยสาร/วารสาร และบอร์ดประชาสัมพันธ์เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลในการอ่านหนังสือ ที่นอกเหนือจากหนังสือเรียนของนักเรียน จำแนกตามเหตุผล ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

เหตุผลในการอ่านหนังสือ	ก่อนร่วมกิจกรรม		หลังร่วมกิจกรรม
	ร้อยละ	ร้อยละ	
ชอบ	24.9	24.9	
ช่วยให้เพื่อนทำการบ้าน	0	0	
อ่านตามเพื่อน	16.6	16.6	
ครูให้อ่าน	24.9	41.5	
พ่อแม่ผู้ปกครองให้อ่าน	24.9	24.9	
ช่วยเพิ่มพูนความรู้	0	0	
ได้รับความสนุกสนานและเพลิดเพลินจากการอ่าน	33.2	49.8	
ช่วยให้อ่านหนังสือได้รวดเร็วและคล่องขึ้น	0	0	
อื่นๆ....	0	0	

จากตารางที่ 4.2 เหตุผลในการอ่านหนังสือที่นอกเหนือจากหนังสือเรียนของนักเรียน พบร่วม

ก่อนร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเลือกอ่านหนังสือมากที่สุด คือ ได้รับความสนุกสนานและเพลิดเพลินจากการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมา ได้แก่ ครูให้อ่าน/พ่อแม่ผู้ปกครองให้อ่านและชอบอ่านเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 24.9 และอ่านตามเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 16.6 ตามลำดับ

หลังร่วมกิจกรรม พบร่วม นักเรียนส่วนใหญ่มีเหตุผลในการอ่านหนังสือมากที่สุด คือ ได้รับความสนุกสนานและเพลิดเพลินจากการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมา ได้แก่ ครูให้อ่าน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมา ได้แก่ พ่อแม่ผู้ปกครองให้อ่านและชอบอ่านเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 24.9 และอ่านตามเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 16.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่นักเรียนไม่อ่านหนังสือ จำแนกตามเหตุผลทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

เหตุผลที่นักเรียนไม่อ่านหนังสือ	ก่อนร่วมกิจกรรม		หลังร่วมกิจกรรม
	ร้อยละ	ร้อยละ	
ชอบฟังมากกว่าอ่าน	8.3	0	
ไม่มีเวลาอ่าน	0	0	
ไม่มีหนังสืออ่าน	0	0	
อ่านแล้วไม่เข้าใจ	24.9	8.3	
ชอบคุณมากกว่าอ่าน	66.4	58.1	
ไม่ชอบอ่าน	33.2	16.6	
หนังสือที่มีอยู่ไม่ถูกใจ	8.3	8.3	
อื่นๆ.....อ่านไม่อook	0	0	

จากตารางที่ 4.3 เหตุผลที่นักเรียนไม่อ่านหนังสือ พนว่า

ก่อนร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่มีเหตุผลที่ไม่ชอบอ่านหนังสือมากที่สุด คือ ชอบคุณมากกว่าอ่าน คิดเป็นร้อยละ 66.4 รองลงมาได้แก่ ไม่ชอบอ่าน คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมาได้แก่ อ่านแล้วไม่เข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 24.9 และหนังสือที่มีอยู่ไม่ถูกใจและชอบฟังมากกว่าอ่านเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

หลังเข้าร่วมกิจกรรม พนว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีเหตุผลที่ไม่อ่านหนังสือมากที่สุด คือ ชอบคุณมากกว่าอ่าน อ่านแล้วไม่เข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 58.1 รองลงมาได้แก่ ไม่ชอบอ่านเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.6 และอ่านแล้วไม่เข้าใจและหนังสือที่มีอยู่ไม่ถูกใจเท่ากัน คิดเป็น ร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการอ่านหนังสือนอกห้องเรียนของนักเรียน
จำแนกตามความถี่ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ความถี่ในการอ่านหนังสือนอกห้องเรียน	ก่อนร่วมกิจกรรม		หลังร่วมกิจกรรม
	ร้อยละ	ร้อยละ	
อ่านทุกวัน	16.6	24.9	
อ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	16.6	24.9	
อ่านเดือนละครั้ง	0	0	
อ่าน 2-3 วัน/ครั้ง	24.9	33.2	
อ่าน 2-3 สัปดาห์/ครั้ง	0	0	
อื่นๆ.....เมื่อสนใจ	16.6	24.9	

จากตารางที่ 4.4 ความถี่ในการอ่านหนังสือนอกห้องเรียนของนักเรียน พบร่วม

ก่อนร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่มีความมีความถี่ในการอ่านมากที่สุด คือ 2-3 วัน/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมา ได้แก่ อ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง อ่านทุกวัน และเมื่อสนใจเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.6

หลังร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่มีความมีความถี่ในการอ่านมากที่สุด คือ 2-3 วัน/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมา ได้แก่ อ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง อ่านทุกวัน และเมื่อสนใจเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 24.9

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการอ่านหนังสือของนักเรียน จำแนกตามเหตุทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ความถี่ในการอ่านหนังสืออื่นๆที่ไม่ใช้หนังสือเรียน	ก่อนร่วมกิจกรรม		หลังร่วมกิจกรรม
	ร้อยละ	ร้อยละ	
อ่านทุกวัน	16.6	16.6	
อ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	16.6	24.9	
อ่านเดือนละครั้ง	0	0	
อ่าน 2-3 วัน/ครั้ง	24.9	33.2	
อ่าน 2-3 สัปดาห์/ครั้ง	8.3	8.3	
อื่นๆ ...เมื่อสนใจ	8.3	24.9	

จากตารางที่ 4.5 ความถี่ในการอ่านหนังสืออื่นๆที่ไม่ใช้หนังสือเรียนของนักเรียน พบร่วมกับ

ก่อนร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่มีความถี่ในการหนังสืออื่นที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุด คือ อ่าน 2-3 วัน/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมา ได้แก่อ่านทุกวันและอ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.6 และเมื่อสนใจและอ่าน 2-3 สัปดาห์/ครั้งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

หลังร่วมกิจกรรม พบร่วมกับนักเรียนส่วนใหญ่มีความถี่ในการหนังสืออื่นที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุด คือ อ่าน 2-3 วัน/คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมาได้แก่อ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และเมื่อสนใจ เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมาได้แก่อ่านทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 16.6 และ อ่าน 2-3 สัปดาห์/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

อุทัยนการเรียนรู้

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือมากที่สุดจำแนกตามเหตุทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ช่วงเวลาที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือมากที่สุด	ก่อนร่วมกิจกรรม		หลังร่วมกิจกรรม
	ร้อยละ	ร้อยละ	
เช้า	8.3	8.3	
กลางคืน	0	0	
กลางวัน	16.6	16.6	
เมื่อมีเวลาว่าง	49.8	74.7	
อื่นๆ .. เมื่อสนใจ	16.6	16.6	

จากตารางที่ 4.6 ช่วงเวลาที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือมากที่สุดของนักเรียน พบร่วง ก่อนร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ช่วงเวลาอ่านหนังสือมากที่สุด คือ เมื่อมีเวลาว่าง คิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมา ได้แก่ ช่วงเวลากลางวันและเมื่อสนใจเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.6 และ ช่วงเวลาเช้า คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

หลังร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่ ใช้ช่วงเวลาอ่านหนังสือมากที่สุด คือ ช่วงเวลาว่าง คิดเป็นร้อยละ 74.7 รองลงมา ได้แก่ ช่วงเวลากลางวันและเมื่อสนใจเท่ากัน คิดเป็นร้อยละคือ 16.6 และเวลากลางเช้า คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานที่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือมากที่สุดจำแนกตามเหตุทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

สถานที่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือมากที่สุด	ก่อนร่วมกิจกรรม		หลังร่วมกิจกรรม
	ร้อยละ	ร้อยละ	
ห้องสมุดของโรงเรียน	24.9	24.9	
ในโรงเรียน	8.3	8.3	
บ้านเพื่อน	0	0	
ห้องเรียน	33.2	49.8	
บ้านตนเอง	8.3	8.3	
นอกห้องเรียน	24.9	41.5	
อื่นๆ.....ได้ทุกที่	8.3	8.3	

จากตารางที่ 4.7 สถานที่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือมากที่สุดของนักเรียน ที่สุด พบร่วมกันร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่ชอบสถานที่ที่อ่านหนังสือมากที่สุด คือ ห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมา ได้แก่ ห้องสมุดโรงเรียน และนอกห้องเรียนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 24.9 และบ้านตนเอง ในโรงเรียน และได้ทุกที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

หลังร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่ชอบสถานที่ที่อ่านหนังสือมากที่สุด คือ ห้องเรียนคิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมา ได้แก่ นอกห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมา ได้แก่ ห้องสมุดของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 24.9 และในโรงเรียน บ้านตนเอง และได้ทุกที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

อุปทานการเรียนรู้

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลในการเลือกหนังสืออ่านของนักเรียน (หนังสือที่ชอบอ่าน) จำแนกตามเหตุ ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

เหตุผลในการเลือกหนังสืออ่านของนักเรียน (หนังสือที่ชอบอ่าน)	ก่อนร่วมกิจกรรม		หลังร่วมกิจกรรม
	ร้อยละ	ร้อยละ	
เรื่องน่าสนใจ	8.3	8.3	
เนื้อเรื่องน่าสนใจ	0	0	
คำแนะนำของครู	16.6	16.6	
ป กน่าสนใจ	49.8	58.1	
มีภาพประกอบน่าสนใจ	74.7	91.3	
คำแนะนำของเพื่อน	0	0	
อื่นๆ.....สีของหนังสือ	8.3	8.3	

จากตารางที่ 4.8 เหตุผลในการเลือกหนังสืออ่านของนักเรียน(หนังสือที่ชอบอ่าน) มากที่สุด พนว่า ก่อนร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเลือกอ่านหนังสือมากที่สุด เพราะหนังสือมีภาพประกอบน่าสนใจ คิดเป็น ร้อย 74.7 รองลงมา ได้แก่ ป กน่าสนใจ คิดเป็น ร้อยละ 49.8 รองลงมาได้แก่ คำแนะนำของครู คิดเป็นร้อยละ 16.6 และเรื่องน่าสนใจ ใน สีของหนังสือ เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.3ตามลำดับ

หลังร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเลือกอ่านหนังสือมากที่สุด เพราะหนังสือมีภาพประกอบน่าสนใจ คิดเป็น ร้อยละ 91.3 รองลงมา ได้แก่ ป กน่าสนใจ คิดเป็น ร้อยละ 58.1 รองลงมา ได้แก่คำแนะนำของครู คิดเป็นร้อยละ 16.6 และเรื่องน่าสนใจ ใน สีของหนังสือ เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

4.9 ข้อเสนอแนะอื่นๆ (จะทำอย่างไรให้หนูรักการอ่าน)

1. บัตรภาพและบัตรคำในการสอนเด็กแต่ละครั้ง
2. หาหนังสือที่เด็กสนใจมาไว้ที่มุมห้องเรียน
3. จัดเวทีให้เด็กได้แสดงความสามารถด้านการอ่าน เพื่อให้ผู้ปกครองเห็นถึงความสามารถของเด็กจะได้ช่วยกันส่งเสริม
4. จัดสภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียนให้เด็กสามารถอ่านหนังสือได้ทุกที่ เช่น การเขียนชื่อตัวนามนิคต่างๆติดตามต้นไม้

บทที่ 5

สรุปผล การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

โครงการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้สำหรับเด็กอุทิศติกโดยครอบครัวและผู้ปกครอง เป็นโครงการที่จัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ของเด็กอุทิศติก ที่มารับบริการเตรียมความพร้อมที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 และเด็กอุทิศติกที่เรียนร่วมอยู่ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี และเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริม การอ่านสำหรับเด็กอุทิศติก โดยเทคนิควิธีการให้ความช่วยเหลือที่หลากหลาย

แนวทางในการดำเนินงาน

เด็กอุทิศติก จำนวน 12 คน โดยใช้แบบคัดกรองเด็กอุทิศติก ตามคณะกรรมการพิจารณาให้คุณพิการได้รับสิทธิช่วยเหลือทางการศึกษา จากกระทรวงศึกษาธิการ ผู้ปกครอง จำนวน 12 คน คณะครุเข้าร่วมกิจกรรม 17 คน

รูปแบบการจัดกิจกรรม โดยจัดกิจกรรมที่มีรูปแบบที่หลากหลาย การจัดทำกิจกรรมรวมกันระหว่าง ครู เด็กอุทิศติก ผู้ปกครอง จากการประชุมร่วมกัน การเข้าค่ายส่งเสริมการรักการอ่าน และการเรียนรู้สำหรับเด็กอุทิศติก โดยครอบครัวและผู้ปกครอง ซึ่งนำเอาเทคนิควิธีการให้ความช่วยเหลือบุคคลอุทิศติกที่หลากหลาย เช่น การผสมผสานประสาทสัมผัส การสอนเชิงพฤติกรรม เรื่องเชิงสังคม และกลวิธีการรับรู้ผ่านการเห็น มาประยุกต์ใช้แบบบูรณาการในการจัดกิจกรรมอย่างเป็นระบบ ทั้งในเรื่องกระบวนการ วิธีการ รูปแบบการสอน หรือการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมให้เด็กอุทิศติกเกิดการรักการอ่าน ตลอดจนส่งเสริมให้เด็กอุทิศติกเกิดการเรียนรู้ทักษะที่บกพร่องต่างๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะทางสังคม ทักษะทางการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กอุทิศติกสามารถชี้วิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างอิสระและมีความสุข

สรุปผลและอภิปรายผล

ด้านนักเรียน

1. หลังจากที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ นักเรียนมีความดีในการอ่านหนังสือมากขึ้น ถึงร้อยละ 29.05 ความดีในการอ่านหนังสืออื่นที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเพิ่มขึ้น ถึงร้อยละ 41.5 เนื่องจากเด็กเข้าใจความหมายของคำศัพท์หรือประโยคที่กำลังฟังอ่านอยู่

จากสถานการณ์/เหตุการณ์ที่เด็กกำลังพบ เห็น หรือลงมือปฏิบัติเอง เช่น เมื่อเด็กฝึกอ่านประ邈กว่า ปลากำลังกินอาหาร เด็กก็เห็นปลากำลังกินอาหารอยู่ด้านหน้าตนเอง เมื่อเด็กเข้าใจคำศพที่หรือ ประ邈ที่อ่านเด็กก็จะเกิดความสนุกเพลิดเพลินในการอ่าน จนเกิดเป็นนิสัยรักการอ่านขึ้น ทำให้เหตุผลที่นักเรียนไม่อ่านหนังสือลดลง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 78.85

2. เด็กอุทิสติกได้รับความสนุกสนานและเพลิดเพลินจากการอ่าน ทำให้เด็กมีความสุขในการอ่านหนังสือ เมื่อเด็กมีความสุขในการอ่านเด็กก็จะอ่านหนังสือมากขึ้นทำให้ได้รับความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านหนังสือต่างๆเพิ่มขึ้น จนเกิดนิสัยการรักการอ่านขึ้นและยังสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาตนเองในทุกๆทักษะไม่ว่าจะเป็นทักษะทางภาษา และการสื่อสาร ทักษะทางสังคม ตลอดจนสามารถมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม ทำให้เด็กใช้วิถีอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

ด้านครูผู้สอน

พบว่า การจัดกิจกรรมความมีการนิเทศ ติดตามผล ประเมินผล ถึงมากที่สุด ร้อยละ 50.75 ความพอใจในการเข้าค่ายส่งเสริมการรักการอ่าน มากที่สุดถึงร้อยละ 50 รูปแบบการจัดกิจกรรมมีความต่อเนื่อง ชัดเจน เหมาะสม มากที่สุดถึงร้อยละ 48 สนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม มากที่สุดถึงร้อยละ 47 การจัดกิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ส่งเสริมทักษะในการอ่าน มากที่สุดถึงร้อยละ 35 การจัดกิจกรรมควรที่จะมีความต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นการอ่าน มากที่สุดถึงร้อยละ 34.5 การใช้สื่อ อุปกรณ์ มีความเหมาะสม มากที่สุดถึงร้อยละ 32 ความรู้ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์ มากที่สุดถึงร้อยละ 31 ท่านคิดว่านักเรียนมีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้น หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม มากที่สุดถึงร้อยละ 28 กิจกรรมสนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น มากที่สุดถึงร้อยละ 20

ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมเพิ่มเติม

1. กิจกรรมที่ท่านคิดว่าควรที่จะมีในการเข้าค่ายได้แก่อะไรบ้าง
  - 1.1. การวาดภาพแต่งเรื่อง
  - 1.2. การวางแผนร่วมกัน
  - 1.3. กิจกรรมที่นักเรียนเป็นผู้ลงมือกระทำ
2. ท่านคิดว่าวิธีการใดที่จะสนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น
  - 2.1. การถูงใจ เช่น หนังสือที่มีรูปภาพประกอบสวยงาม น่าสนใจ ทำให้เด็กอุทานพรเนื้อหาที่บรรยายภาพ หนังสือนิทาน หนังสือนอกห้องเรียนที่มีสีสัน เรื่องราว รูปภาพที่สวยงาม
  - 2.2. การให้กำลังใจอย่างสม่ำเสมอ และการเข้าใจนักเรียน

2.3. มีสื่อและกิจกรรมที่น่าสนใจ พร้อมทั้งฝึกฝนให้เด็กได้หัดอ่านบอยๆ ข้าๆ จนเด็กสามารถอ่านคำนั้นได้คล่อง

2.4. การจัดสภาพแวดล้อมทั้งที่โรงเรียนและที่บ้านให้มีบรรยากาศที่ส่งเสริมการอ่าน

2.5. การสนับสนุนจากโรงเรียน ผู้ปกครอง ครูที่มีความเข้าใจเด็ก และเพื่อนนักเรียน

2.6. จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านหลากหลายวิธีอย่างต่อเนื่อง

2.7. ครูส่งเสริมการอ่านในห้องสมุด

3. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

3.1. กิจกรรมในค่ายครึ่งนี้นอกจากจะพัฒนาการอ่านของเด็กแล้ว ยังพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารและพัฒนาทักษะทางสังคมได้อีกด้วย

3.2. ควรจัดกิจกรรมนี้อย่างต่อเนื่อง เพราะเด็กอุทิศตัวให้แสดงออกอย่างภาคภูมิใจ ทำให้เด็กเกิดความมั่นใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนมากขึ้น

ด้านครูผู้ปกครอง

จากตาราง 2 พบร้า ความพอใจในการเข้าค่ายส่งเสริมการรักการอ่าน มากที่สุดถึงร้อยละ 55 สนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม มากที่สุดถึงร้อยละ 54 การจัดกิจกรรมควรมีการนิเทศ ติดตามผลประเมินผล ถึงมากที่สุด ร้อยละ 52 รูปแบบการจัดกิจกรรมมีความต่อเนื่อง ชัดเจน เหมาะสม มากที่สุดถึงร้อยละ 51 การจัดกิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ส่งเสริมทักษะในการอ่าน มากที่สุดถึงร้อยละ 44 การใช้สื่อ อุปกรณ์ มีความเหมาะสม มากที่สุดถึงร้อยละ 38 การจัดกิจกรรมควรที่จะมีความต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นการอ่าน มากที่สุดถึงร้อยละ 35 ความรู้ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์ มากที่สุดถึงร้อยละ 34 ท่านคิดว่านักเรียนมีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม มากที่สุดถึงร้อยละ 33 กิจกรรมสนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น มากที่สุดถึงร้อยละ 25

ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมเพิ่มเติม

1. กิจกรรมที่ท่านคิดว่าควรที่จะมีในการเข้าค่ายได้แก่อะไรบ้าง

กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ร่วมมีภาพประกอบด้วยเพื่อให้เด็กได้ฝึกอ่าน

2. ท่านคิดว่าวิธีการใดที่จะสนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น

ควรหาหนังสือนิทานสั้นๆ ให้นักเรียนได้อ่าน หรือนำมาเล่าให้นักเรียนฟัง

ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ของเด็กออทิสติก

1. การส่งเสริมให้เด็กออทิสติกเกิดนิสัยการรักการอ่านนั้น จำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือและพัฒนาเด็กออทิสติกในด้านอื่นไปพร้อมกันด้วย ทั้งด้านภาษาและการสื่อสาร ด้านสังคม ด้านอารมณ์ หรือพฤติกรรม รวมถึงการกระตุนประสาทสัมผัส การรับรู้ไม่ว่าเป็นทางการเห็น การได้ยิน เพราะเมื่อเด็กสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ หรือสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ เด็กก็สามารถแสดงออกทางสังคม/มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างอย่างถูกต้องเหมาะสม เด็กก็จะมีความมั่นใจและพร้อมที่จะเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ หรือสิ่งต่างๆ เพิ่มขึ้น ทำให้ง่ายต่อการส่งเสริมให้เด็กเกิดนิสัยการรักการอ่านยิ่งขึ้น

2. ก่อนที่ครู หรือผู้ปกครอง จะให้ความช่วยเหลือและพัฒนาเด็กออทิสติกนั้น ครู หรือผู้ปกครองควรทำการศึกษาและทำความเข้าใจถึงระดับอาการ ลักษณะพฤติกรรมของเด็กออทิสติก หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน รวมถึงเทคนิควิธีการให้ความช่วยเหลือรูปแบบต่างๆ ที่มีอยู่ เพื่อให้สามารถนำหลักสูตรและวิธีการให้ความช่วยเหลือเหล่านั้น มาประยุกต์ใช้ในลักษณะของการบูรณาการให้เหมาะสมกับความต้องการพิเศษทางการศึกษาหรือจัดอุปสรรคต่างๆ ที่ขัดขวางต่อการเรียนรู้ของเด็ก เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาศักยภาพเด็กออทิสติก เนื่องจากเราไม่สามารถใช้เทคนิควิธีการให้ความช่วยเหลือวิธีการใดวิธีการหนึ่งเพียงอย่างเดียวในการให้ความช่วยเหลือกับเด็กออทิสติกทุกคนหรือในทุกทักษะได้

3. กิจกรรมส่งเสริมการอ่านควรเป็นกิจกรรมที่ชี้ให้เด็กเห็นว่าการอ่านเป็นสิ่งจำเป็น มีความสำคัญ มีประโยชน์ต่อตนเอง และมีความรู้สึกว่าการอ่านเป็นกิจวัตรประจำวันจะขาดมิได้ ตลอดจนการสร้างสภาพแวดล้อม บรรยากาศ ทั้งในบ้าน ในโรงเรียนให้สอดคล้องหรือเหมาะสมต่อการอ่านมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลการนำรูปแบบการจัดกิจกรรมเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเด็กออทิสติกเฉพาะกลุ่มต่างๆ เช่น กลุ่มที่มีความบกพร่องปานกลาง กลุ่มที่มีความบกพร่องน้อย เพื่อให้ได้แนวทางรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้สำหรับเด็กออทิสติกแต่ละกลุ่มให้มีศักยภาพสูงขึ้น

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำรูปแบบการจัดกิจกรรมเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้กับการพัฒนาทักษะทางสังคม ของเด็กออทิสติกเฉพาะกลุ่มต่างๆ เช่น กลุ่มที่มีความบกพร่องปานกลาง กลุ่มที่มีความบกพร่องน้อย เพื่อให้ได้แนวทางการจัดกิจกรรมสำหรับพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กออทิสติกแต่ละกลุ่มให้มีศักยภาพสูงขึ้น

บรรณานุกรม

เบญจฯ ชลธาร์นนท์. การพัฒนาหลักสูตรสำหรับบุคคลอุทิศติก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2547.-กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548

ปรัชญา ลีมสุวัฒน์. ทางลัดปรับพฤติกรรมเด็กอุทิศติกสำหรับผู้ปกครองเด็ก อุทิศติก. 2547.

พดุง อารยะวิญญา. วิธีสอนเด็กอุทิศติก. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักพิมพ์แเว่น แก้ว : 2546.

เพ็ญแข ลีมศิลา. การวินิจฉัยโรค “อุทิศชีม” สมุทรปราการ : ช.แสงงามการพิมพ์ : 2540.

วรรณี โสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,

2537.

วิไภวรรณ ณิจักร และคณะ. ครอบอ้างอิงในกิจกรรมบำบัด. พิมพ์ครั้งที่ 1. เทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2544

ศรีสมร กลิ่นสุวัฒน์. เทคนิคการสอนเชิงพฤติกรรม. เพทายการพิมพ์. กรุงเทพฯ : 2543.

ศึกษาธิการ, กระทรวง คู่มือการคัดแยกและการส่งต่อค้นพิการ. . กรุงเทพฯ โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว: 2543.

สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี. คู่มือครุสำหรับช่วยเหลือเด็กอุทิศติก. กรุงเทพฯ : 2546.

เสริมศรี หอพินาวรกุล. เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย) หน่วยที่ 1-8. กรุงเทพฯ : อยุธยาการพิมพ์, 2539.

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษา

ผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษาในการให้คำแนะนำ ปรึกษา และตรวจงานวิจัย ตามโครงการส่งเสริม การอ่านและการเรียนรู้เด็กอothสติก วัย 3 – 10 ปี โดยครอบครัวและผู้ปกครอง

1. ดร.มลิวัลย์ ธรรมแสง

ผู้อำนวยการ หลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

2 นายฉัตรชัย วงศ์ศรี

นักวิชาการศึกษาพิเศษ สถาบันราชนิคุณ กรมสุขภาพจิต

TK
park
อุทยานการเรียนรู้

โครงการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้เด็กอุทิศติก วัย 3 – 10 ปี

โดยครอบครัวและ ผู้ปกครอง

1. หลักการและเหตุผล

เด็กอุทิศติกเป็นเด็กที่มีพัฒนาการล่าช้าทางด้านสังคม การสื่อความหมายและจินตนาการ ซึ่งแสดงให้เห็น โดยการมีพฤติกรรมที่ผิดปกติจากเด็กวัยเดียวกัน เช่น การแยกตัวอยู่โดยลำพังในโลกของตัวเอง เสมือนกับมีกำแพงที่มองไม่เห็นกันตัวเด็กเหล่านี้ออกจากสังคมรอบข้าง ทำให้เด็กขาดการรับรู้ จนไม่สามารถเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบตัวเหมือนเด็กทั่วไปในวัยเดียวกัน ไม่สามารถสื่อความหมายกับบุคคลรอบข้าง เมื่อถึงวัยที่ควรจะพูดเด็กยังคงพูดไม่ได้ทั้งๆ ที่ไม่มีความผิดปกติทางการได้ยิน เด็กอุทิศติก บางคนอาจพูดเลียนแบบเป็นคำๆ ได้ โดยไม่รู้ความหมายในระยะแรก ต่อมาก็เริ่มพูดภาษาของตนเองที่ผู้อื่นฟังไม่เข้าใจ เด็กไม่สามารถเข้าใจคำสั่งง่ายๆ ได้ เล่นกับใครไม่เป็น เล่นของเล่นไม่เป็น เนื่องจากขาดจินตนาการ และมีพฤติกรรมซ้ำๆ บางอย่างทั้งการกระทำและความคิด นอกเหนือนี้เด็กอุทิศติก บางคนมีภาวะ ไวต่อการรับความรู้สึกมากเกินไป แสดงออกโดยการหลีกหนี การสัมผัส (Tactile defensiveness) ต่อต้านการรับความรู้สึกทางกายสัมผัส หลีกหนีเสียงบางอย่าง ไวต่อแสงบางอย่าง เป็นต้น ทำให้เด็กบางคนมีพฤติกรรมการแสดงออกหลายรูปแบบ เช่น ไม่มองสนใจผู้อื่น เดินเหย่่ง ปลายเท้า หลีกหนีการกอด ชอบสูบใส่เสื้อผ้าที่มีเนื้อผ้าชนิดใดชนิดหนึ่ง ไม่ชอบอยู่ห่างกลางฝูงชนมากๆ นอกจากนี้เด็กยังมีปัญหาการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ทำให้ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เป็นต้น พฤติกรรมที่กล่าวมาข้างต้นเป็นปัญหาสำคัญที่พบในเด็กอุทิศติก ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ทักษะพื้นฐานทางวิชาการอันจะมีผลต่อความสามารถด้านการอ่านของเด็กอุทิศติก ซึ่งการอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ตั้งแต่เกิดจนโต และจนกระทั่งถึงวัยชรา การอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่างๆ ทั่วโลก เพราะปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสาร และเราซึ่งสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาตนเอง นอกเหนือนี้การอ่านยังเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนการสอนทุกรอบดับชั้นการศึกษา เพราะกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียนต้องอาศัยทักษะทางการอ่านมาช่วย โยงให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีความเข้าใจตรงกัน การอ่านจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาตนเองของมนุษย์ทุกคน

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่า เด็กอุทิศติกจำเป็นที่จะต้องได้รับการศึกษาเป็นพิเศษ คณะผู้วิจัยจึงได้ทำงานวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้เด็กอุทิศติก วัย 3 – 10 ปี โดยครอบครัวและ ผู้ปกครอง” เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบและเทคนิคในการสอนที่ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของเด็กอุทิศติก และตอบสนองต่อภาวะการรับรู้ที่ดีของเด็กอุทิศติก เพื่อเป็นการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ของเด็กอุทิศติกและเป็นทางเลือกหนึ่งในการพัฒนาการอ่านของเด็กอุทิศติก และเพื่อสนับสนุนต่อการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 ฉบับแก้ไข

เพิ่มเติม พุทธศักราช 2545 ทั้งนี้ ผลการวิจัยที่จะเกิดขึ้นก็จะได้อ่านwayประโภชน์ ต่อครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กอothิสติกได้มี ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติและเจตคติที่สร้างสรรค์ต่อการพัฒนาการเรียนรู้ การอ่าน และทักษะอื่น ๆ ของเด็กอothิสติกต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีผลต่อการเรียนรู้ ของเด็กอothิสติก อายุ 3 - 10 ปี
2. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีผลต่อการส่งเสริมการอ่านของเด็กอothิสติก

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ครูผู้สอนและผู้ปกครองสามารถเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และการอ่านสำหรับเด็กอothิสติก

4. สมมุติฐานการวิจัย

เด็กอothิสติกจะมีการเรียนรู้และการอ่านดีขึ้น หลังจากใช้รูปแบบและเทคนิคแนวทางการให้ความช่วยเหลือแบบบูรณาการทั้งการสอนเชิงสังคม การรับรู้ผ่านการมอง และการสอนเชิงพฤติกรรม ในการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้

5. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนอothิสติก ที่มารับบริการ ณ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 จังหวัดสุพรรณบุรี และในโรงเรียนเรียนร่วม ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 12 คน ที่มีปัญหาการอ่านและการเรียนรู้ โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีปัญหาการอ่านและการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์ในการศึกษา ซึ่งมีขั้นตอนการคัดเลือกดังต่อไปนี้

1.1 ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้บริหาร และครูผู้สอนเด็กอothิสติก ที่เข้ารับบริการ ณ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 จังหวัดสุพรรณบุรี และในโรงเรียนเรียนร่วม ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ในการประเมินความสามารถพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ผู้วิจัย ครูผู้สอน พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และผู้บริหาร ร่วมกันจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้กับนักเรียนอothิสติกที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ตัวแปรของ การวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีผลต่อการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ของเด็กอothิสติก

2.2 ตัวแปรตาม ผลการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ของเด็กอothิสติก

3. ระยะเวลาในการวิจัย ปีการศึกษา 2549 (ภาคเรียนที่ 1)

6. การออกแบบการดำเนินงาน

การดำเนินงานครั้งนี้เป็นการศึกษาเทคนิค กระบวนการ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ของเด็กอหิสติก โดยการดำเนินงานครั้งนี้กำหนดรูปแบบการจัดกิจกรรม สำหรับเด็กอหิสติกที่มารับบริการเตรียมความพร้อมที่ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๕ และเด็กอหิสติกที่เรียนร่วมอยู่ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี ทั้ง ๓ เขตพื้นที่

7. เครื่องมือในการดำเนินงาน

1. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการ

1.1 หลักสูตรการเตรียมความพร้อม และหลักสูตรสำหรับบุคคลอหิสติก ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๗

1.2 เอกสารแนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้และการอ่าน ดังนี้

1.2.1 แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเรียนรู้

1.2.2 แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม

1.2.3 แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและการสื่อสาร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินผลการดำเนินการ

2.1 แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

2.2 สมุดบันทึกพัฒนาการนักเรียนในระหว่างการทำตามกิจกรรมและสถานการณ์ที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการรักการอ่าน

2.3 การนำเสนอผลการดำเนินงานโดยครูผู้สอน พ่อ แม่ และผู้ปกครอง และมีการวิพากษ์พร้อมหั้งการให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานจากผู้เชี่ยวชาญ

8. ขั้นตอนการดำเนินงาน

การดำเนินงานครั้งนี้แบ่งการดำเนินงานออกเป็น ๒ ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1. จัดสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

ขั้นที่ 1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของบุคคลอหิสติก เพื่อให้เข้าใจถึงลักษณะความบกพร่องของบุคคลอหิสติกที่เป็นอุปสรรคขัดขวางการเรียนรู้และการอ่าน รวมทั้งหลักสูตร แนวคิด ทฤษฎี รูปแบบ วิธีการ และกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้และการอ่าน

ขั้นที่ 2. กำหนดกรอบแนวคิดและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ แนวทาง กระบวนการ การจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และส่งเสริมการรักการอ่าน ดังนี้

วัตถุประสงค์	กระบวนการดำเนินงาน
<p>1. เพื่อประเมินคัดกรองระดับความรุนแรงของอาการ</p> <p>2. เพื่อทราบถึงระดับความสามารถพื้นฐานด้านการอ่านของเด็กออทิสติก</p>	<p>1. ประเมินคัดกรองตามแบบตรวจสอบ พฤติกรรมของเด็กออทิสติก</p> <p>2. ประเมินความสามารถด้านการอ่านของเด็กออทิสติก</p> <p>3. ดำเนินการศึกษาทดลองโดยใช้รูปแบบการสอน และกิจกรรม</p>
<p>1. เพื่อให้ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เลี้ยงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษา บุคคลที่สนใจ มีความรู้ ในเรื่อง</p> <p>1.1 ลักษณะของเด็กออทิสติก และเชื่อว่าเด็กสามารถพัฒนาได้</p> <p>1.2 การส่งเสริม และเตรียมความพร้อมเด็ก ออทิสติก</p>	<p>1. กิจกรรม “เตรียมตัวอย่างไรเมื่อรู้ว่าลูกเป็นออทิสติก”</p> <p>1.1 จัดเวทีเสวนา เรื่อง เตรียมตัวอย่างไรเมื่อรู้ว่าลูกเป็นออทิสติก เพื่อให้ความรู้เรื่อง</p> <p>1.1 ภาวะออทิสซึมคืออะไร</p> <p>1.2 การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของสมาชิกในครอบครัว</p> <p>1.3 กิจกรรมส่งเสริมและเตรียมความพร้อม</p> <p>1.4 เด็กออทิสติกกับการเรียนรู้</p> <p>2. จัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่าง พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เลี้ยงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษา บุคคลที่สนใจ</p>
<p>1. เพื่อให้ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เลี้ยงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษา บุคคลที่สนใจ มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง</p> <p>1.1 กลวิธีการรับรู้ผ่านการเห็น</p> <p>1.2 เรื่องการนำเทคนิคเชิงสังคมมาช่วยการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ในเด็กออทิสติก</p> <p>1.3 การสอนเชิงพฤติกรรมเพื่อการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ ในเด็กออทิสติก</p> <p>1.4 การใช้ประสานการรับรู้ร่วมกัน!เพื่อการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ในเด็กออทิสติก</p>	<p>กิจกรรม “กลวิธีการรับรู้ผ่านการเห็น”</p> <p>1. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ความรู้เรื่องกลวิธีการรับรู้ ผ่านการเห็น ให้กับ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เลี้ยงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษา บุคคลที่สนใจ</p> <p>2. จัดทำโปรแกรม/แผนการสอน โดยใช้กระบวนการกลวิธี การรับรู้ผ่านการเห็น ให้กับเด็กทุกคนที่เข้าร่วมโครงการ</p> <p>3. จัดทำ สื่อ อุปกรณ์ แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมตาม แผนการสอนให้กับ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เลี้ยงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษา และส่งกลับมายังโครงการ</p> <p>4. จัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่าง พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เลี้ยงดูเด็ก บุคลากรทาง การศึกษา บุคคลที่สนใจ</p>

	<p>กิจกรรม “การสอนเชิงพฤติกรรม”</p> <ol style="list-style-type: none"> จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ความรื่องการสอนเชิงพฤติกรรม ให้กับ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เดียงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษานุคคลทั่วไปที่สนใจ จัดทำโปรแกรม/แผนการสอน โดยใช้กระบวนการสอนเชิงพฤติกรรม ให้กับเด็กทุกคนที่เข้าร่วมโครงการ จัดทำ สื่อ อุปกรณ์ แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมตามแผนการสอนให้กับ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เดียงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษา และสังกัดน้ำมายังโครงการ จัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่าง พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เดียงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษา บุคคลทั่วไปที่สนใจ
	<p>กิจกรรม “การผสมพานประสาทสัมผัส”</p> <ol style="list-style-type: none"> จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ความรื่องการผสมพานประสาทสัมผัส ให้กับ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เดียงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษา บุคคลทั่วไปที่สนใจ จัดทำโปรแกรม/แผนการสอน โดยใช้กระบวนการผสมพานประสาทสัมผัส ให้กับเด็กทุกคนที่เข้าร่วมโครงการ จัดทำ สื่อ อุปกรณ์ แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมตามแผนการสอนให้กับ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เดียงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษา จัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่าง พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เดียงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษา บุคคลทั่วไปที่สนใจ

วัตถุประสงค์	กระบวนการดำเนินงาน
	<p>กิจกรรม “เรื่องเชิงสังคมมาช่วยการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ในเด็กอothิสติก”</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ความเรื่องเชิงสังคมมาช่วยการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ให้กับ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เลี้ยงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษา บุคคลทั่วไปที่สนใจ 2. จัดทำ สื่อ อุปกรณ์ แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมตามแผน ให้กับ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เลี้ยงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษาและส่งกลับมาข้างโครงการ 3.จัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่าง พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เลี้ยงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษา บุคคลทั่วไป ที่สนใจ
<p>1.เพื่อให้ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เลี้ยงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษา บุคคลที่สนใจ มี ความรู้ความเข้าใจในเรื่อง การทำสมุดบันทึก พัฒนาการของลูก</p>	<p>1. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง การจัดทำสมุดบันทึกพัฒนาการ ของลูก ให้กับ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เลี้ยงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษา บุคคลที่สนใจ</p> <p>2. จัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่าง พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เลี้ยงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษา บุคคลทั่วไปที่สนใจ</p>
<p>1.เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ ให้กับ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เลี้ยงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษา บุคคลที่สนใจ เห็นความสำคัญของการรักการอ่านและการเรียนรู้</p> <p>2.เพื่อให้ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เลี้ยงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษา บุคคลที่สนใจ สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่าน และการเรียนรู้ได้อย่าง เหมาะสม</p> <p>3.เพื่อให้ความรู้ พ่อ แม่ ผู้ปกครองนำไปสู่การสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีของสมาชิกในครอบครัว</p>	<p>1. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ และการเสวนา เพื่อให้ความรู้แก่ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้เลี้ยงดูเด็ก บุคลากรทางการศึกษา บุคคลที่สนใจ ในหัวข้อที่หลากหลาย ตลอดจนส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริม และ พัฒนาการอ่าน การเรียนรู้ในเด็กอothิสติก</p>

9. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาผลการดำเนินการด้วยเครื่องมือที่สร้างขึ้นดังนี้

1. แบบประเมินผลตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

2. สมุดบันทึกพัฒนาการนักเรียนในระหว่างการทำตามกิจกรรมและสถานการณ์ที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนและการรักการอ่าน

3. การนำเสนอผลการดำเนินงานโดยครุ่ษ์สอน พ่อ แม่ และผู้ปกครอง

10. การนำเสนอผลการดำเนินงาน

การนำเสนอผลการดำเนินงานครั้งนี้ ผู้ดำเนินงานจะนำผลการศึกษาเทคนิค กระบวนการ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ของเด็กอุทิศ ใจระดับเตรียมความพร้อมที่ แล้วเด็กอุทิศที่เรียนร่วมอยู่ในโรงเรียนเรียนร่วม ที่ได้จากการนำเสนอผลการดำเนินงานโดยครุ่ษ์สอน พ่อ แม่ และผู้ปกครอง ซึ่งมีการวิพากษ์พร้อมทั้งการให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานจากผู้เชี่ยวชาญเผยแพร่ให้กับบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

แบบคัดกรองบุคคลอหิสติก

(ตามคณะกรรมการพิจารณาให้คุณพิการ ได้รับสิทธิช่วยเหลือทางการศึกษา จากกระทรวงศึกษาธิการ)

ชื่อ — สกุล ..... เอก .....

อายุ ..... ปี ..... เดือน วัน เดือน ปี เกิด .....

ชั้น ..... วันที่ประเมิน ..... ครั้งที่ .....

คำชี้แจง

1. แบบคัดกรองฉบับนี้ เป็นแบบจำแนกทางการศึกษา
2. สังเกตลักษณะ/พฤติกรรม ของเด็กซึ่งเป็นลักษณะหรือพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกบ่อย ๆ และทำเครื่องหมาย ลงในช่อง “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ที่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมนั้น ๆ ของเด็ก
3. ผู้ทำการคัดกรองเบื้องต้นคือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด ได้แก่ ผู้ปกครองหรือครู เพื่อให้เกิดความชัดเจนถูกต้อง

ที่	ลักษณะ / พฤติกรรม	การสังเกต	
		ใช่	ไม่ใช่
	พฤติกรรม / อารมณ์		
1	แยกตัวออกจากมวลคนตามลำพังคนเดียว		
2	ไม่รับรู้อารมณ์ของผู้อื่น		
3	ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง		
4	ไม่เข้าใจวิธีเล่น ไม่รู้และไม่รับรู้ติกาของการเล่น		
5	มีพฤติกรรมกระตุ้นตัวเอง ซึ่งเป็นพฤติกรรมซ้ำ ๆ เช่น สะบัดนิ้ว หรือเล่นมือเป็นประจำ เป็นต้น		
6	ขัดเรียงลำดับวัตถุในตำแหน่งหรือแบบเดิม ๆ หากวัตถุเคลื่อนย้ายจะวิตกกังวล เช่นเรียงก้อนไม้เป็นแทว เป็นต้น		
7	เดินหรือย่างบนปลายเท้า		
	ด้านการสื่อความหมาย		
8	ไม่พูดหรือใช้ภาษาพูดของตนเองที่คุณเขียน ไม่เข้าใจหรือผิดไวยากรณ์		
9	พูดเลียนแบบผู้อื่นหรือพูดหวานคำราม		
10	พูดคำซ้ำ ๆ จากหนังสือหรือจากที่เคยได้ยินมาก่อน		
11	ไม่สามารถเริ่มต้นบทสนทนา กับเพื่อนหรือผู้ใหญ่ได้		
12	ใช้ท่าทางแทนที่จะใช้คำพูดเมื่อขอถึงของได ๆ		

ที่	ลักษณะ / พฤติกรรม	การสังเกต	
		ใช่	ไม่ใช่
	ด้านลังคอม		
13	ไม่มองสนใจกับผู้อื่น		
14	ขาดจินตนาการในการเล่น		
15	ไม่เล่นกับผู้อื่น ชอบอยู่คนเดียว		
16	ไม่สามารถเริ่มต้นการสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างได้		

เกณฑ์การพิจารณา

ถ้าตอบว่าใช่ ในทุกด้านของพัฒนาการ อย่างน้อยด้านละ 2 ข้อ ขึ้นไป แสดงว่ามีแนวโน้มที่จะเป็นบุคคลอหิตสติก ควรส่งต่อให้แพทย์ตรวจอีกรึปั้ง และให้การช่วยเหลือต่อความต้องการพิเศษทางการศึกษาของผู้เรียนต่อไป

ผลการคัดกรอง

พบร่วมกัน
 ไม่พบร่วมกัน

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

ลงชื่อ..... ผู้คัดกรอง

(.....)

ลงชื่อ..... ผู้คัดกรอง

(.....)

กำหนดการจัดกิจกรรม

วันที่ 27 พฤษภาคม 2549

- เวลา 08.00 น. พร้อมกันที่ศูนย์
รับประทานอาหารเช้า
ปฐมนิเทศ
แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม และอธิบายการอยู่ค่าย การทำกิจกรรม
ระหว่างอยู่ค่าย
- เดินทางไปทัศนศึกษาตามเส้นทางที่กำหนด
- เดินท่องตลาด
- พักรับประทานอาหารกลางวัน
- ไหว้พระ ชมปลาและสัตว์ต่างๆที่วัดพระลอ
  - กิจกรรมเยี่ยม โรงพยาบาล
- เดินทางกลับศูนย์ รับประทานอาหารเย็น

วันที่ 28 พฤษภาคม 2549

- 06.00 น. ตื่นนอน ออกภาคบริหาร จัดเก็บที่นอนและเสื้อผ้า กิจกรรมส่วนตัว
- 08.00 น. รับประทานอาหารเช้า
กิจกรรมแบ่งกลุ่มเพื่อประเมินผลที่ได้จากการจัดกิจกรรมมาทำเป็นหนังสือส่ง
เสริมการอ่านและรูปแบบการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก
อุทิสติก
รับประทานอาหารกลางวัน
นำเสนอผลงานกลุ่ม

อุทյานการเรียนรู้

รายชื่อนักเรียนอพิสติกเข้าค่าย และครูประจำกลุ่ม

โครงการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้เด็กอพิสติก วัย 3 – 10 ปี โดยครอบครัวและผู้ปกครอง

ระหว่างวันที่ 27 – 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2549

ลำดับ	ชื่อ - ชื่อสกุล	กลุ่มสี	ครูประจำกลุ่มสี	หมายเหตุ
1	ค.ช.คิวช รามุช	เหลือง	นางวรรณชนก สุจิวงศ์	
2	ค.ช.กราคร แก้วจิว	เหลือง	นางสาวปิยภรณ์ วิสามารถ	
3	ค.ช.กฤษ แก้วประยูร	เหลือง	นางยุภา สุวรรณกิจ	
4	ค.ญ.ชญาพลอย นาคประสาท	เหลือง	นางจันทร นาคประสงค์	
			นางศิริพร กลำพนุตร	
5	ค.ช.ธีรุต ศิริสุมทุม	แดง	นางทองใบ แตงโต	
6	ค.ช.ธนกฤต คุ้มฉายา	แดง	นางจำรงค์ หวานใหม	
7	ค.ช.ภูวดล คุ้มตะสิน	แดง	นางสาวนารีรัตน์ วงศ์สุวรรณ	
8	ค.ช.นันทิพัฒน์ ชมพนุช	แดง	นางสาวกชารณ์ เปรมจันทร์วงศ์	
9	ค.ช.จตุพล เจริญศิริ	เขียว	นางสาวสาวหัสนียา บัวภา	
10	ค.ช.ชัยวัฒน์ ทะนำปี	เขียว	นางสำเนียง น่ำมศรีนวล	
11	ค.ช.ธรรมทัด กำลังเสือ	เขียว	นางผลรัตน์ นาคศิลป์	
12	ค.ช.กิตติภูมิ ศรีนาคสุข	เขียว	นางสาวธิดารัตน์ พิกเจริญ	

อุทายนการเรียนรู้

รายชื่อครูผู้เข้าร่วม โครงการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้เด็กอุทิศติกวัย 3 – 10 ปี โดยครอบครัว และผู้ปกครอง

ลำดับ	ชื่อ - ชื่อสกุล	โรงเรียน
1	นางวรรณชนก สุจิวงศ์	ยอแซฟอุปถัมภ์ อ.อู่ทอง
2	นางทองใบ แตงโต	เทศบาล ๒ วัดปราสาททอง
3	นางจันทร์ นาคประสงค์	เทศบาล ๒ วัดปลาสาททอง
4	นางพรรัตน์ นาคศิลป์	วัดคงครักษ์
5	นางสำเนียง น่ำมศรีนวล	วัดดาว
6	นายอุภาส สุวรรณกิจ	เทศบาล ๓ วัดไชนาวาส
7	นางสาวศศิธร ศรีหรั่งไฟโรจน์	วัดใหม่พิบูลย์ผล
8	นางจำรงค์ หวานใหม	วัดใหม่พิบูลย์ผล
9	นางสาวปิยะกรณ์ วิสามารถ	สุพรรณบุรีปัญญาณุกูล
10	นางสาวนารีรัตน์ วงศ์สุวรรณ	สุพรรณบุรีปัญญาณุกูล
11	นางสาวนนิษฐา ศรีศักดา	วัดหนองพุทธาง្នูร
	นางสาวทัศนียา บัวภา	วัดหนองพุทธาง្នูร
๑๓	นายสุวิทย์ อินตัชิรากุล	ศกศ.เขต ๕
๑๔	นางศิริพร กลامพุตร	ศกศ.เขต ๕
๑๕	นางสาวธิดารัตน์ พึกเจริญ	ศกศ.เขต ๕
๑๖	นางสาวกชากรณ์ เปรมจันทร์วงศ์	ศกศ.เขต ๕
๑๗	นางสาวทัศพร ดิษฐ์วุฒิ	ศกศ.เขต ๕

อุทյานการเรียนรู้

แบบประเมินผล

โครงการส่งเสริมการรักการอ่าน และการเรียนรู้สำหรับเด็กอุทิศติกิ โดยครอบครัวและผู้ปกครอง

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1. ท่านมีความพอใจในการเข้าค่ายส่งเสริมการรักการอ่าน ครั้งนี้หรือไม่					
2. หากมีการจัดกิจกรรมเข้าค่ายอีกรอบ ท่านสนใจจะเข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่					
3. กิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ การส่งเสริมการรักการอ่าน					
4. กิจกรรมในการจัดเข้าค่ายครั้งนี้ สนับสนุนให้นักเรียน มีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น					
5. ท่านคิดว่านักเรียนมีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้น หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม					
6. รูปแบบการจัดกิจกรรมมีความต่อเนื่อง ชัดเจน เหมาะสม					
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์ และเอกสารมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับกิจกรรม					
8. ความรู้ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม ท่านสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หรือไม่					
9. การจัดกิจกรรมควรที่จะมีความต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้น การอ่าน					
10. การจัดกิจกรรมควรมีการนิเทศ ติดตามผล ประเมินผล					

กิจกรรมที่ท่านคิดว่าควรที่จะมีในการเข้าค่ายได้แก่อะไรบ้าง

ท่านคิดว่าวิธีการใดที่จะสนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

แบบสอบถามติดตามผลการรักการอ่านของนักเรียน(สำหรับผู้ปกครอง)

1. หนังสือที่ลูกของท่านชอบอ่านมากที่สุด

- หนังสือเรียน
- แผ่นพับ
- บอร์ดประชานัมพันธ์
- การ์ตูน
- อื่นๆ .....
- หนังสือพิมพ์
- นิตยสาร/avarสาร
- นิทาน
- โฆษณา

2. เพาะเหตุใดลูกของท่านจึงอ่านหนังสืออื่นนอกเหนือจากหนังสือเรียน

(ตอบได้มากกว่า 1 รายการ)

- ชอบ
- อ่านตามเพื่อน
- พ่อแม่ผู้ปกครองให้อ่าน
- ได้รับความสนุกสนานและเพลิดเพลินจากการอ่าน
- ช่วยให้อ่านหนังสือได้รวดเร็วและคล่องขึ้น
- ช่วยให้อ่านหนังสือเพื่อฝึกอ่านและการบ้าน
- ครูให้อ่าน
- ช่วยเพิ่มพูนความรู้
- อื่นๆ .....

3. เหตุผลที่ลูกของท่านไม่อ่านหนังสือ

- ชอบฟังมากกว่าอ่าน
- ไม่มีเวลาอ่าน
- ไม่มีหนังสืออ่าน
- อ่านแล้วไม่เข้าใจ
- ชอบมากกว่าอ่าน
- ไม่ชอบอ่าน
- หนังสือที่มีอยู่ไม่ถูกใจ
- อื่นๆ .....

4. ความถี่ในการอ่านหนังสือนอกห้องเรียน

- อ่านทุกวัน
- อ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
- อ่านเดือนละครั้ง
- อ่าน 2 – 3 วัน/ครั้ง
- อ่าน 2-3 สัปดาห์ / ครั้ง
- อื่นๆ .....

5. ความถี่ในการอ่านหนังสืออื่นที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

- อ่านทุกวัน
- อ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
- อ่านเดือนละครั้ง
- อ่าน 2 – 3 วัน/ครั้ง
- อ่าน 2-3 สัปดาห์ / ครั้ง
- อื่นๆ .....

6. ช่วงเวลาที่ลูกของท่านชอบอ่านหนังสือมากที่สุด

- เช้า
- กลางคืน
- อื่นๆ .....
- กลางวัน
- เมื่อมีเวลาว่าง

7. สถานที่ที่ลูกของท่านชอบอ่านหนังสือมากที่สุด

- ห้องสมุดของโรงเรียน
- ในโรงเรียน
- บ้านพ่อน
- อื่นๆ .....
- ห้องเรียน
- บ้านตนเอง
- นอกห้องเรียน

8. ท่านคิดว่าลูกของท่านชอบอ่านหนังสือเพราะเหตุใด(หนังสือที่ชอบอ่าน)

- เรื่องน่าสนใจ
- เนื้อเรื่องน่าสนใจ
- คำแนะนำของครู
- อื่นๆ .....
- ปักใจ
- มีภาพประกอบน่าสนใจ
- คำแนะนำของเพื่อน

9. ข้อเสนอแนะอื่นๆ (จะทำอย่างไรให้ลูกของท่านรักการอ่าน)

แบบสอบถามตามติดตามผลการรักการอ่านของนักเรียน(สำหรับครู)

1. หนังสือที่นักเรียนชอบอ่านมากที่สุด

- หนังสือเรียน
- หนังสือพิมพ์
- แผ่นพับ
- นิตยสาร/วารสาร
- บอร์ดประชาสัมพันธ์
- นิทาน
- การ์ตูน
- โฆษณา
- อื่นๆ .....

2. เหตุผลในการอ่านหนังสือนอกเหนือจากหนังสือเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 รายการ)

- ชอบ
- ช่วยให้เพื่อนทำการบ้าน
- อ่านตามเพื่อน
- คู่ให้อ่าน
- พ่อแม่ผู้ปกครองให้อ่าน
- ช่วยเพิ่มพูนความรู้
- ได้รับความสนุกสนานและเพลิดเพลินจากการอ่าน
- อื่นๆ .....

3. เหตุผลที่นักเรียนไม่อ่านหนังสือ

- ชอบฟังมากกว่าอ่าน
- ชอบดูมากกว่าอ่าน
- ไม่มีเวลาอ่าน
- ไม่มีหนังสืออ่าน
- อ่านแล้วไม่เข้าใจ
- อื่นๆ .....

4. ความถี่ในการอ่านหนังสือนอกห้องเรียน

- อ่านทุกวัน
- อ่าน 2 – 3 วัน/ครั้ง
- อ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
- อ่าน 2-3 สัปดาห์ / ครั้ง
- อ่านเดือนละครั้ง
- อื่นๆ .....

5. ความถี่ในการอ่านหนังสืออื่นที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

- อ่านทุกวัน
- อ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
- อ่านเดือนละครั้ง
- อ่าน 2 – 3 วัน/ครั้ง
- อ่าน 2-3 สัปดาห์ / ครั้ง
- อื่นๆ .....

6. ช่วงเวลาที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือมากที่สุด

- เช้า
- กลางคืน
- อื่นๆ .....
- กลางวัน
- เมื่อมีเวลาว่าง

7. สถานที่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือมากที่สุด

- ห้องสมุดของโรงเรียน
- ในโรงเรียน
- บ้านเพื่อน
- อื่นๆ .....
- ห้องเรียน
- บ้านตนเอง
- นอกห้องเรียน

8. เหตุผลในการเลือกหนังสืออ่านของนักเรียน(หนังสือที่ชอบอ่าน)

- เรื่องน่าสนใจ
- เนื้อเรื่องน่าสนใจ
- คำแนะนำของครู
- อื่นๆ .....
- ปกน่าสนใจ
- มีภาพประกอบน่าสนใจ
- คำแนะนำของเพื่อน

9. ข้อเสนอแนะอื่นๆ (จะทำอย่างไรให้นักเรียนรักการอ่าน)

.....

.....

.....

.....

คู่มือนักเรียน

โครงการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้เด็กอothิศิลป์ วัย 3-10 ปี

โดยครุศาสตร์และผู้ประกอบ

อุปกรณาระบบ
ชื่อ.....
นาม.....

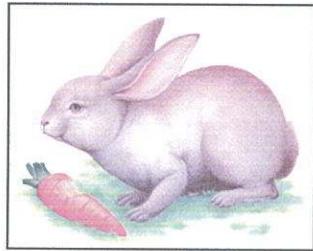
สกุล.....

โรงเรียน.....

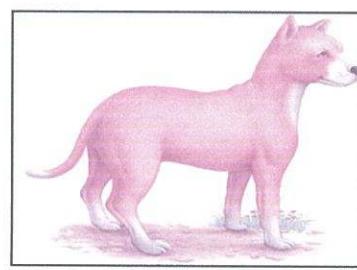
ชั้น.....

คำศัพท์น่ารู้

สวนสัตว์

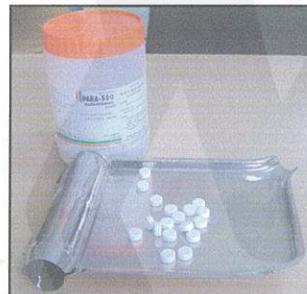
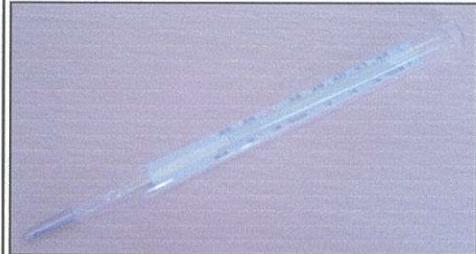
คำศัพท์	รูปภาพ
หมี	
ไก่	
ลิง	
นก	
กระต่าย	

คำศัพท์น่ารู้

ส่วนสัตว์	
คำศัพท์	รูปภาพ
ปลา	
นกยูง	
อาหารปลา	
ขนมปัง	
สุนัข	

คำศัพท์น่ารู้

สถานีอนามัย

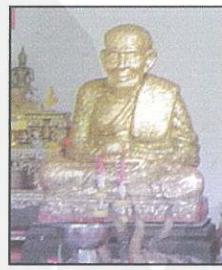
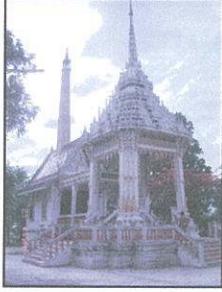
คำศัพท์	รูปภาพ
พยาบาล	
ยาน้ำ	
ยาเม็ด	
เข็มฉีดยา	
proto	

คำศัพท์น่ารู้

สถานีอนามัย

คำศัพท์	รูปภาพ
ไฟฉาย	
กรรไกร	
เครื่องชั่งน้ำหนัก/ ที่วัดส่วนสูง	
เครื่อง วัดความดัน	

คำศัพท์น่ารู้

วัดพระลอย	
คำศัพท์	รูปภาพ
พระสงฆ์	
พระพุทธรูป	
ศาลาการเปรียญ	
โบสต์	
เมรุ	

คำชี้แจง : ให้นักเรียนแต่งประโยคจากภาพที่กำหนดให้

1. -----

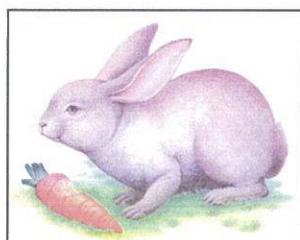
2. -----

3. -----

4. -----

5. -----

คำชี้แจง : ให้นักเรียนแต่งประโยคจากภาพที่กำหนดให้

1. -----

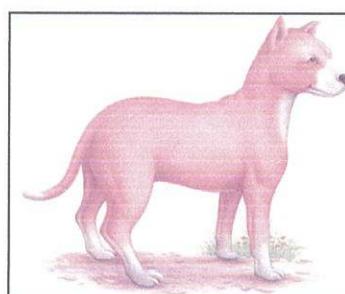
2. -----

3. -----

4. -----

5. -----

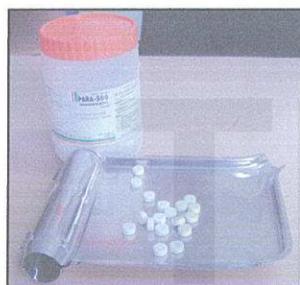
คำชี้แจง : ให้นักเรียนแต่งประโยคจากภาพที่กำหนดให้

1. -----

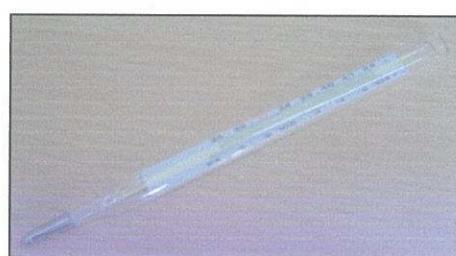
2. -----

3. -----

4. -----

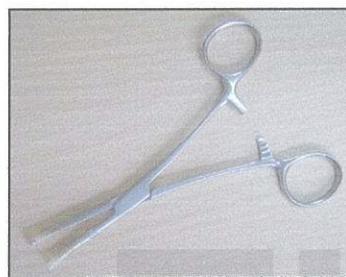

5. -----

คำชี้แจง : ให้นักเรียนแต่งประโยคจากภาพที่กำหนดให้

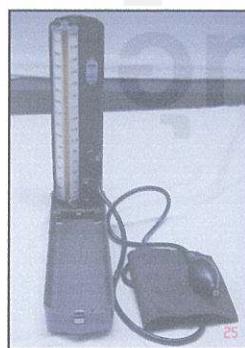
1.-----

2.-----

3.-----

4.-----

คำชี้แจง : ให้นักเรียนแต่งประโยคจากภาพที่กำหนดให้

1. -----

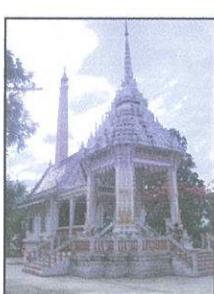
2. -----

3. -----

4. -----

5. -----

ประมวลภาพกิจกรรม

TKA
painting
อนุบาลวัดสุรบุรี

การประชุมแนวทางในการจัดกิจกรรม

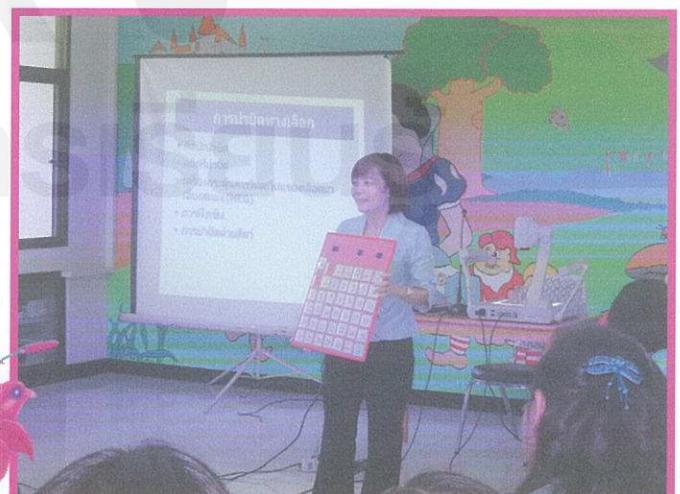

បរយាការគ្រោងទំបីយននៃការបោះឆ្នែ

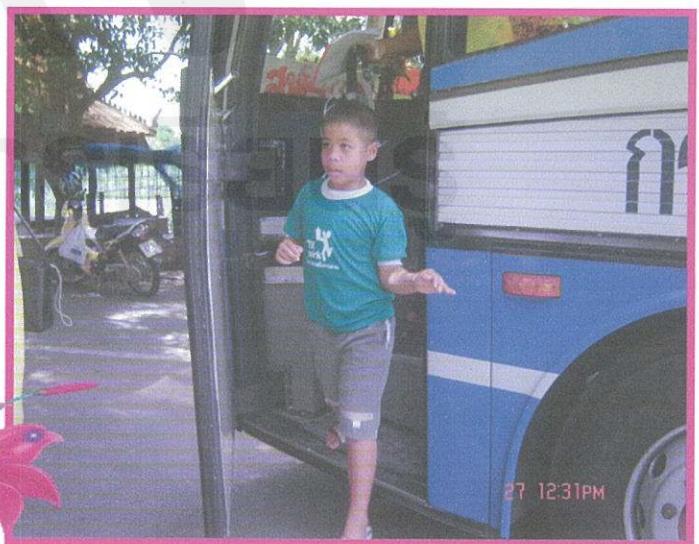
การอบรมครู ผู้ปักครอง เรื่อง แนวทางการให้ความช่วยเหลือ

บรรยากาศการเดินทาง

park

TK
park

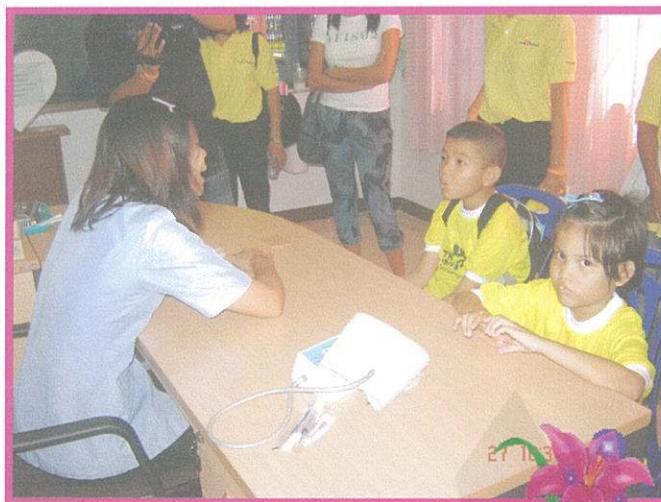
กิจกรรมเมื่อหนูไม่สบาย

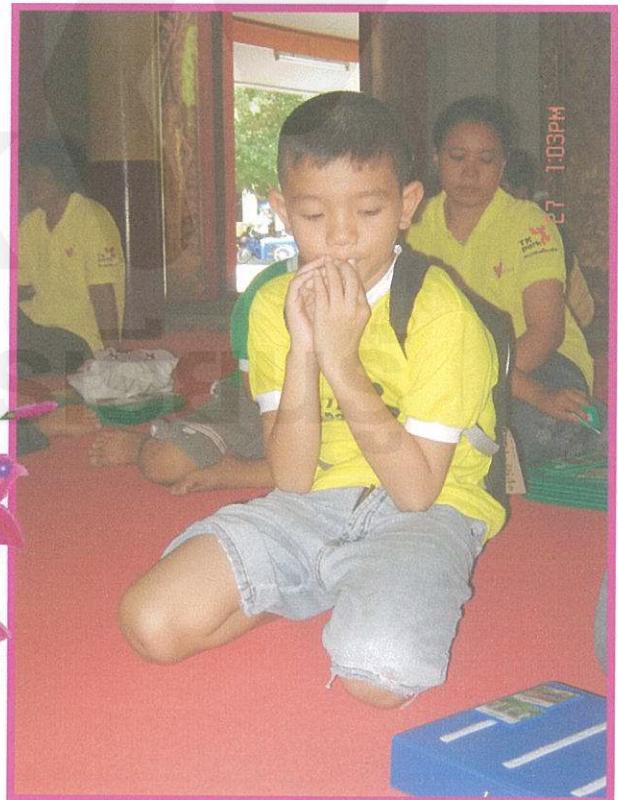
TK
park

กิจกรรมไปเที่ยววัดพระลอย

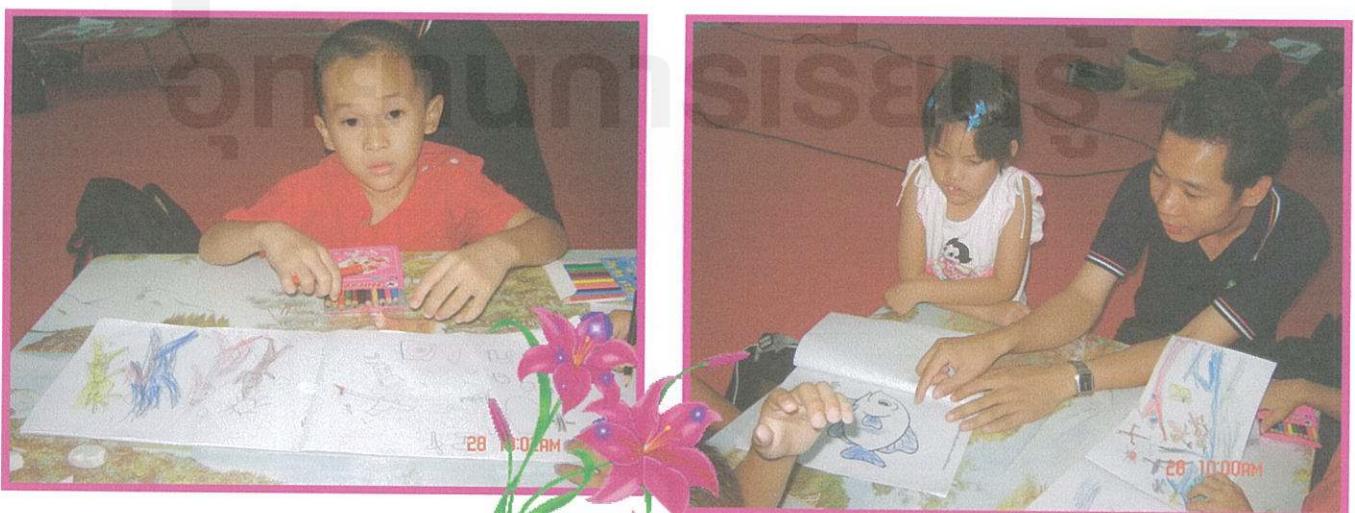

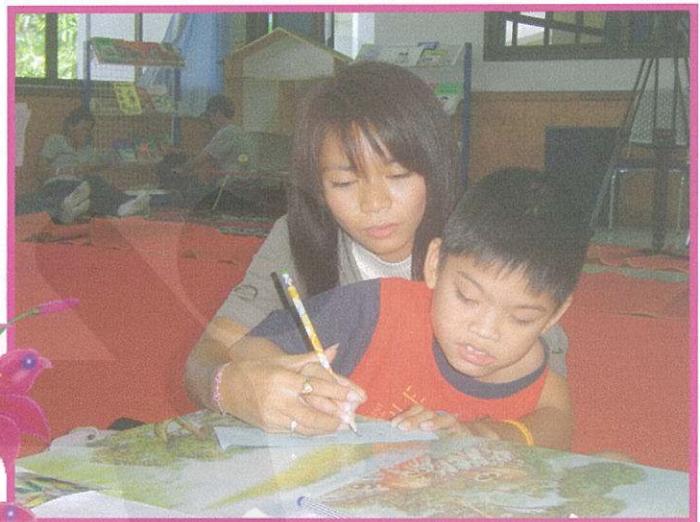
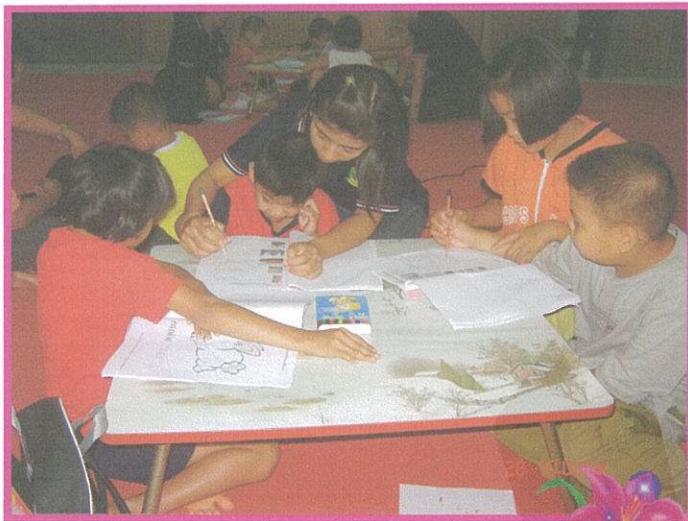

การนำประสบการณ์มาสร้างรูปและฝึกเขียน อ่านคำศัพท์

เด็กออทิสติก

ช่วยกันเขียนเล่าเรื่องจากประสบการณ์ ประกอบภาพ

กรณีเรียน

กรณีการรุนแรงพิการชั้นอนุบาล

ศูนย์การศึกษาพิเศษ
ประจำครึ่งเดือนกันยายน
1 ก.ย.-20 ก.ย. 49

ศูนย์การศึกษาพิเศษแข็งผลการคัดเลือก
พร้อมบัญชีเงินฝากที่สมบูรณ์ให้บริหาร
โครงการฯ ของ ศธ. โอนเงินให้หน่วย
งานด้านสังกัด ตามจำนวนที่จัดส่งตาม

โควตา

รายงานศึกษาแต่งตั้งคณะ
กรรมการพิจารณาคุณ
ตามบัญชีเงินฝาก

คณะกรรมการสรุปผลผู้รับทุนลงใน
แบบฟอร์มที่กำหนดและส่งให้ศูนย์
การศึกษาพิเศษ ในจังหวัดที่ส่วน

ศึกษาดังข้อภายใน 30 ก.ย. 49

พิการระดับจังหวัดมีผู้ว่าราชการ
จังหวัดเป็นประธาน

หน่วยงานที่ได้รับงบประมาณก่อตั้ง

โครงการสร้างเสริมภารกิจการอ่านและการเรียนรู้
สำหรับเด็กอ่อนก่อตั้ง ระหว่างที่ 27-28 พฤษภาคม 2549

ศูนย์ฯ ดำเนินการตรวจสอบผล

ศูนย์ฯ และสถานศึกษา สรุปผลการ
ศึกษาและการใช้เงินทุนของผู้ขอ
รับทุนต่อศูนย์บริหาร โครงการฯ
ของ ศธ. ที่ส่วนกลาง

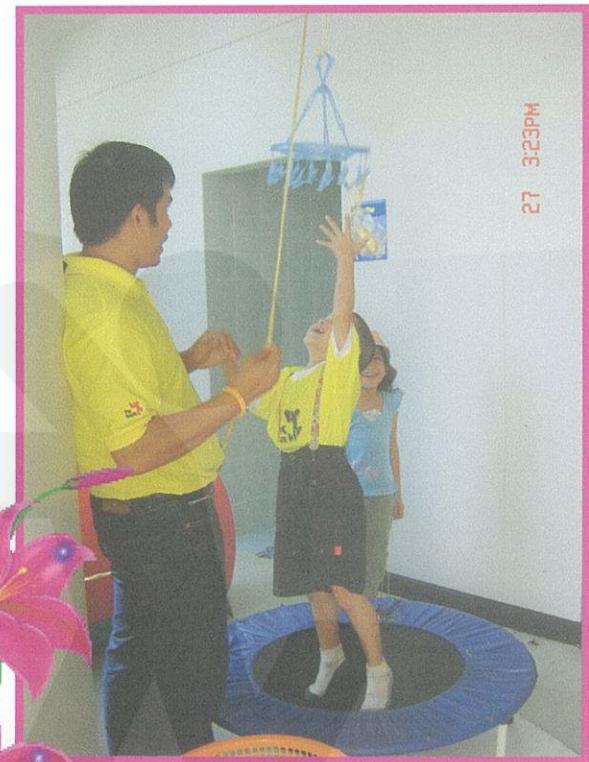

การนำการผสมผสานประสาทสัมผัส มาใช้ในกิจกรรมลอดช่อง

park

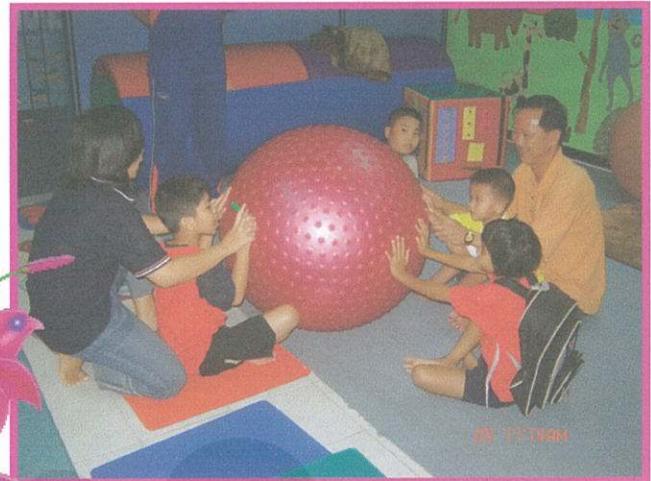
กิจกรรมกายบริหารตอนเช้า

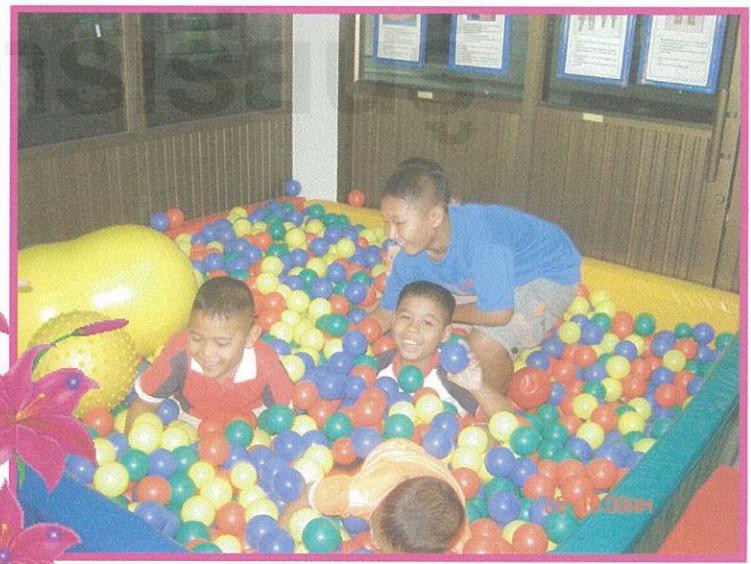
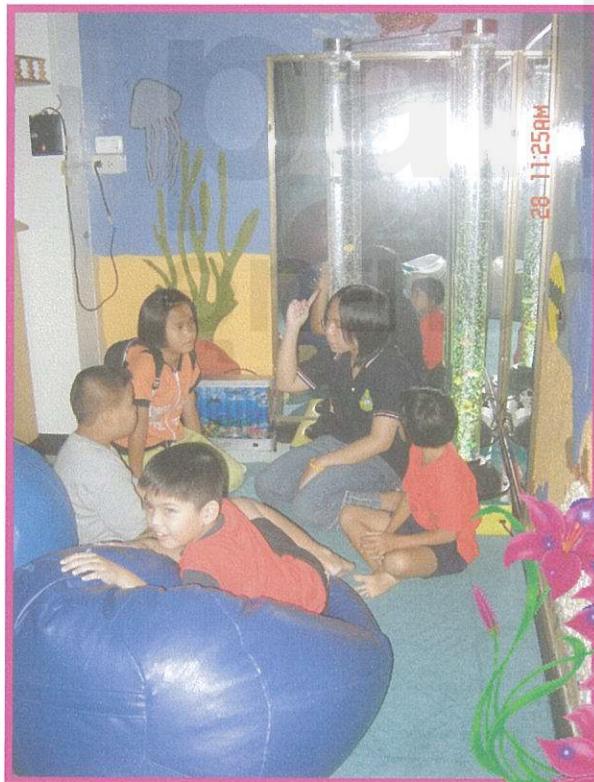

๐ ๘๖

การนำเทคนิคการผสมผสานประสาทสัมผัส มาช่วยเด็กออทิสติก

TK park คือ ศูนย์การเรียนรู้ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภาษาศาสตร์